

Dicle üniversitesinde dikta(rek)törlük dönemi

Dicle Üniversitesi'nde rektörlük tarafından organize edilen "bahar şenliği"ni protesto eden devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere polis saldırdı. Öğrencilerin demokratik eylemini hazmedemeyen ve alternatif şenliği baltalamak isteyen üniversite rektörlüğü, polisi okula alarak öğrencilerin üzerine saldırttı. Saldırıda 104 öğrenci gözaltına alındı. Saldırı sonrası öğrenciler, üniversite yönetimini ve polisi protesto ettiler. Öğrenciler tüm saldırılara rağmen alternatif şenliklerini gerçekleştirdiler. **sayfa 9**

Yunanistan halkı hükümete karşı sokaklara döküldü

Yunanistan halkı üç yılına 110 milyar Euro borç alan Papandreu hükümetinin önlem paketine karşı sokakları işgal etti. Hükümetin bütçe açığını kapatmak amacıyla planladığını öne sürdüğü kemer sıkma önlemlerini protesto eden sendikalar, genel grev başlattı. Kamu çalışanlarının yanı sıra özel sektör çalışanlarının da katıldıkları grev ve gösteriler çatışmaya dönüştü. Sokaklarda polisle çatışan halk, hükümet binasını işgal etmek istedi. Emekçilerin genel greve gittiği Yunanistan'da; uçaklar pistlerde kaldı, toplu taşıma araçları durdu, gemi seferleri yapılamadı. **sayfa 10**

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Halk için

DEMOKRASİ DEVRİMLE GELECEK

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ

5-16 Mayıs 2010 175. Sayı Fiyatı 1 TL e-posta:devrimcidemokrasittmail.com www.devrimcidemokrasi.net

Amed temsilcimiz, katledilen gazetemiz muhabiri İlyas Aktaş'a atfen medya konulu panel düzenlendi.

Kürt ulusal sorunu ve medya

Gazetemizin Amed Büro temsilciliği tarafından İlyas Aktaş'a atfen, "Kürt ulusal sorunu ve medya" konulu bir panel düzenledi. Panel konuşmacı olarak Kürt Yazarlar Derneği Başkanı ve Azadiya Welat Gazetesi eski Yazı İşleri Müdürü İrfan Babaoğlu, Gün TV Genel Yayın Yönetmeni Diren Keser, Etkin Haber Ajansı Editörü Önder Öner, gazetemiz Amed Büro temsilcisi Osman Oğuz ve araştırmacı yazar Temel Demirer katıldı. Katılımcılar burjuva feodal medya ile alternatif medya arasındaki çelişmeleri anlatırken özellikle Kürt ulusal meselesi paralelinde medyanın durduğu noktayı değerlendirdiler. Panelde ayrıca alternatif medyanın bu noktada neler yapması gerektiği de tartışıldı. **sayfa 14**

Açlığın ve sefaletin kol gezdiği.yoksullarla zenginler arasındaki uçurumun derinleştiği, güvencesiz yaşamın kol gezdiği ülkemizde yüzbinler 1 Mayıs'ta alanlara çıkarak, "örgütlenelim" mesajı verdi

Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez

✓ Ülkemizin doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine birçok şehir ve köyde sömürü ve zulüm düzeninin saldırılarına karşı alanlara çıkan yüzbinler, örgütlü bir halkı hiç bir kuvvet yenemez derken, DHF, 1 Mayıs şenlik değil, kavga günüdür vurgusunu öne çıkardı. Demokratik Haklar Federasyonu 20'yi aşkın noktada meydanlara çıkarken, "1 Mayıs şenlik değil, kavga günüdür" şiarını yükselterek, ağaların-patronların zulüm zaltanatına karşı halkın iktidarı için mücadele çağrısı yaptı.

1 Mayıs şenlik değil mücadele günüdür

Tarihten günümüze hakim sınıfların 1 Mayıs üzerindeki politikaları ikili bir şekilde süre gelmiştir. Bir yandan yasaklarla başta işçi sınıfı olmak üzere kitlelerin 1 Mayıs tarihinde alanlara çıkması engellenmeye çalışılırken, bunun başarılmadığı durumlarda ise bu sefer 1 Mayıs'ın içeriğini zayıflatma ve "şenlik", "bayram" gibi tanımlamalarla tarihsel özünden koparılarak sistemicileştirilmeye çalışılmaktadır. Hakim sınıfların bu yöndeki fiili ve ideolojik saldırılarına karşın enternasyonal proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, dünyada olduğu gibi ülkemiz işçi, köylü ve emekçilerinin de ortak taleplerinin ve sınıfsal çıkarlarının hep bir ağızdan dile getirildiği eylemlere sahne oldu. İstanbul 1 Mayıs'ı 33 yıl aradan sonra tekrar Taksim'de olmasından kaynaklı daha fazla öne çıkarken, TEKEL işçilerin sendika ağalarına tepki gösterip kürsüyü işgal etmeleri, 1 Mayıs kürsünün kimlere

ait olması gerektiğini gösterdi. Türk İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'yu kovarak kürsüyü ele geçiren TEKEL işçilerinin, küsünün gerçek sahiplerinin gecesini gündüzüne katıp, yağmur-çamur demeden, devletin her türlü şiddetine karşı yüreğini ortaya koymaktan çekinmeyen militan, direnişçi işçilere ait olduğunu belirtmeleri, ülkemiz işçi sınıfının sendika bürokrasine karşı sabırlarının bittiğine işaret etti. Devletin 1 Mayıs'a yönelik topyekün bütün kuvvetleri ile içini boşaltmak ve devrimci özünden kopartmak adına yaptığı politik saldırılara karşın, DHF ise bütün kuvvetleri ile 20'yi aşkın alanda, devletin faşist yüzünü teşhir ederek, "Ağaların ve patronların zulüm saltanatına karşı yaşasın yeni demokrasi mücadelemiz" dedi. Tasfiyeci ve sistem içi bozgunculuğa karşı DHF'nin merkezi düzeyde 1 Mayıs'a aynı politik gündem etrafında kuvvetlerini seferber ederek, her alanda kitlesinin coşkusuyla "kıızıl 1 Mayıs" vurgusunu yaptı.

1 Mayıs'ın ardından

Emekçiler 1 Mayıs günü alanların doldurarak taleplerini hep bir ağızdan dile getirdi. Hayli bir zamandır gündemin esas konusu da hem hazırlıklarıyla hem de alanlardaki kitleselliliğiyle 1 Mayıs mitingleri oldu. Bir dizi güncel ve yerel tartışmada Taksim vurgusu ve bu vurguların gölgesinde kalan gündemleri ele aldığımızda bu yıl yapılan 1 Mayıs kutlamalarının, yer tartışmalarının görelide olsa uzağında geçmesinin olumlu olduğu söyleyebiliriz. Ancak bu süreç değerlendirilirken abartılı söylemlere düşülmemelidir. Aksi takdirde sistemin 1 Mayıs'ı içeriğini boşaltarak sunma girişimlerine ortaklık edilmiş olur.

GÜNDEM SAYFA 3

Maoistler Katmandu'yu sallıyor

1 Mayıs vesilesiyle ülkenin dört bir yanından başkente gelen yüzbinlerce Maoist hareket taraftarı, hükümet tarafından Maoistlerin uyarılarının dikkate alınmaması üzerine Katmandu'yu kuşatarak hükümeti istifaya çağırıyordu. Nepal Birleşik Komünist Partisi (Maoist) öncülüğünde toplanan yüzbinlerce insan Katmandu'yu kuşattı. Halk yaptığı eylemlerle, Maoistlerin öncülüğündeki değişimde ketum tavırlar takınan hükümeti istifaya çağırıyordu. Yapılan eylemlerde ulaşım ve kamu hizmetleri durma noktasına gelirken, hükümet ise yeni kabineyi Maoistlere bırakmayacağını açıkladı.

NBKP (Maoist)'in liderlerinden Dr. Baburam Bhattarai; halkın söz sahibi olduğu bir yönetimin kurulması ve halkçı-demokratik bir anayasanın hazırlanması için süresiz grevin bir zorunluluk olduğunu söyledi. Öte yandan Maoistler, Katmandu yakınlarında, kendilerine ilişkin istihbarat faaliyeti yürüten gerici Nepal Ordusu askerlerini tutukladı. Tukulamaya ilişkin açıklama yapan Nepal Ordusu, Maoistlere karşı askeri girişimlerde bulunabileceğini duyursa da Maoistlerden cevap gecikmedi. Maoistler operasyon tehdidine, "Tarihi bir hata yapmış olursunuz!" karşılığını verdi. **sayfa 10**

RÖPORTAJ

Zenginlerle yoksulların savaşı SAYFA 11

Et fiyatları neden yükseldi

EMEKE 6

Et fiyatlarındaki artış, zaten yoksulun yılda 1-2 kez sofrasına aldığı ete iyice yabancı kalmasını sağladı. Halkımız için etin lüks bir ihtiyaç olduğu ülkemizde, et fiyatları çeşitli bahanelerle gündemleşmeye başladı. Hükümet et fiyatlarını düşürmek için yurt dışına gözünü çevirirken, ülkemizde hayvancılık can çekmiyor.

GÜNCEL 4

Nükleer santral inşaatı için ülkemizde ihaleler yapılırken, diğer yandan çevreciler ve yöre dernekleri nükleer santrallere karşı ülkenin birçok yerinde alanlara çıktı. Nükleer karşıtlan ve çevre örgütleri Çernobil faciasının 24. yıldönümünde alanlara çıkarak, ihalesi yapılan nükleer santrallerin projelerinin iptal edilmesini istediler.

Nükleer santrallere hayır

Dersim 1938'de katledilenler anıldı

DERSİM- Dersim 1938 katliamında katledilenler Dersim halkı tarafından anıldı. Dersim Dernekleri Federasyonu (DEDEF) ve Avrupa Dersim Dernekleri Federasyonu (FDG) tarafından organize edilen anmaya DHF kitlesel olarak katılarak destek sundu. Dersim halkı 1938 katliamında katledilenleri anmak için, Ovacık yolu üzerinde bulunan, Halvori köyüne bağlı 38 Kayası olarak bilinen ve 1938 katliamında 333 kişinin katlinin gerçekleştirildiği alanda toparlanarak saygı duruşunda bulundu. Katliamın gerçekleştiği yerde mumlar yaktı. Dersim Kültür Derneğinin önünde bir araya gelen Dersimliler, saat 12:00'de buradan araçlarla 38 Kayalığına gitti. 1938 katliamında katledilenler için saygı duruşunun yapıldığı an-

mada, Dersim Kültür Derneği adına Haydar Beltan açılış konuşması yaptı. Beltan Zazaca yaptığı konuşmasında şu noktalara değindi: "Bu gün burada 1938 yılında katledilen Dersim'leri anmak için bulunuyoruz. Dersimliler 7'den 70'e süngüden geçirilerek katledildiler fakat kendi köklerine sıkı sıkı sarılıp tekrardan çoğaldılar, büyüdüler. Ve bu gün de bu katliamı anmak için buradayız ve biz mücadelemizi sürdüreceğiz." dedi.

Haydar Beltan'ın ardından 1938 katliamının canlı tanıkları söz alarak konuştu. Tanıklar 1938 katliamının Dersim halkına yapılan ve tamamiyla yok etme amaçlı olan bir proje olduğunu belirterek çocuk, kadın, yaşlı, genç ayrımı yapılmadan herkesin katledildiği dile getir-diler.

FDG: 1938 Cumhuriyet döneminin en büyük katliamıdır

Avrupa Dersim Dernekleri adına konuşan Celal Yıldız da şu noktalara değind: "1938 katliamı cumhuriyet döneminin en büyük katliamıdır. Çünkü cumhuriyet dönemini boyunca bu denli büyük bir katliama tanıklık edilmemiştir. 100'lerce kişi kadın, çocuk, yaşlı, genç ayrımı yapılmadan bir araya toplanıp imha edilmiştir." dedi. Yıldız, anma tarihinin 4 Mayıs olarak belirlenmesini ise şu şekilde açıkladı: "4 Mayıs 1937'de bakanlar kurulunca alınan ve 'çok gizli' ibaresi bulunan, altında ise Mustafa Kemal ve İsmet İnönü'nün imzası bulunan karar aynen şöyle: 'Dersime giderek hizaya getirin, karşı koyan herkesi öldürün ve çok ajan tutun ve istedikleri kadar para verin.' İşte bu belge 4

Mayıs 1972'deki bakanlar kurulu kararı, harekatın başlama emri aynı zamanda işte bu yüzden 4 Mayıs Dersim katliamını anma günüdür" Yıldız, bu anmanın başlangıç olduğunu ve önümüzdeki yıllarda bu anmaların daha da genişleyeceğini belirtti.

DEDEF: 1938 farklı şekillerde devam ediyor

Dersim Dernekleri Federasyonu adına bir konuşma yapan Dersim Kültür Derneği Başkanı Ali Mükân, Dersim 38 katliamın gizli belgelerinin açıklanmasını talep ettiği konuşmasında şunları dile getirdi: "1938 katliamı hala farklı şekilde devam ediyor. 1994 yılında 40.000 insan köylerinden göç ettirilmiştir ve 10'larca insan öldürülmüştür. Bu gün ise Dersim'in ikinci

1938'i olan baraj projeleri hayata geçiriliyor ve bölge yok edilip insansızlaştırılmak isteniyor. Barajların Dersim'de yapılması ile 38 katliamı arasında bir fark yoktur."

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu adına Ali Tacer de bir konuşma yaparak, "Dersim halkının acılarını paylaşıyoruz. Demokrasi ve özgürlük mücadelesinde geçmişine sahip çıkmasını önemsiyoruz." diyerek konuşmasını bitirdi.

Mazgirt Belediye Başkanı Tekin Türkkel, Avukat Hüseyin Aygün ve Ovacık Belediye Başkanı Mustafa Sargül de kısa birer konuşma yaptılar. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) da anmaya kitlesel bir şekilde katılırken, anma Halvori'de katledilen 333 kişinin anısına Munzur'a 333 karanfil atılması ile sona erdi.

Kaypakkaya'yı anma etkinlikleri başladı

İNGİLTERE- "Mayıs şafağında ölümsüzleşenlere selam olsun" şıarıyla örgütlenen, komünist önder İbrahim Kaypakkaya anması Londra'da başarıyla sonuçlandı. Komünistleri, Kaypakkaya şahsında anmak için bir araya gelen tertip komitesi, etkinliği bir geceden ziyade bir kampanya olarak sürdürdü. Şubat ayının başlarında startı verilen kampanya boyunca kitlelere Kaypakkaya'nın ideolojik politik çizgisinin kavratılması esas alındı. Egemenlerin titizlikle gizlemeye, yok saymaya çalıştıkları komünist önderin düşüncelerinin yeni nesillere aktarılmasının özel bir öneme sahip olduğu anlatıldı. Kaypakkaya'nın sadece işkencelere karşı direnen yiğit bir devrimci olarak gösterilmesinin de önüne geçilen etkinlikte, Kaypakkaya'yı Kaypakkaya yapan komünist dünya görüşü ve düşünceleri kitlelere anlatıldı. Binlerce bildiri, el ilanı ve afiş yo-

luyla Kaypakkaya'yı anlatan tertip komitesi, ev, işyeri toplantıların düzenleyerek kitlelere, özellikle de gençlere Maoizm'in Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki temmsilcisi Kaypakkaya'nın devrim için önemine işaret etti. Bu çalışmaların sonucunda kampanyanın finali gece gününe gelindi. Gece boyunca Kaypakkaya ve geleneğinin mücadele tarihi ve ülkemiz devrimine bıraktığı miras aktarıldı. Kültürel etkinliğe Genco, Enver Çelik halk türkülerıyla kitleye hitap ettiler. Daha sonra gece tertip komitesi adına yapılan konuşmada, "Kaypakkaya komünizm için kavranması gereken temel bir silahtır. O, sosyal şovenizme darbe vurmanın adıdır. Zira o, Kemalizm'in kurtuluş savaşı adı altında önderlik ettiği sınıfların niteliğine ilişkin tespitleri sadece Türkiye komünist hareketinin yanlışlarıyla değil, dahası dünya komünist hareketinin Kemalizm hakkındaki yanlışlarına karşı da meydan okudu.

Neki o, bu komünist çıkışa doğru temelde kavradığı Marksizm-Le-nizm'in Büyük Proleter Kültür Devrimi'yle ulaştığı üçüncü, yeni nitel aşama olan Maoizm'i kavrayışı sayesinde ulaşabildi." denildi. Konuşma sonrasında Gurup Munzur sahne aldı. Dinleyicileri coşturan Grup Munzur, büyük bir beğeniyle marşlarını kitleyle birlikte söyledi. İkinci etkinlik ise 1 Mayıs günü gerçekleştirildi. Binlerce kişinin katıldığı etkinlik, Marks kütüphanesi önünde başladı. Maoist komünistlerin kendi pankartları altında katıldıkları yürüyüşte çeşitli dillerde; özellikle de İngilizce "Yaşasın 1 Mayıs", "Dünya işçi sınıfı ve tüm ezilen halklar, birleşin ve savaşın", "Kahrolsun seçimler", "Tüm iktidar halka" sloganları haykırıldı. Ne yazık ki yıllardır olduğu gibi bu 1 Mayıs'ta da alandaki kitlenin ağırlığını Türkiye-Kuzey Kürdistanlıların oluşturması, 1 Mayıs'ın en zayıf tarafı olarak kendisini gösterdi.

Hapishanelerde yeni ölümlere dur diyelim

AMED- Hapishanelerde artan hak ihlallerini protesto etmek ve hasta tutuklular ile tutuklu çocukların serbest bırakılması için yüzlerce kişi Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'ne yürüdü. Diyar TUHAD-DER Başkanı Nimetullah Yürek, her hapishane idaresinin "A Takımı" adı altında özel seçilmiş işkenceci takımlar oluşturduğunu söyledi. BDP önünde toplanan yüzlerce kişi, hapishanelerde yaşamını yitiren tutukluların fotoğraflarının bulunduğu ve "Cezaevlerinde ölümlere son, yeni ölümlere dur diyelim" ile "İmralı Cezaevi kapatılsın, "Cezaevindeki ölümlere sessiz kalmayalım" pankartları eşliğinde Diyarbakır E Tipi Cezaevi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "İçerde dışarda zincirleri parçala" ve "Tecride hayır, tutsaklara özgürlük" sloganları atan kitle, hapishane önüne geldiğinde dayanışma sloganlarını daha bir gür atarak içerdeki tutsaklara selamlarını duyurmaya çalıştılar.

'İşkenceci A Takımları' Hapishane önünde grup adına açıklamayı yapan TUHAD-DER

Başkanı Nimetullah Yürek, hapishanelerin ölüm, işkence, tecrit, hak ihalleri ve hücrelerle anıldığını belirterek, hapishanelerde tutuklu ve hükümlüler üzerinde insanlık dışı uygulamaların 12 Eylül dönemini aratmayacak şekilde hala devam ettiğini vurguladı. "İşkenceye sıfır tolerans" diyen AKP hükümeti döneminde hak ihlallerinin arttığını ifade eden Yürek, devletin siyasi tutuklu ile hükümlülere "yok edilmesi gereken düşman" gözüyle baktığını söyledi. Her hapishane idaresinin "A Takımı" adı altında özel seçilmiş işkenceci takımların oluşturduğunu dile getiren Yürek, "Kurulan bu A Takımı insanlığın vicdanını sıızlatan ve vahşice her türlü insanlık dışı uygulamaları yapma gücünü, iktidarın cezaevlerine dönük politikalarından almaktadır. Cezaevlerinde tam bir insanlık trajedisi yaşanmaktadır" şeklinde konuştu. Yürek açıklamasını, "Yaşanan vahşetlere bir an önce son verilmesini ve tüm hasta tutukluların tahliye edilmelerini talep ediyoruz." sözleri ile bitirdi.

Odak okurlarının tutuklanması protesto edildi

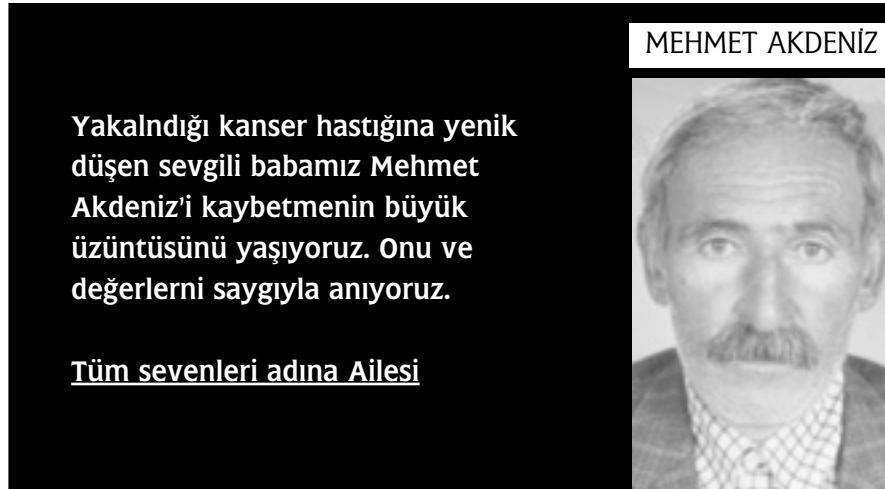
ESKİŞEHİR- 1 Mayıs'ın ertesi günlerinde polisler tarafından Eskişehir ve İstanbul'da 5 Odak okuru çeşitli idialarla gözaltına alınarak mahkemeye çıkarıldı. Eskişehirde mahkemeye çıkarılan 5 Odak okurunda ikisi serberst bırakılırken3'ü çeşitli idialarla tutuklanarak hapishaneye gönderildi. ODAK okurlarına destek için adliye önünde bekleyen öğrenciler Eskişehirde tutuklama terörü estirilğini belirttiler. Odak pankartı arkasında toplanan DHF, Aİnteri, BDSP, DPG, DYG, ESP, EHP, TKP, Öğrenci Kolektifleri adına bir açıklama yaptı. Açıkla-

mada polisin asılsız iddialarla Eskişehir'de Odak okurlarına karşı terör estirdiğine dikkat çekildi. Tutuklama saldırısının toplumsal muhalefete dönük sindirme çabasının bir ürünü olduğunu kaydeden açıklamada, "Bizler yaşamın her alanında demokratikleşme ve özgürlük mücadelesi vermeye devam edeceğiz." ifadeleri kullanıldı. Yapılan basın açıklaması sırasında "Gözaltılar tutuklamalar baskılar bizi yıldıramaz", "Tutuklananlar serbest bırakılsın", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atıldı.

FERHAT EREN'İN ANISINA

Aramızdan ayrılışının 9. yılında bizimlesin Ferhat. Devrim gülüslü yüzün ve çatal yürek duruşun daima bizimle olacak. Ailen ve yoldaşların adına **HIDIR EREN**

MEHMET AKDENİZ

Yakalındığı kanser hastığına yenik düşen sevgili babamız Mehmet Akdeniz'i kaybetmenin büyük üzüntüsünü yaşıyoruz. Onu ve değerlerini saygıyla anıyoruz.

Tüm sevenleri adına Ailesi

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ'DEN

Emperyalistlerin ezilen kesimler üzerindeki sömürü politikaları sürerken işçi ve emekçilerin direnişi ülke ve dünya genelinde büyüyor. Ankara'da devletin geleceksizleştirme ve güvencesizleştirme politikalarına karşı direnişe geçen ve 78 gün boyunca tüm engellemelere, kolluk güçlerinin saldırılarına karşın 'ölme var, dönmek yok' diyerek direnen TEKEL işçilerinin ardından daha bir görünür hale gelen direnişler; Esenyurt Belediyesi, İSKİ, Samatya, Marmaray, TÜBİTAK, atık kağıt, Sinter Metal, itfaiye işçilerinin direnişi ile devam ediyor. Antep'te Çemen Tekstil işçilerinin, grevleri sonucunda elde ettikleri kazanımı hazmedeyen Çemen patronunun, grevi aktif bir şekilde yürüten 12 işçiyi işten çıkarması üzerine işçiler tarafından yeniden direniş başlarken Zonguldak'ta taşeron firmaya bağlı çalışan ve aylardır maaşları verilmeyen 140 maden işçisi iş bırakarak tepkilerini dile getirdi. Öte yandan diğer ülkelerde de işçilerin, emekçilerin, halkların emperyalist ve kapitalist sömürüye karşı isyanları yayılmaya devam ediyor. Avrupa Birliği üyesi ül-

kelerde emekçiler, isyan bayraklarını çekerek grev ve eylemlerle haklarını savunuyor. Yaşanan krizle birlikte ekonomik iflasın eşliğinde gelen Yunanistan'da hükümetin dayattığı 'ekonomik reform paketi' ve IMF politikalarına karşı kamu ve özel sektör çalışanları, genel grevle birlikte hayatı durdu. Portekiz'de hükümetin kriz bahanesiyle emekçilere dayattığı kemer sıkma politikasına karşı posta çalışanlarının başlattıkları grevin ardından toplu taşıma işçileri de greve başladıkları duyururken Fransa'da çiftçiler, yaşıdıkları ekonomik sıkıntılara dikkat çekmek amacıyla Paris'te sokaklara döküldü. İşçi ve emekçilere yönelik özelleştirme saldırıları hız kesmezken halk üzerindeki sosyal yıkımlar da sürüyor. Sömürü düzenin çürümüşlüğü sonucu ortaya çıkan, devletin hukuk zırhıyla çerçevelediği bu yıkımlardan biri de özellikle son dönemde artan taciz ve tecavüz olayları. Taciz ve tecavüze uğrayanların korunmasını öngörmeyen, 'tahrik' gereksesiyle mağdur olanların hak taleplerini engelleyen yasalar, bu olayların yaşanmasında

sonra devlet yetkilileri tarafından yapılan açıklamalarda kullanılan ifadeler devletin özüne işaret ediyor. Yaşanan tecavüz olayları için Başbakan ve Milli Eğitim Bakanı'nın 'abartmayın' demesi ve bakan Güldal Akış'tın "Yoksulluk çok fazla, kızlar bu nedenle 1 lira karşılığında esnafa kendileri gidiyormuş" ifadeleri kullanarak cinsel saldırıları yoksulluğa bağlaması, özellikle Siirt'teki taciz ve tecavüz olayının uzun bir süre örtbas edilmesi, ortaya çıkmasının ardından da başta Siirt'teki düzen temsilcilerinin, yaşananları 'basit bir toplumsal vaka' olarak lanse ederek yaşananların gazetelerin üçüncü sayfa haberleri gibi algılatmak için çaba sarf etmesi, gerçek sorumlu olan bu devleti ve sistemi işaret ediyordu. '77 1 Mayıs'ında devlet tarafından 34 kişinin katledildiği yer olan ve ardından işçi ve emekçilere kapatılan Taksim Meydanı, 32 yılın sonunda yeniden açıldı. Devletin, AB ve ABD'nin dayattığı yenden düzenleme planı çerçevesinde yaratılmak istenen 'demokratikleşme' yanılgısı doğrultusunda gerçekleştirilen açılımlarına dahil edilen Taksim Meyda-

nı'nda kürsüde sendikal bürokrasi hakim olmasına rağmen alanda işçilerin, emekçilerin, devrimci-demokrat, ilerici kurumların coşkusu vardı. Dünya genelinde de büyük bir coşku ile kutlanan 1 Mayıs'ta, Nepal'in başkenti Katmandu'da Maoistlerin çağrısı ile sokaklara çıkan yüz binlerce kişi, hükümetin ve cumhurbaşkanının istifa etmesini, Maoistler önderliğinde yeni bir hükümetin kurulmasını istedi. Maoistler tarafından halkın iktidarda olduğu bir yönetim anlayışı talebi ile süresiz grev ilan edildi. Yapılan zamlarla halkın daha da yoksullaştığı, fabrikalarda ve işçi havzalarında devlet tarafından ağır çalışma koşullarının dayatıldığı, ev içi emeğin göz ardı edildiği, kadın tacizleri ve çocuk istismarının arttığı ülkemizde tüm bu yaşananlar, devlet sömürüsünü ve çürümüşlüğü nü yansıtırcen dünya egemenlerinin halklar üzerindeki baskı ve saldırılarının da nasıl püskürtülmesi gerektiğini Nepal'de ve Hindistan'da iktidarı hedefleyen Maoistlerin başlattığı halk isyanları gösteriyor.

devrimci demokrasi senin sesindir

OKU OKUT

ABONE OL
ABONE BUL

ABONELİK SÜRESİ	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	12 YTL	35 EURO
1 YILLIK	24 YTL	70 EURO

HESAP NUMARALARI Ertaş ÖZTÜRK adına
İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: [TL] 1002 30000 1153314
İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: [Euro] 1002 301000 1107308

1 Mayıs ve 33 yıl aradan sonra Taksim

Anayasa tartışmaları tüm hızıyla devam ederken egemen sınıfların klik dalaşları ve çıkar çatışmaları biraz daha ayyuka çıkmış oldu. Faşist diktatörlüğün kendi iç hesaplaşması ve sözde demokratikleşme açılımları sistemin gerçek karekterine de ayna tutar nitelikte. Elbette ki kalemşörleri de bu tartışmalarda üzerlerine düşen görevi layıkıyla yerine getirmenin telaşı içerisinde birbirleriyle yarışır şekilde yapılan açılımlara övgüler dizmekte. Övenlerin de, yerenlerin de ortak bir amacının olduğunu görmek için doğru yerden bakmak yeterli. Zira yapılan tartışmalar faşist diktatörlüğün özünün nasıl korunacağına dönüktür. Egemen sınıfların öne çıkan gündemlerine karşı ezilen emekçilerin gündemi ni meşgul eden 1 Mayıs hem talepleri hem de kitleseliğiyle öne çıkmaktadır.

Emekçiler 1 Mayıs günü alanları doldurarak taleplerini hep bir ağızdan dile getirdi. Hayli bir zamandır gündemin esas konusu da hem hazırlıklarıyla hem de alanlardaki kitleselliğiyle 1 Mayıs mitingleri oldu. Enternasyonal proletaryanın birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, ülkemiz işçi ve emekçilerinin de ortak taleplerinin ve sınıfsal çıkarlarının hep bir ağızdan dile getirdiği eylemlere sahne oldu. Ülkenin bir çok yerinde yapılan bu mitinglerden İstanbul 1 Mayıs'ı 33 yıl aradan sonra tekrar Taksim'de olmasından kaynaklı daha fazla öne çıktı. Taksim mitinginin öncesinde olduğu gibi sonrasında da tartışmalara sahne olacağı ortada. Bir dizi güncel ve yerel tartışmada Taksim vurgusu ve bu vurguların gölgesinde kalan gündemleri ele aldığımızda bu yıl yapılan 1 Mayıs kutlamalarının, yer tartışmalarının görüli de olsa uzağında geçmesinin olumlu olduğunu söyleyebiliriz. Ancak bu süreç değerlendirilirken abartılı söylemlere düşülmemelidir. Aksi takdirde sistemin 1 Mayıs'ı içeriğini boşaltarak sunma girişimlerine ortaklık edilmiş olur.

1 Mayıs'ın tatil ilan edilmesi ve Taksim yasağının kınılması, devrimciler, sendika konfederasyonları (reformistleri de buraya eklemek gerekir) ve sistem cephesinden üç yönlü olarak değerlendirmek hem kazanımlar meselesinde doğru vurguları yapmamıza olanak yaratacak hem de abartılı söylem ve yaklaşımlara karşı tutarlı bir savunuyu güçlendirecektir. Somut şartlar somut olarak tahlil edilmelidir ki sürecin ihtiyaçlarına cevap olunabilsin. Durdüğümüz yeri küçümsemek ne kadar yanlış bir eğilimse abartmak da o kadar tehlikeli bir eğilimdir. Bu iki yaklaşımdan da uzağında nesnel bir değerlendirme yapılmalıdır.

İşte tam da burada bu kazanımlara dair her siyasal çevrenin kendi siyasal çizgisinden kaynaklı yüklediği misyon ve ele alış biçimi önem kazanıyor. Geçtiğimiz 1 Mayıs'tan bu yana her bir siyasal çevre bugüne dair bir çok yönüyle abartılı olan bir yaklaşım sergilemekten geri durmadı. 1 Mayıs'ın tatil ilan edilmesi ve Taksim'deki yasağın kınılmasında devrimcilerin, işçi ve emekçilerin verdikleri mücadeleden rolü yadsınmaz, önemsenmelidir. Ancak bu kazanımlar haddinden fazla bir önemde ele alınırsa sistemin çizdiği siyasal atmosferin içerisine sürüklenmek ve reformizmin batağına saplanmak hiç de zor olmayacaktır.

Yapılan merkezi çağrılar Taksim'e yüklenen anlamın yanı sıra siyasal çevrelerin politik yetersizliğinin de bir sonucudur. Kendi gücünü alanla sınırlayan ve fırsatı kaçırmayan bir yaklaşım sergilemek esasında içerikten çok biçime yüklenen önemden ileri gelmektedir. Bütün alanlarda kitlelerin coşkusunu öne çıkarmak yerine, 1 Mayıs'ın Taksim'de yapılmasından kaynaklı bütün kitesini buraya yığmak, niyetten bağımsız olarak tam da çizilen çerçeveye hizmet eder. Bundan dolayı 1 Mayıs'ın tarihsel önemi, sınıfsal ve güncel talepler Taksim vurgusunun çok gerisine düşmüştür. Alanı "kazanmanın" zafer sarhoşluğunun yarattığı bu durumun, işçi ve emekçiler açısından sürecin barındırdığı olumlu dinami

mikleri belirginleştirememe, önümüzdeki süreçte dair somut görevlerin vurgusunu yeterince yapamama gibi bir zafar yarattığını da görmek gerekir. Taksim'i devrimle eşdeğer kılmak kuyunun dibinden gökyüzünü izlemeye benzer. Kendi gerçekliğini abartan bir söylem, ufkun darlığından başka bir şey ifade etmez. Yaklaşımdayı ciddiye alıncaya kadar, içeriğin netleşmesi ve öne çıkarılması yerine biçime atfedilen önem, devrim sorununu ele almadaki geriliğin ifadesidir.

Elbetteki işçi sınıfı açısından önemli bir günü simgeleyen 1 Mayıs'ın, ülkemiz emekçileri açısından da tarihsel öneme sahip olan bir alanda yapılması çok anlamlıdır. Devrimci tavır bu alanın sahiplenilmesini gerektirir. Ülkemiz emekçileri ve devrimci hareketlerinin son üç yılda Taksim alanı üzerinden sergilediği tutum ve pratikte ödenen bedeller önem atfedilmesi gereken kararlı bir duruşun ifadesiydi. Devlet güçlerinin ortamı terörize eden yaklaşımına karşı sergilenen ortak tavır ve tutum küçümsenemeyecek bir birlikteliğin güçlenmesine de hizmet etmiş durumdadır. Bu tavır tüm siyasal manipasyona ve gergin atmosfere rağmen kitleleri alanlara taşımıştır.

Bu anlamıyla bütün eksikliklerine rağmen Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun altı yıllık tecrübesi, olumlu pratik duruşun ve ortak politika belirlemenin yarattığı güçlü atmosfer,

bu alana atfedilen önemi güncel bir noktaya çekmiştir. Özellikle son iki yıldaki gelişmeleri incelediğimizde ortak ve ısrarlı bir tutumun yarattığı kazanımları görmek mümkün olacaktır.

Esasında da devrimci hareketin bu ortak tavrı, sendikal bürokrasi ve reformist çevrelerin mevcut pratiğini de boşa düşürmüştür. Sendikal bürokrasi ve reformist çevrelerin devrimci hareketleri devre dışı bırakarak, etkisizleştirme pratikleri devrimci hareketin ortak tavır ve tutumu ve sürece müdahale etmedeki kararlı duruşuyla bertaraf edilebilecektir. Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun 2005'ten bu yana altı yıllık pratik faaliyeti ve ısrarı, 1 Mayıs'ın Taksim'de yapılmasında önemli bir etken olmuştur. Sendikal bürokrasi ve reformist çevrelerin "zaferi" kendilerine mal etme çabalarının cevabı son altı yıllık pratikte görülebilir.

Sendikaların durumu ve tutumu

Son bir yıllık zaman dilimi içerisinde yaşanan işçi direnişleri ve bunların içerisinde bir hayli gündemde kalarak ciddi bir kamoyu desteği alan TEKEL direnişi, işçi sınıfı açısından önemli bir noktada durmaktadır. Bu direnişin başarısızlığının adresi TEKEL işçilerinin de işaret ettikleri gibi sendikal bürokrasidir. Özellikle bu direnişin kırılmasında büyük bir çaba sarf eden sendika ağaları, oyalama, eylemsizliğe itme

ve bir dizi pazarlıklarla süreci sonlandırmanın gayreti içerisinde olduklarını da göstermiş oldular. 1 Mayıs alnında direnişçi işçilerin kürsüyü işgal ederek sendikaları eleştirme-leri varolan tepkinin dışı vurumudur.

Son yıllarda iyice kan kaybeden sendikalar, son bir yıllık zaman dilimi içerisinde kendi kitlelerinin de eleştirilerinin ve protestolarının hedefi durumundalar. İşte sendikal bürokrasinin son yıllarda Taksim silahına sarılmasının önemli bir nedeni de bu durumdur. Elbetteki Taksim'i istemelerinde alanın tarihsel öneminin de etkisi vardır. Zaten bu silaha sarılmayı gerektiren de burda yatan önemdir. Son 1 Mayıs öncesi devrimci çevreler işaret edilerek yapılan açıklamalar ve ithamlar, sendika patronlarının devrimcilere karşı yaklaşımını da son derece açık bir şekilde gösteriyor. Kendi kitesine karşı bir güven tazeleme arayışı içerisinde olan sendika ağaları, devrimci özneleri boşa düşürerek 'dostlar alışverişte görsün' misali buradan da nemalanmanın koşullarını yaratmaya çalışmaktadır. Kimseyle görüşmeden valilikle görüşmeleri, yapılan görüşmelerin içeriğinin net olarak açıklanmaması ortaya çıkan tabloyu açıklamaktadır.

Sendikal bürokrasinin Taksim ısrarı ve bu ısrardaki genel yaklaşımı bu şekilde tarif edilebilir. İşçi ve emekçilerin ihtiyacına cevap olacak bir pratik tutum ve anlayışın yakınından bile geçemeyen, bunun doğal sonucu olarak sürekli nicel anlamda da daralan sendikal bürokrasi, Taksim kozuyla ayakta kalmaya, bunu bir nemelenme malzemesine çevirmeye çalışmaktadır. Taksim alanının 1 Mayıs mitingine açılmasında belirleyici olan, devrimci militan tutum yok sayılarak safdışı bırakılmak istenmiştir.

Devlet açısından değerlendirildiğinde de ortaya çıkan tablo benzerlikler göstermektedir. Çokça bahsedilen açılım paketleri, demokratikleşiyoruz söylemleri ve kendilerinin de inandığı daha bir dizi nutuk. Bir taraftan bu tartışmalar ekseninde yaratılan gündemler ve kitlelerin taraf olmaya zorlanması, diğer taraftan da halk üzerinde şiddet ve hak gasplarıyla gelişen süreç...

Birbirini yalanlayan bu pratikler son süreçte kitlelerin devlet kurumlarına karşı gelişen güvensizliğinin kendisini biraz daha dışı vurmasına vesile oldu.

Son yıllarda devrimci, militan, kitlesel bir biçimde Taksim'in zorlanması, devletin kolluk güçleriyle pervasızca yaptığı saldırılar ve bu saldırıların yarattığı teşhir olma durumu sistemin "demokratikleşme" oyununda inandırıcı görünme ihtiyacı ile birleşince 2010 1 Mayıs'ında yeni bir taktiği gerektirilmişti. Bu durum aynı zamanda 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltma girişimini de içinde barındırmaktadır. "Demokratikleşme" yalanını inanılır kılma hesapları, devleti, 1 Mayıs'ın tatil ilan edilmesi ve Taksim'in mitinge açılması yöneline sokmuştur. Kabul etmek gerekir ki, mevcut kaygan zeminde vals yapmaya meylli kesimler ve anlayışlar açısından bu iki hamle, devletin demokratikleştigiğine dair yanılgıyı bir nebze daha güçlendirme riski barındırmaktadır. Kuşku yok ki, devrimciler-işçi ve emekçiler tarafından Taksim işaret edilmemiş, kararlı bir direniş sergilenmemiş olsa idi, devrimcilerin-işçi ve emekçilerin Taksim talebi, devletin açılım yalanları sürecine, seçimlerin yaklaştığı bir süreçte, anayasa referandumunun gündemde olduğu bir süreçte denk gelmemiş olsa idi, sonuç böyle olmayabilirdi.

Hakim sınıfların bu sinsi yönelimi, sendikalarındaki egemen işbirlikçi, reformist etki ve bunların halk kitlelerini üzerindeki bariz etkisi ancak sabırlı ve ısrarlı bir mücadele ile kırılabilir ve böylece 1 Mayıs nitel olarak da proletaryanın rengine boyanır. 2011'de bu hedeflere doğru gözle görülür bir mesafe almak için kitle faaliyetine ve ideolojik mücadeleye yüklenelim.

SINIF TAVRI

İSMAİL UÇAR

"Doğa yalnızca var olmaz, ayrıca yaşar ve ölür" der Engels. Kısa cümlelerin içindeki anlamı kavramak çok önemlidir. Yaşam ve ölüm arasında ki diyalektik birliğin zıtlığı şeylerin bir gelişim sürecine tabi oldukları gerçeğini anlamamızı sağlar. Var olan her şeyin gerçek hareketine bakmayı öğrenmeliyiz derken ne kast ediliyor. Bir şeyin var oluşu, gelişimi ve sonlanması sürecini görebilmek neyi ortaya çıkarır? İki soruyu birleştirdiğimizde doğa ya da toplumsal her hangi bir olgunun diyalektik yöntemle incelenmesi cevabını verebiliriz. Zıtların birliği ve mücadelesi bir yasadır. Bu yasa materyalist düşünce ile bütünleştğinde aykırılar üzerine oturmuş olur.

Bilincimiz maddenin yansıması (dır)ndan başka bir şey değildir. Materyalist felsefe bir cümlede anlaşılabilir mi? Bu olanaksızdır. Mücadelenin sıcak nefesini hisseden herkesin bildiği gibi sıkça diyalektik materyalizmden bahsedilir, cümlelerin içine bu kavramlar serpiştirilir. Şu çok açıktır ki: Özden diyalektik yöntemi ve materyalist düşüncüyü kavramaktan uzak çoğunlukta ezberci lafızda kalan bir potansiyele sahibiz. Diyalektik yöntemi ezberci tarzla örnekleyip övmek mesele değildi, önemli olan diyalektiği doğa ve topluma günümüzdeki mücadele süreçlerine uyarlamaktır. Eğer materyalist kavrayış yetersiz, yüzeysel ise diyalektiğimiz baş aşağı durmaya mahkumdur.

Marksizmin felsefesi materyalizmdir. İşçi sınıfına değiştirmede bilgi araçları sunar. Marksist felsefe-

nin dayandığı üç kaynağı, Alman felsefesi, İngiliz ekonomi politikası ve Fransız ütopyik sosyalizmini şuna anlatamayız kısa makalede ama bu temel üzerine yükselen Marksist öğreti tutarlı uyumlu ve tarihsel pratiğiyle de anlaşıldığı gibi doğrudur. Gerçilikte, idealizme ne kadar emperyalist barbarlığın kan ölüm sömürü ve ücretli köleliğin ortadan kaldırılmasında ki tarihsel uzlaşmazlığını ortaya koyar. Burjuva gericiğiyle uzlaşmazlığın öğretisini derinliğini kavramak gerici sınıflara ve onların Komünist Partisi içindeki temsilcileri olan burjuva çizgi yürütücülerine karşı yenilmez bir silaha sahip olmaktır.

Burjuvazi felsefeyi fikir cimlastığının karmaşık anlaşılma bilgiçlerin bir aracı olarak sunmaya devam etsin. Bizler materyalist felsefeyi kurtuluş uğruna mücadelede proleterya ve halk kitlelerinin elinde teorik ve pratik bir silah olarak kavırıyoruz. Şayet sahip olduğumuz gücüne etkisine ve kullanıma yetkinliğine vakıf değilsen kuşki yokki düşmanımıza karşı kendimizi koruyamayız.

Kavramsal düşüncenin dayandığı ilk bilgiye ilk bilginin yükseldiği maddi yaşamı anlamak istiyorsak materyalist felsefeye yönelmeliyiz. Materyalizm tek cepheden tarihe bakmaz diyalektik yöntem onun bir parçasıdır. Çünkü felsefe tarihten günümüze bir sınıfın bakış açısını yansıtmıştır. Felsefe dün olduğu gibi bugün de tafaftır. O halde materyalist diyalektik yöntemle tarihe baktığımızda sadece toplumların dayandığı maddi üretimi değil

aynı zamanda üretimin üzerinde şekillenen bilinç ve felsefenin karşılığını hizmet ettiği sınıfların varlığını da öğrenmiş oluyoruz. Burjuva filozoflar bugün de felsefenin niteliğini gözdürdük gerçeğe varma arzusu olarak felsefenin kanatlarına tutunurlar. Felsefenin ikili zıt karakterlerini uzlaşmazlığını gizlemeye çalışırlar. Oysa yaşam bu sis perdesinin gizlemeye çalıştığının tam tersidir. Sömüren ve sömürülenin cephesinden uzlaşmaz çelişkilerle örülü bir dünya var.

Burjuva ideologlar modern toplumun uzlaşmaz düşman sınıflarının sahip olduğu ideolojileri ne kadar gizlemeye çalışırsa çalışsınlar nafiyledir. Felsefede de bu uzlaşmazlık militan materyalizm ile idealizmin uzlaşmazlığıdır.

Çağımızda da görüldüğü gibi tüm burjuva felsefi akımların saldırdığı ve birleştikleri komünizm ve Marksizm düşmanlığıdır. Burjuvazi sömürüyü gizler, materyalizm sömürüyü gözler önüne serer; burjuvazi kapitalist sisteminin ebedi zorunlu ve değişmez olduğunu söyler, materyalizm ise tepeden tırnağa kokmuş kapitalist düzenin mutlaka yıkılıp değişeceğini ortaya koyar. Yani kapitalist düzenin ahlaki çürümüşlüğü, kanla beslenen gerçekliği, saldırganlığı insanlara bulduklarıyla yetinmeyi salık veren burjuva felsefenin tarafgirliğiyle kendisini dışı vurur. Bilimin kendisi de felsefede sınıflardan bağımsız değildir, zorunlu olarak felsefe de tafaftır.

Diyalektik materyalist felsefe dünyayı değiştirme

öğretisidir. Demek ki bizim felsefemiz bir fikir cimnastığı kertesine indirgenemez. Proleter bakış açısıyla dünyayı değiştirme zorunluluğunu önüne koyar. Yeni bir dünya, kömünizmin geleceği için dövuşenlerin elinde materyalist felsefe bayrağı yükselir. Dünyayı yorumlamak yetmez değiştirmek zorunludur. Devrim yolunda kararlılığını ortaya koyan kömünüst hareket materyalist felsefenin yüksek kavrayışına sahip olmalıdır. Buna sahip olmanın tek yolu vardır. Maksizm, Leninizm, Maoizm biliminin temel yapıtlarına yönelmek bıkmadan öğrenmeye çalışmaktır.

"Eğitim dönüşümden ayrılmaz" der Mao. Öğrendiklerimiz pratikten kopanlamaz. Öğrenip pratiğe uygularken dönüşüyor yeniden eğitiliyoruz. Sadece tartışmak için değil, sadece yorumlamak için değil değiştirmek için öğreniyoruz. Doğrularımızın sınamma yeri toplumsal pratiktir. Mao Zedung felsefeyi sadece Çin'de kitlelere taşıyarak kitlelere sevdirmekle kalmadı, aynı zamanda yüksek kavrayışıyla enternasyonal proleterya da sevdirdi; öğrenmeye devam ediyoruz. "Parti zıtların birliği(dır)nde oluşuyor" demek yetmez, toplumun sınıflardan oluştuğunu, dayandıkları üretim temelinin ve mücadelelerini kavramak gerekiyor.

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde sık kullanılan "iki sınıf, iki çizgi, iki yol arasındaki mücadele" sloganını mücadelemizin her aşamasında pratikleştirmek için proleter felsefi bir bakış açısına sahip ol-

mak zorunludur.

Bahsettiğimiz sloganı yine Mao yoldaşın "kime hizmet ediyoruz" sorusunu diyalektik materyalizmle yanıtlamayı başardığımızda doğru yolu bulmakta zorlanmayacağız. Yaptıklarımızın proleter devrimci çizgiye uyuk olup olmadığını mutlaka tartmalıyız. Her pratik bir düşünce taşır ve mutlaka bir sınıfa hizmet eder. Devrimi ilerletmeyen her pratik aynı zamanda burjuvaziye yarayan ona ait olan düşüncenin içinde taşır.

Burjuva felsefi idealist bilgi teorisi bilginin toplumsal etkinlikten değil kendi düşüncelerinden türediğine dayanır. Dünya onların kafalarının içinde çıkmıştır. (!) her dönemde hayati olmasına rağmen devrim güçlerinin gerileme dönemlerinde materyalist felsefi donanıma sahip olmanın önemi daha da belirginleşir. Marksist bilgi teorisine sahip olamazsak koşulları içinde gelişen süreçleri doğru tanımlayamayız. Bugün önümüze çıkan sağ tasfiyeciliği, liberal günü kurtarma pratiklerini, küçük burjuva aydın hayranlığını, iktidar bilincinin zayıflamasını, disiplinindeki aşınmanın dayandığı temeli ve gelişim süreçlerini doğru analiz edemeyiz.

Maoistler dönmüşek ve değiştirmek istiyor. O halde Mao'nun "teori ve pratik"teki felsefi bakış açısını pratikleştirmek için Marksist eserleri inclemeye koyulalım ve pratiğe taşıyalım. Militan materyalizmin şiarı: dünyayı değiştirmektir.

Baraj gölünde biriken kimyasal atıklar Munzur'u zehirliyor

Barajların Dersime vereceği büyük zararların ilk izleri ortaya çıkmaya başladı. Dersim'de kalorifer yakıtının kanalizasyon kanalına boşaltılması sonucu Uzunçayır Baraj Gölü'nde çevre felaketi yaşandı.

Dersim'de demokratik kitle örgütleri ve Dersim halkının yoğun çabalarına rağmen bölgede yürütülen özel savaş konsepti çerçevesinde devlet tarafından yapımı sürdürülen barajlardan, yapımı biten Uzunçayır Barajı'nın su tutmasıyla birlikte bölgede barajın zararları daha açık görülmeye başladı.

Uzunçayır Baraj Gölü'nün Dersim merkezindeki bölümünde kimyasal yakıtların toplanması sonucun-

da, su kirlenmeye başladı. Suyun zehirli kimyasal yakıtla kaplanmasına tanık olan Dersim halkı, durumu hemen Belediye Zabıta Müdürlüğü ekiplerini haberdar etti. İnceleme yapmak üzere göl kıyısına gelen Tunceli Belediye Başkan Yardımcısı İbrahim Kasun, "Kanalizasyon kanalının göle açıldığı bölümde çevre felaketi ile karşılaşıyoruz. Bunu yapanlar; doğa çevre ve Munzur düşmanıdır. İnhançlarımıza göre Munzur'u kirletenler düşkün ilan edilir. Burayı temizleyecek teknolojiye sahip değiliz, ancak Munzur doğal akışıyla kendini temizler." dedi.

Özellikle yılladır devletin bölgede uyguladığı özel

baskı politikalarının sonucunda, Dersim'de kamu hizmeti adına gözle görülür hiç bir şey yapılmazken, ilde yaşayanlar birçok altyapı hizmetinden yoksun yaşıyor. İlde halkın ve Belediye'nin kendi yarattıkları imkanlar ile küçük de olsa bazı alt yapı sorunları çözüme kavuşturulmuş olsa da alt yapı sorunları halen büyük oranda devam etmekte.

Devlet tarafından altyapısı bilinçli olarak geri bırakılan Dersim'e, halktan toplanan vergilerin tüçük bir kısmı bile hizmet adına sunulmazken, bölgede yıkım ve göçü güçlendirip ili insansızlaştıracak olan baraj yapımı ise kalkınma adına kısa bir sürede tüm

tepkiller karşısında inşa edildi. Baraj yapımı öncesinde başta Dersim Dernekleri Federasyonu (DEDEF) olmak üzere onlarca demokratik kitle örgütünün barajın sosyal, siyasal ve çevresel zararlarını titizlikle ele alınan bilimsel çalışmalarla sunmasına rağmen, devletin bu çalışmalara kulağını tıkayıp inşaatları hızlandırması barajların bölgede yürütülen özel savaş konseptinin bir parçası olduğunu açığa çıkarmıştı. Ki özellikle Mercan'da faaliyete geçen Mercan HES'in kaçak yapılımasının ortaya çıkması bu durumu kanıtlayan son örnek olmuştu.

Bölgede halktan ve demokratik kitle örgütlerinden

gizlice yapılan çalışmalarla hazırlanan çevre değerlendirme raporunun sahtekarlığı ise Baraj inşaatının yapıldığı alanda kirliliğin kısa sürede oluşmasıyla gün yüzüne çıktı. Barajın oluşturduğu gölün temizlenmesi ve bataklığa dönmemesi için inşaat projesinde anıtma tesislerinin olmaması barajın bölgedeki hangi ihtiyacın ürünü olduğuna dair izlenimler sunarken buna ek olarak da barajla birlikte yapılması gereken altyapı dönüşümüne dair ise hiç bir projenin oluşturulmaması Dersim halkının kısa zamanda büyük çevre sıkıntıları ile karşılaşacağını gözler önüne seriyor.

'Çernobil'i unutmama, nükleere bulaşma'

Nükleer karşıtları ve çevre örgütleri Çernobil faciasının 24. yıldönümünde alanlara çıkarak, ülkemizde yapılması planlanan nükleer santrallerin iptal edilmesini ve yeni Çernobillerin yaratılmamasını istediler.

'Doğamıza ve toprağımıza sahip çıkacağız'

İSTANBUL- Kadıköy'de çeşitli sivil toplum örgütlerinin Çernobil nükleer kazasının 24. yıldönümü nedeniyle düzenlediği çevre mitingi renkli görüntülere sahne olurken, katılımcılar "Karadeniz isyanda, Munzur darda" sloganları attılar. Mitinge; aralarında Allionî Girişimi, Hasankeyfî Yaşatma Girişimi, Karadeniz İsyanıdır Platformu, Cide-Loç Vadisi Koruma Platformu, Dersim Dernekleri Federasyonu, Munzur Koruma Kurulu ile çeşitli bölge ve yöre derneklerinin yanı sıra siyasi parti ve devrimci demokratik kitle örgütleri katıldı. Tepe Nautilus önünde toplanan kitle sloganlar eşliğinde Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Ellerinde nükleer karşıtı pankart ve dövizler taşıyan kitle, davullar ve zurnalar eşliğinde tulum çalarak, "Çernobil'i unutmama, nükleere bulaşma", "Dereler gümbür gümbür, Karadeniz özgürdür", "Munzur özgür olacak", "Karadeniz isyanda, Munzur darda" sloganları atarak İskele Meydanı'na ulaştı.

Kadıköy meydanında toplanan binlerce kişiye hitaben ortak açıklamayı yapan Munzur Çevre Kurulu üyesi Hasan Şen, hükümetlerin Çernobil'den ders almak yerine, hayatı yok eden enerjilerde ısrar ettiklerini ve hemen her bölgede termik santraller kurduklarını belirten Şen, "Özellikle son 10 yılda HES ve baraj yapımına hız verildi. Ekonomik ömrü en fazla 40-50 yıl olan barajların inşası için binlerce yıllık Hasankeyf ve Allionî gözden çıkarıldı. Hükümet Fırat ve Dicle nehirlerinden başlayarak ülkemizdeki tüm havzaların kontrolünü AB'ye devretmeyi hedeflemekte. Farklılıklarımızla, benzerliklerimizle geldik. Hepimizin derdi, acısı bir. Ey şirketler, size sesleniyoruz. Yuvarlakçay'daki gibi çadırlarımızla, Senoz'daki gibi baltamızla, sarı yazmamızla, taşımızla, ateşimizle, aklımıza, yüregimizle buradayız. Yaşamımızın, toprağımızın, suyumuzun, tarihimizin, kültürümüzün kapitalizmin kısılcasına girmesine izin vermeyeceğiz, direneceğiz."

Mitingde Cide-Loç Vadisi Koruma Kurulu temsilcisi de bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardınsani İlkey Akaya ve Grup Marsis

sahne alarak, kitleye coşkulu anlar yaşattı. Miting çekilen halaylar ve horanlar eşliğinde son erdi.

'Radyasyon sınır tanımaz'

TRABZON- Doğu Karadeniz Çevre Platformu üyeleri, Çernobil nükleer kazasının 24. yılı dolayısıyla Trabzon'da basın açıklaması yaparak kazayı protesto etti. Atatürk Alanı'nda toplanan platform üyeleri, ellerinde "Nükleere inat, yaşasın hayat" ve "Radyasyon sınır tanımaz" yazılı dövizleri açıldı.

Doğu Karadeniz Çevre Platformu Sekreteri Mustafa Yazıcı, grup adına yaptığı açıklamada, Çernobil nükleer kazasının etkilerinin halen görüldüğünü, son yıllarda ülkemizde kurulmak istenen nükleer santrallerin halk sağlığını tehdit edeceğini söyledi.

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde pek çok yerde gömülü tonlarca çayın radyasyon yaymaya devam ettiğini savunan Yazıcı, şöyle konuştu: "Başta Sinop ve Mersin Akkuyu nükleer santrali olmak üzere çeşitli nükleer projeler yetkililerce yaşama geçirilmeye çalışılıyor. Çevre dostları olarak sesimizi her zamankinden daha yüksek çakarmalıyız. Türkiye'nin ve dünyanın hiçbir yerinde nükleer santral istemiyoruz." dedi.

Sinop nükleer istemiyor

SINOP- Çernobil faciasının 24'üncü yıldönümü sebebiyle Greenpeace üyeleri Sinop'ta eylem yaptı. 5 Greenpeace üyesi 50 metre yüksekliğindeki Sinop Kalesi'nden halatlarla sarkarak, 'Sinop Nükleer İstemiyor' pankartı açtı.

Sinop'a kurulmak istenen 3 termik ve 1 nükleer santrali protesto eden grup adına basın açıklaması yapan Greenpeace Akdeniz Enerji kampanyası sorumlusu Korol Diker, Çernobil felaketinin 24'ncü yıl dönümünde Sinop halkının hükümetin nükleer enerji planlarına karşı başlattığı siyah bayrak eylemine destek vermek için geldiklerini söyledi. Diker, "Çernobil felaketi Karadeniz'e kıyısı olan hemen bütün ülkeleri etkiledi. Felaket sonucunda 600 bin insan çok ciddi radyasyona maruz kaldı. 90 bin ölüm bekleniyor. Bu fe-

laketin toplam maliyeti 360 milyar Euro. Sinopluların da bu riskle yaşamak istememesi kadar doğal bir şey olamaz." dedi.

'Kahraman mehmetçik' çevreci avında

NIĞDE- Ulukışla köylüleri jandarmanın gece baskını ile gözaltına aldı. Onlar da çocuklarını 23 Nisan kutlamalarına göndermedi. Ulukışla Hasangazi köylüleri Porsuk Göleti alan mevkinde yapılması planlanan siyanür ile altın arama işletmesinin şantiyesinin kurulduğu haberi üzerine bölgeye gelecek şantiye kurulmasını engellemek isterken jandarma ekipleri ile taşlı sopalı çatışma yaşandı.

Ulukışla ilçesine bağlı Hasangazi köyü sakinlerinin, Gümüştaş şirketinin "güvenlik elemanları kalma ve Barınma Konteynırlarını" yerleştirilmesini engellemek için şantiye yerine gelmesi ve jandarma tarafından şiddet kullanılarak dağıtılmak istenmesi sonucu taşlı sopalı çatışma çıktı. Çıkan olaylarda 6 kişi ve bazı askerler yaralandı. Olay sırasında bir kişi gözaltına alındı.

Jandarma yaşadığı çevreyi ve yaşama hakkını korumak için eylem yapanlardan 10'unu, gece yansı evlerini basarak gözaltına aldı. Olayla ilgili açıklama yapan Köy Çevre Medisi Başkanı Hüseyin Özçelik, 22 Nisan günü yaşananların köylerine yönelik baskı operasyonu olduğunu, gece gözaltına alınan 10 köylünün serbest bırakılması için çocuklarını okullarında yapılan 23 Nisan törenlerine katmadıklarını, gözaltındaki arkadaşları serbest bırakılana kadar çocuklarını okula göndermeyeceklerini söyledi. Özçelik, "Baskıların bizi yıldıracığını sanyorlarsa kesinlikle yarılmıyorlar" diyerek, siyanür karşıtı mücadelelerinin tüm baskılara rağmen süreceğini, Gümüştaş şirketi Ulukışla'yı terk etmeden de bu mücadeleyle son verilmeyeceğini belirtti.

Özçelik, konuşmasının devamında, gece yansı evlerinin basılarak talan edildiğini kaydetti ve "Olaylarda sorumluluğu olan üstöğmen hakkında suç duyurusunda bulunacağız." dedi.

Gece yansı evleri basılarak gözaltına alınan 10 kişi, köylülerin jandarma karakolu önün-

de toplanarak eylem yapmaları sonucu serbest bırakıldı.

'Nükleer öldürür'

MERSİN- Gülnar ilçesine bağlı Akkuyu belesinde yapılması planlanan nükleer santral, yürüyüşle protesto edildi. Mersin Nükleer Karşıtı Platform tarafından düzenlenen yürüyüş için binlerce kişi Atatürk Caddesi'nde toplandı. Yürüyüşe çevre kent ve ilçelerden gelen devrimci, demokrat kitle örgütlerinin yanı sıra bazı siyasi partilerin temsilcileri de destek verdi.

Çernobil'in yıldönümü nedeniyle Büyükşehir Belediyesi (Taş Bina) önünde toplanan binlerce nükleer karşıtı, Hastane Caddesi üzerinden yürüyüşe geçerek "Mersin çöplük olmayacak", "Nükleere inat, yaşasın hayat", "Nükleer öldürür, güneş güldürür" sloganları atarak AKP il binasına yürüdü.

AKP il binası önünde kitle adına açıklama yapan platform sözcüsü Sabahat Aslan, dünya, üzerinden 24 yıl geçmesine rağmen Çernobil faciasının zararlarını bugün de hissettiğini belirterek, "Kazadan sonra yetkililer gerekli önlemleri alırmayarak ve bilimsel çalışmaların yapılmasını engelleyerek tonlarca radyasyonlu çay ve fındık gibi besinleri tüketmemize göz yumdu. Bugün de Çernobil kazasının sonuçları hakkında bilimsel çalışmaların yapılmasını engelleniyor ve çarpıtılıyor. Kazadan en çok etkilenen Doğu Karadeniz Bölgesi'nde bugünlerde kanser oranının artışı yüzünden Sinop halkı yas tutuyor. Buna rağmen yetkililer hala yaşananlardan ders almamış olacak ki Akkuyu ve Sinop'ta nükleer santral kurmak istiyor. Hükümeti nükleer maceraya sürükleyecek nükleer santral projelerinden vazgeçmeye, temiz enerji kaynaklarına ve enerji verimliliğine yatırım yapmaya çağırıyoruz." şeklinde konuştu. Aslan, konuşmasının şu ifadelerle noktaladı: "Çernobil gibi dönüşü olmayan sonuçların tekrarlanmaması için nükleer santrale izin veremeyeceğiz. AKP hükümeti ülkemizde uluslararası nükleer santral tekellerine yeni pazarlar açmaya çalışıyor. Ancak burada bugün bin olan nükleer karşıtların yının on binler olarak yine bir araya geliniz."

'Bulutlar adam öldürmesin'

25 Nisan 1986. Çernobil nükleer reaktöründen yükselen kara bulutların "adam öldürmediği", "çocukların şeker de yiyebildikleri" son gündü. Takvimler 26 Nisan 1986'yı gösterdiğinde, Karadeniz'in yağmur yüklü bulutları, ölüm yüklenmişti. O günden sonra yağmurda ıslanmaktan korktuk, yemekten-içmekten de. Karadeniz'in hamsisi bir kılıçk gibi takıldı boğazımıza, çayı bir zehir gibi kemirdi vücudumuzu. Karadeniz uşağının alinteriyle yetiştirildiği mısır, fındığı, pancarı, tütününü Çernobil'den sızan ve bulutlarla Karadeniz'e kadar ulaşan radyasyonla yıkandı. Çernobilden yükselen bulutlar "adam öldürüyordu", ama gizliden gizliye. Çünkü ne Rusya yaşanan felaketi insanlara duyurmuştu, ne de yaşanan felaket kendisini gösteriyordu. Devletin gizlediği radyasyon bulutlarının yağdırdığı ölüm suları altında, Rusya'da 1 Mayıs kutlanıyordu. Beş gün geçmiştii patlamanın üzerinden, kimse bilmiyordu.

Tam 18 gün sonra Çernobil'in adını duyduk, ölümle burun buruna olduğumuzu da... Karadeniz'in öteki yakasında, yüz binlerce insan savaş mültecileri gibi evlerini ve geçmişlerini arkalarında bırakarak topraklarından göç ediyordu. Ölümünden kaçıyorlardı, çoktan damarlarında gezinmeye başlamış olan, ciğerlerini dolduran bir ölümden...

Karadeniz'in hırçın dalgalarının dövdüğü bu yakasında da durum pek farklı değildi. İnsanların dilleri farklı, yaşadıkları acı aynıydı. Memleketleri başka, üzerlerinde kol gezen ölüm aynıydı. Artık hiçbir şey eskisi gibi değildi. Dörtbaşı hayvanlar, sakat doğan çocuklar, durmak bilmeden yayılan kanser, akciğer hastalıkları ve daha nice musibet... Hepsi de nükleer enerjinin, radyasyonun bizlere bıraktığı birer mirastı ve bu mirası bugün halen taşıyoruz.

Taşıdıkça, yaşadıkça, öldükçe ve üzüldükçe öğreniyoruz ki; enerjisiz kalmak, enerjiyle ölmekten hiç de daha korkunç değilmiş! Öğreniyoruz ki; insanı ve doğayı riske eden enerji başı başına bir felaketmiş! Ve öğreniyoruz ki; giderek daha fazla bir tüketim toplu haline getirilirken, enerji yetersizliğini bahane edenlere, yeni Çernobilleri kurmak için fırsat veriyoruzmuş! Bugün "kriz bizi teğet geçer" diyenlerin, o gün "radyasyon bizi teğet geçer" diyenlerden hiçbir farkının olmadığını öğreniyoruz...

Oysa daha 1945'te, ABD'nin Japonya'ya attığı atom bombalarına şiipleri ile göğüs geren Nazım, "Bulutlar adam öldürmesin" diye haykırıyor, dünya halklarını nükleer silahlara ve reaktörlere karşı mücadele etmeye çağırıyordu. Duyulmadı Nazım'ın bu haykırışı yeterince. Ama o, ısrarla devam etti haykırmaya ve;

"Bu gemi bir kara tabut
Badem gözlüm beni unut
Çürük yumurtadan çürük
Benden yapacağın çocuk
Bu gemi bir kara tabut
Bu deniz bir ölü deniz
İnsanlar ey, neredesin?" diyerek devam etti vicdanlarımıza ve aklılarımıza seslenmeye. Üzerinden on yıllar geçti Çernobil'in, Hiroşima'nın ve Nagazaki'nin. Üstümüzden geçti radyasyonla yüklü felaket bulutları. Artık Karadeniz insanı dışardan satın aldığı pet şişelerden içmiyor suyunu, güriü güriü akan nehirlerinden içiyor, hem de kana kana. Artık domatesi, fındığı, tütünü, mısır zehirli değil. Çayı yine eskisi gibi keyif çayı masalarımızda.

Ama bunca yıl sonra ancak ve bunca bedelden, yaşanan bunca acıdan ve ölümden sonra. Ve halen Çernobil'in bıraktığı yaralara Kazım Koyuncu gibi evlatlarını kurban vermek pahasına... Evet, Çernobil'in adam öldüren bulutları, halen bizleri eksiltiyor olsa da, üzerimizden geçti gitti. Ne var ki yeni Çernobiller adam öldürmek için sıra bekliyor. Üstelik bu kez kara bulutlar Karadeniz'in, Ege'nin ya da Akdeniz'in öte yakasından gelmeyecek. Bu kez kara bulutlar domates tarlalarımızın, çayımızın, fındığımızın, suyumuzun, tütünümüzün içinden yükselecek. Bu kez ateş ilkin bizlerin ocaklarına düşecek. Çünkü ülkemizi yönetenler, bu topraklarda da Çernobil gibi nükleer santraller kurmak istiyorlar. Çünkü onlar, ülkemizi nükleerin ölüm kokan soluğuna teslim etmek istiyor. Karahıllar ve biz dur demez isek yapacaklar. Ve biz dur demez isek... Dur demez isek takvimler yeniden 26 Nisan 1986'yı gösterecek...

Bu köprü doğayla insanı ayırarak

Doğada yaratılacak tahribata hiçbir önem vermeden kar odaklarının çıkarına plan ve projeler üreten, uygulayan devletin 3. köprü mevkii belli oldu! 3. köprü planlarını açıklayan Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım köprü'nün Avrupa'da Griçe, Anadolu'da Poyrazköy arasında olacağını du-

yurdu. Köprü'nün maliyeti 6 milyar dolar. İhale bu yıl yapılacak ve inşaatın beş yılda tamamlanması planlanıyor. Köprü'nün güzergahları; Kocaeli, Adapazarı ve İstanbul Büyükşehir Belediye Meclislerinde onaylanacak, planlara işlenmesinin ardından ise ihaleye çıkartılacak. Yıldırım

222 binanın kamulaştırılacağını açıkladı. İhalesiyle uluslararası ve yerli birçok büyük şirketin ilgilendiği köprü'nün yapılacağı kısımlarda ormanlık arazilerin orman vasfını yitirmiş olduğunu iddia eden Yıldırım, çevrenin ve tarihi yapıların korunacağını savundu.

Üçüncü köprüye dava: Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nden Mucella Yapıcı, 3. köprüye karşı dava açacaklarını açıkladı. Köprü ve otoyolun bütün Mamara bölgesini olumsuz etkileyeceğini ifade eden Yapıcı, özellikle İstanbul'da yaşayan herkesi köprü yapımına karşı çıkmaya çağırdı.

İşçi Filmleri Festivali'ne işçiler alınmadı

İSTANBUL- Halkevleri tarafından bu yıl 5.'si düzenlenen İşçi Filmleri Festivali'nin açılışında direnişçi işçilerin Mustafa Türkel geldiği için arka odaya çekilerek slogan atmamaları, protesto yapmamaları için uyarılmaları, ardından da kendileri için ayrılan protokole sendikacıların oturtulması ve işçilere kapının gösterilmesine işçilerden tepki geldi.

2 Mayıs günü festival programından önce Taksim Meydanı'ndan Emek Sineması'na işçilerin de katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. Burada yapılan basın açıklamasının ardından festivalin yapılacağı Yeni Rüya Sineması'na gidildi. Programla ilgili konuşmak için işçileri başka bir odaya alan festival yetkilileri, burada protokolden davet ettikleri başta

Mustafa Türkel ve diğer Türk-İş'li sendika ağalarını protesto etmemeleri konusunda işçilerle bir pazarlık yaptılar. Sendika ağalarının konuşacağı zaman salonu sessiz bir şekilde terk ederek protesto edeceklerini festival yetkililerine bildiren işçiler, bu konuda anlaşıldıktan sonra salona girdiklerinde kendilerine ayrılan koltuklara sendika ağalarının oturtulduğunu gördüler. Bunun üzerine "Nerede oturacağız? Bizi siz davet ettiniz" diyen işçilere festival yetkilileri tarafından "Bir sürü işçi var ayakta, ayakta durun, istemiyorsunuz yürüyün gidin" cevabının verildiği öne sürüldü. Festival yetkililerinin bu tutumunu protesto eden

işçiler "Kahrolsun sendika ağaları", "Satılmış sendika istemiyoruz", "Direne direne kazanacağız!" sloganları atarak salonu terk edip Rüya Sineması önünde bir saatlik oturma eylemi yaptılar. İşçi Filmleri Festivali'nde sendika ağalarını protesto ettikleri için salondan atılan işçiler, festival yetkililerinin tutumuna karşı yazılı açılama yaparak tepkilerini bir kez daha gösterdiler. Açıklamada "Direnişteki İşçiler Platformu olarak (TEKEL, İSKİ, İtfaiye, Samatya, Marmaray, TÜBİTAK, atık kağıt işçileri, Esenyurt belediye işçileri, Sinter Metal işçileri, ATV-Sabah grevçisi) bilmekteyiz ki bize yapılanlar, sendika ağalarını sessiz bir şekilde salonu terk ederek protesto etmemizi engellemek için ya-

pılmış bir hamledir. Bu tartışmalar sırasında Halkevleri Genel Başkanı İlknur Birol, yaptığımız bu oturma eylemini kast ederek, "Şu saatten sonra yaptıklarınızı Halkevleri'ne yapılımsı sayıyoruz, sendikayı eleştireceğiniz yerler bellidir." şeklinde konuştu. Biz direnişteki işçiler olarak adını işçilerden almış, özünü işçi direnişleriyle oluşturmuş bir festivalde, işçilere ihanet eden, direnişleri satan, sınıf mücadelesinin önünde barikat oluşturan sendika ağalarını protesto edemeyeceksek bunun yeri neresidir?" denildi.

'Sendika ağalarının onur konuğu olarak ağırılanmasını kınıyoruz'

"TMK mağduru çocuklar, çocuk olmaktan çıkmışlar artık!"

Kimi "taş atan çocuklar" diyor onlara, kimi "suça bulaştırılan çocuklar"... Biz ise, "TMK mağduru çocuklar" diyoruz. Ne olursa olsun, "çocuk" onlar... Acları, öfkeleri kendilerinden büyük de olsa, çocuk... Ve şimdi, bu çocukların yüzlerce hapisanede, tecrit altında yaşıyor. Okullarından, oyun alanlarından mahrum bırakılıyor. Terörle Mücadele Kanunu (TMK) mağduru çocuklarla ilgili, onlarla sürekli hapisanelere gidip görüşen Avukat Keziban Yılmaz ile görüştük. İnsan Hakları Demegi Diyarbakır Şubesi yöneticisi olan Keziban Yılmaz, ayrıca, Diyarbakır Barosu Çocuk Hakları Merkezi'nde ve Çocuklara Adalet Girişimi'nde çalışmalar yürütüyor.

"Artık hemen hepimiz örgüt üyeliğinden yargılanabiliriz!"

Kürt çocuklarımızın yüzlercesinin tutuklanıp içeriye atılma sürecini bize anlatırmısınız? Nasıl başladı bu saldırılar?

2006 yılında hepimizin bildiği Diyarbakır'da yaşanan cenaze teröründen sonra, bu olaya çocukların da katılmış olması ve bu olayların dört gün boyunca devam etmesiyle, hükümetin TMK'da yaptığı değişiklik sonrasında bugün buradayız. O değişiklikte birlikte, 15-18 yaşındaki çocukların da artık Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri'nde yargılanmaya başlamasıyla bugün buradayız. Bu değişiklik ise, 28 Mart Olayları olarak bilinen olaylardan hemen iki ay sonra yapıldı. Bu değişiklikler yapıldıktan sonra, artık güvenlik de, yargı da çocukları "örgüt üyeliği" kapsamında değerlendirip cezalandırma yetkisini kendisinde buldu. Sonrasında ise, 2006 yılında meydana gelen olaylardan bir tanesinin farklı bir şekilde yorumlanıp, "örgüt üyeliği" değil de, "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet" olarak değerlendirilip bu değerlendirmeye sonucunda alınan kararın Yargıtay'a gitmesi, Yargıtay'ın bu kararı bozması ve buradaki mahkemenin bu karara karşı direnmesi üzerine dosyanın Yargıtay Ceza Genel Kurulu'na gitmesi sonucunda, YCGK'nin Türk Ceza Kanunu'nun "örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek" maddesinin düzenlendiği 312, 313 ve 212/6'yı geniş yorumlaması sonucunda, artık hemen hemen hepimiz "örgüt üyesi" olma potansiyeline sahip kabul ediliyoruz. Herhangi bir gösteride yakalanmanız, herhangi bir basın açıklamasında slogan atarken, zafer işareti yaparken yakalanmanız, "örgüt propagandası yapmak" yanında, örgüt üyesi gibi cezalandırılmamızı, sağlıyor.

"Sadece Diyarbakır'da 2000'in üzerinde çocuk tutuklandı..."

Şu ana kadar kaç çocuğumuz gözaltına alıp tutuklandı?

Açıkçası elimizde somut veriler tam anlamıyla yok. Ama takip ettiğimiz dosyalardan anladığımız kadıyla, sayı sadece Diyarbakır'da dahi 2000'in üzerindedir. Ben de sadece 2009 Ağustos ayı içinde bir şekilde araştırma yapayım, dedim. Tabi ona da izin vermiyorlar. Dosyalar için vekaletinin olması gerekiyor gibi gerekçelerle, dosyaların tamamının tarafımızdan incelenmesine izin vermediler. Fakat bizim kendi çabalarımız sonucunda, 267 çocuğa ait dosyayı bulabildik. Bu sadece Ağustos ayı içindeydi. Tabi sonrasında yine yüzlerce çocuk gözaltına alındı, tutuklandı. Bunların da sadece belli bir kısmına ulaşabildik. Durmadan çocuklar alınıldığı, yargılandığı, tutuklandığı için, net sayıya ulaşmak gerçekten zor oluyor.

Çocuklarımızı çok rahat bir şekilde yaşadın büyük cezalarla çarpıtırıyorlar. Ki ceza alan çocuklarımızın çoğu üzerlerinde atılı somut bir delil olmadan bu cezaları aldılar. Bölgede ceza alan çocukların profillerine ilişkin neler söylemek istersiniz? Aslında çocukları üç gruba ayırabiliriz. Açıkçası, bizi avukat olarak gördükleri için, bize pek çok

şeyi samimi olarak söyleyebiliyorlar. Birçok çocuk, gerçekten hiçbir şekilde olaya katılmamış. Katıldığını gösterecek hiçbir somut delil de dosyada yok. Sadece polisin yakalama tutanağı ve polisin olay anına ilişkin ifadesi... Polis diyor, "kaçarken yakaladım. Grupa birlikte kaçıyordu"... Açıkçası sadece bu beyanlara da dayanılarak ceza veriliyor. Ben de gerçekten birçok çocuğun katıldığına ihtimal dahi vermiyorum. Bir kısım çocuk ise, katılmış ama bilinçli değil. Yani bir kamerayı bile açtığınızda, çocuklar hemen zafer işareti yapıyor. Bu çocuğun aslında bunu çok da bilinçli yapmadığı açıktır. Yani sırf televizyona çıkmak için veya bir oyun, eğlence gözüyle katılıyor. Bizim etkinliklerimizde bile, Diyarbakır'ın çocukları, önlükleriyle çantalıyla bize doğru koşup slogan atıyorlar, zafer işareti yapıyorlar. Bu tamamıyla çocuk psikolojisinden kaynaklanıyor.

'Şiddet ortamında yetişen çocuklar da artık şiddete başvuruyor'

Bir kısım çocuk ise, ne yazık ki, 90'lı yıllarda başlayan o göçleri yaşayan, faili meçhulleri yaşayan dönemin çocuklarıdır. Bu çocuklar ise evet, açıkçası, devletin polisini, panzerini gördüğünde onu kabullenmeyen, ona zarar vermek isteyen çocuklardır. Çünkü zarar görmüşler. Bu şekilde beyanda bulunan çocuklar da var. Yani mesela bir çocukla görüşmüştük, onun cümlesinden çok etkilenmiştim. 16 yıldan fazla ceza verilmişti bu çocuğa. Örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek, örgüt propagandası yapma, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet, patlayıcı, yakıcı madde bulundurma; yani bir sürü madde! Bu Batmanlı çocuğun ailesi ise, göç ettirilmeden önce, bağı bahçesi olan,

köyde yaşamı olan varlıklı bir aile. Ve sonuçta buradan zorla gönderiliyorsunuz; yoksulluğa mahkum ediliyorsunuz. İşte bu çocuk dönüp askerlerin üstüne doğru şöyle dedi: "Siz bizi varlığınımızdan, toprağımızdan sefaletle sürüklediniz; bunun karşılığında siz hiçbir bedel ödemediniz. Biz size sadece bir taş attık; bu taşın cezası 16 yıl mı olacaktı?" Yani bu çocukları bugünkü duruma getiren, işte, öngörülen cezalar ile yapılan eylem arasındaki orantısızlıktır. Bir çocuğun eylem alanına yakın bir yerde bile olması, yargının nazarında ceza alması için yetiyor. Taş atmış bile olsa, bir taşın cezası açıkçası bu olamaz. Bir de bu çocuklar, bir şiddet ortamında yetişmiş çocuklar. Bir çatışma ortamı içerisinde olan, sürekli ölümlerini duyan çocuklardır bunlar. Dün cezaevinde çıkan isyan bile, bir sürü şey gösteriyor aslında. Onlar da artık, dile getirmelerinin bir fayda getirmediğini gördükleri anda, şiddete başvuruyorlar.

"Bu çocuklar çocuk olmaktan çıkmışlar artık!"

Dünyü olayı da soracağız ama, öncesinde, yine bu çocuklarla sıklıkla görüşmenizden kaynaklı, şu anda hapisanede bulunan çocukların psikolojik durumunu soracağız. Ne durumda bu çocuklar? Halen çocuk olmayı başarabiliyorlar mı? Açıkçası çocuk olmaktan çıkmışlar artık. Çocuk değiller. Sadece sorunlarla boğuşan bireyler haline gelmişler. Çocuk denildi mi benim aklıma, toptan bahsedecek, eğlenecek, gülecek bireyler gelir. Ama bu çocuklara baktığımızda, gözlerini tamamen öfke bürümüş. Tamamen korku ve isyan... Sorunlarıyla mücadele etmeye çalışan ufaklıklardır... Ben cezaevinden çıktığımda, o gün boyunca onların etkisinden kurtulamıyorum. Bakışlarının, ses tonlarının değişmesinin... Etkisinden kurtulamıyorum. Bu çocuklar gerçekten,

cezaevinde bu duruma getiriliyor. Yargılanmanın kendilerinde yarattığı bir psikoloji de vardır. Cezaevi ise onlarda daha derin yaralar açıyor. Onlar çocuk olmaktan çıkmışlar artık.

Peki hapisanelerde çocuklara muamele nasıl? Bazı hapisanelerde ilgili çocuklara şiddet uygulandığını okumuştuk. Sizin bu konuda bildikleriniz neler?

Açıkçası çok süreklilik arz eden bir şiddet söz konusu değil ama özellikle bu son zamanlarda, gardiyanlar tarafından kötü muamelenin olduğunu dile getiriyorlar. Birkaç tane çocuğa dayak atıldığı, darp edildiği söylendi bize.

Tam da bu uygulamalarla ilgili olarak, dün Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'nde çocuk tutsakların yaptığı isyana değinirsek...

Dükkü felaketti. Hepimizin yüreğine ağzına getiren bir isyandı. Açıkçası ben başta, cezaevinin bir yerinde ufak çaplı bir yangın çıkmıştır diye düşünerek gittim. Gidince cezaevi yönetimi de bilgi vermedi. "Sorum var" falan denilince, sorunun ne olduğu söylemeyince, bizim aklımıza direkt çocuklar geldi zaten. Çocuklar koğuşunda bir isyanın olabileceğini ve o yangının çocuk koğuşunda çıkmış olabileceğini tahmin ettik. Savcı'yla da görüştük, o da doğruladı. Tabii savcı bastırdığını söylüyordu. Ama bastıramamış. Satatler sürmüştü.

Söz konusu isyanın çıktığı koğuştan biriyle görüştüğümde, bir kalp hastası, sara hastası ve birkaç hastalık daha saydı. Ben de ilk defa duydum bu hastalıkları... Koğuştaki iki sara hastası ve bir kalp hastası arkadaşlarının fenalaşması sonucunda çocuklar yemeklerini dahi yemiyorlar. Nöbetçi gardiyanlara durumu iletmeleri sonucunda, gardiyanlar çok önemsememiş, umursamamış. Hatta "gelip geçer" deyip, gülmüşler. Böyle olumsuz bir tepki verilince ve çocuklar revire de çıkarılmayınca, isyan etmişler artık.

"Hükümetin taslağı hiçbir şeye yaramıyor"

Buradan, güncel olması nedeniyle, hükümetin konuya ilişkin hazırladığı son taslağı soralım... Açıkçası bu söz konusu taslak aslında hiçbir şeye yaramıyor. Yani bu sorunların önüne geçmeyecek. Çocukların yine örgüt kapsamından ceza almasına engel olmayacak. Ama işte, çocuğun yargılanması gereken mahkemelerde yargılanmasını; alması gereken kolluk kuvvetleri tarafından alınmasını sağlayacak. Hiç değişile bu düzenlemelerin bir an önce yasalaşması gerekiyor. Bu meselede de açıkçası, kamuoyunun sesi yükseldiğinde, hükümet taslağı gündeme getiriyor, "taslak şu aşamada, ilk komisyonunda" gibi şeyler söylüyor; kamuoyu umutlanıp biraz sakinleşince tekrar o taslak nedense rafa kaldırılıyor. Yani söz konusu olan sadece üç tane değişiklikliktir. Ve hukukçular da defalarca dile getirmiştir, bunlar da çocukların geleceğini kurtaracak değişiklikler değil. Bu da bir yıldır konuşulmasına rağmen hiçbir şekilde yasalaşmamıştır.

"Vicdan sahibi her insan bir şeyler yapabilir"

TMK mağduru çocuklar meselesi, gerçekten ciddi bir kamuoyu ilgisini hak ediyor. Siz bu konuda kamuoyuna, özellikle de devrimci, demokrat kamuoyuna ne söylemek istersiniz?

Açıkçası, hükümetinden, cumhurbaşkanından bize kadar, bu çocukları biz bu şekilde yok ediyorduk. Biz bu çocukları böyle kinle, öfkeyle yetiştirsek, yarı bu toplum artık gerçekten çözülemeyecek bir duruma gelecektir. Önüne geçilemeyecek daha farklı sorunlar ortaya çıkacaktır. Bunun yanı sıra, bile bile bir insanın geleceğini kurtartacak bir vicdanın olmaması gerektiğini düşünüyorum. Yani vicdan sahibi olan her insanın bu çocuklar için yapabileceği bir şey vardır.

Tüm mücadelelerin önünde engel oluşturan sendika ağalarının böyle bir etkinliğin onur konuğu olarak ağırılanmasını kınadıklarını belirten direnişteki işçiler, adını sınıftan ve mücadeleden alan her türlü etkinliğe sınıfa ihanet etmiş sendika ağalarının çağırılmasını protesto ettiklerini ve bundan sonra sendika ağalarının katıldığı her etkinliğe gelerek bu ihaneti protesto edeceklerini duyurdular. Direnişteki İşçiler Platformu, açıklamayı şu ifadelerle sonlandırdı: "1 Mayıs'ta kürsüyü gerçek sahiplerine veren biz direnişteki işçiler olarak, tüm kürsülerde sadece mücadele eden işçilerin, emekten yana mücadele veren ve ağır bedeller ödeyen devrimcilerin olması gerektiğine inanıyoruz."

TRT ŞEŞ'deki serbest sokaktaki yasak

Yenilenen seçim kanunuyla Kürtçe propagandanın serbest olacağını açıklayan devlet, kendi açıklamalarına uymuyor. "Demokratik açılım" adı altında aldatmacalarını sürdüren devlet kendi oluşturduğu yasalara dahi uymayarak 'Şaredariya Weranşer' yazılı çöp konteynırları yaptıran Viranşehir Belediyesi hakkında soruşturma başlattı. İlçe Cumhuriyet Savcılığı tarafından başlatılan soruşturma kapsamında, çöp konteynırlarının üzerine yazılan yazılar ile ilgili belediyenin karar alıp almadığı ve konteynırların kim tarafından, nerede yazıldığı soruldu. Viranşehir Belediye Başkanvekili BDP'li Mehmet Burun ise, "Çok dilli belediyeçilik yapıyoruz. Uygulamamızdan dolayı kutlama beklerken, soruşturma geçiriyoruz." diyerek soruşturmaya tepki gösterdi.

Urfalı'nın Viranşehir İlçesi'nde, üzerinde Viranşehir Belediyesi anlamına gelen 'Şaredariya Weranşer' yazılı çöp konteynırları yaptıran BDP'li Viranşehir Belediyesi hakkında soruşturma başlatıldı. İlçe Cumhuriyet Savcılığı tarafından başlatılan soruşturma kapsamında, çöp konteynırlarının üzerine yazılan yazılar ile ilgili belediyenin karar alıp almadığı ve konteynırların kim tarafından, nerede yazıldığı soruldu. Viranşehir Belediye Başkanvekili BDP'li Mehmet Burun ise, "Çok dilli belediyeçilik yapıyoruz. Uygulamamızdan dolayı kutlama beklerken, soruşturma geçiriyoruz." diyerek soruşturmaya tepki gösterdi.

BDP'li Belediye Başkanı Leyla Güven'in tutuklanmasının ardından Viranşehir Belediyesi yönetimi, yenilenen seçim kanunu ile Kürtçe propagandanın serbest olacağını açıklamasıyla harekete geçti. Cadde ve sokaklara yerleştirilmek üzere Antep'te yapılan 150 çöp konteynırına Viranşehir Belediyesi anlamına gelen 'Şaredariya Weranşer' yazdırmıştı.

Cumhuriyet Savcılığı'nın başlattığı soruşturma kapsamında İlçe Emniyet Müdürlüğü tarafından Viranşehir Belediyesi'ne gönderilen yazıda, "Yapılan bir soruşturmaya esas olmak üzere belediyenize ait ve üzerinde Şaredariya Weranşar yazılı çöp konteynırlarının üzerindeki yazılar ile ilgili belediye başkanlığınızın bu konuda almış olduğu bir karar olup olmadığı, alınmış bir karar yoksa bu yazıların nerede ve kim tarafından yazdırıldığı ve talimatın kim tarafından verildiğinin tarafımıza bildirilmesini istiyoruz" denildi.

Burun: Bu ilk dava değil

"Önceki çalışmalarda da Kürtçe ve Arapça hizmetler veren belediyemize çeşitli soruşturmalar ve davalar açıldı. Başbakan'ın Kürtçe konuşma ve yazma konusunda herhangi bir sorunun ve yaşamın olmadığı yönünde demec verdiği bir süreçte, belediyemizin yazdığı yazıların soruşturmalık olması son derece düşündürücüdür." diyen Viranşehir Belediye Başkanvekili Mehmet Burun, söz konusu soruşturma ile ilgili belediyelerinin bütün demokratik belediyeler gibi halkın isteği ve beklentileri çerçevesinde hizmetlerini yürütme amacı güttüğünü belirtiyor. Çok dilli belediyeçilik anlayışı ile hareket ettiklerini belirten Burun, biz başlattığımız uygulamadan dolayı kutlama beklerken, soruşturma geçiriyoruz." diyerek olaya tepkisini dile getiriyor.

'Kürtçe iki kelimeyi hazmetmediler'

İzmir'de dağıtılan Kürtçe "Bijî Yek Gulan" bildirilerine polis el koydu. BDP İzmir İl Eşbaşkanı Yusuf Kaya, 'Bijî Yek Gulan' sloganının olduğu bildirinin sakıncalı bulunarak el konulmasını "Kürtçeye tahammül edilmiyor" sözleriyle değerlendirdi.

BDP İzmir İl Örgütü, 1 Mayıs'ta Gündoğdu Meydanı'nda kutlanacak olan 1 Mayıs'a ilişkin il binası önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamanın ardından 1 Mayıs'a katılım çağrısı için hazırlanan bildiriler dağıtılmak istendi. Ancak, polisler, Türkçe'de "Yaşasın 1 Mayıs" anlamına gelen Kürtçe "Bijî Yek Gulan" ibaresi bulunan bildirileri sakıncalı bularak el koydu.

İzmir'de dağıtılan Kürtçe "Bijî Yek Gulan" bildirilerine polis el koydu. BDP İzmir İl Eşbaşkanı Yusuf Kaya, 'Bijî Yek Gulan' sloganının olduğu bildirinin sakıncalı bulunarak el konulmasını "Kürtçeye tahammül edilmiyor" sözleriyle değerlendirdi.

"Bir Emniyet yetkilisinin hatta İzmir'de bulunan emniyetten sorumlu ikinci kişinin 'herhangi bir şey olursa siz kendi güvenliğinizi alın' demesi iyi niyet değildir" diyen Kaya, Emniyet Müdürlüğü Yardımcısının böyle bir ifade kullanmasının kamuî verici olduğunu söyledi.

Polisin bildirilere el konulmasını sert bir şekilde eleştiren Kaya "Bugün 'Bijî Yek Gulan' ifadesine katlanılmamıştır. Bugün açıkça Kürtçe'nin yasak olduğu savunulmuştur" dedi.

Alesta patronundan silahlı tehdit

Alesta Etiket'te çalışan işçiler 4 aydır ödenmeyen mesai ücretleri ve diğer şikayetleri için patron Mehmet Karasu ile görüşmek isteyince saldırı ve tehditlere maruz kaldılar. İşçiler saldırı ve tehditleri yaptıkları eylem ile teşhir ettiler.

Akademi Grup bünyesinde üç vardiya halinde çalışan Alesta Etiket işçileri, dört aydır mesai ücretlerinin ödenmemesi, sigortalarının gerçek ücretleri üzerinden yatırılmaması, üç yıldır maaşlarına zam yapılmaması nedeni ile patronla görüşmek istedi. İşçilerin taleplerini kabullenemeyen Karasu, kendisi ile görüşme yapmak

için iş yerinde bekleyen işçileri tabanca ve demir çubukla kanşladı! Silahla işçileri tehdit eden, küfreden ve sopayla saldıran Karasu bazı işçilerin yaralanmasına neden oldu.

'Suç duyurusunda bulunduk'

Saldırı ve hakaretlere maruz kalan Alesta Etiket işçileri Akademi Ofset önünde yaptıkları eylemde Mehmet Karasu hakkında Kartal Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunduklarını belirttiler. Bir işçi tarafından yapılan açıklamada saldırı günü yaşananlar

aktarılrken şu ifadelere yer verildi, "Ayaklarına kadar noteri getirterek bizi 25/2'den işten çıkardıklarını kayıtlara geçirdiler. Mehmet Karasu'nun yaptıklarını sanki biz işçiler yapmışız gibi gösterecek ifadeler kullandılar. Ancak bu oyunları bir işe yaramadı. Bu arkadaşlarımız can güvenliklerinin olmadığı, hakaret ve küfür edilerek darp edilmelerinden kaynaklı içeri girmeyerek iş yerasından doğan 'haklı fesih' haklarını kullandılar ve hep beraber iş mahkemesine davamızı açtık. Bugünden itibaren Mehmet Karasu'nun gerçek yüzünü teşhir et-

mek için elimizden gelen her adımı atacağız. Gerçekleri Akademi Ofset'te çalışan 380 işçi kardeşimize anlatacağız. Sendikalar ve işçi örgütlerini ziyaret ederek, grev ve direnişteki işçi arkadaşlarımızı destekleyerek yaşadıklarımızı tek tek anlatacağız."

Sık sık "Alesta patronu tutuklansın", "Sopalar, silahlar bizi korkutamaz", "Birleşen işçiler yenilmezler" sloganlarının atıldığı eyleme; TÜMTİS, Genel-İş, Dev-Sağlık İş, Sinter Metal işçileri, Samatya İnşaat işçileri, Halkevleri, İşçi Gazetesi, UIDDER, BDSP, EMEP ve TKP destek verdi.

Et fiyatları neden yükselir?

DERSİM- Et piyasasını elinde tutanlar; yurt dışına et ihracının artması nedeniyle iç piyasada et sıkıntısının yaşandığını öne sürerek, bu nedenle et fiyatlarının artışının sürecini öne sürüyorlar. Hükümet de buna benzer açıklamalarda bulunmuş, sıkıntının kısa sürede çözüleceğini beyan etmişti. Fakat geçen süre içerisinde fiyatlarda bir iyileşme olmadığı gibi artış devam ettiriyor.

Destek kredileri değil tefecilik

Gerçeği gizlemede büyük bir hüneri sahip olan hükümet, uyguladığı tarım ve hayvancılık politikaları ile üretimin, çiftçinin "anasını nasıl ağlattığı" gerçeğini de örtmeyi başardı. Çiftçiye "anani da al git" mantığı ile yanan bir başbakanın ve böyle bir başbakana sahip bir devletin; tarım ve hayvancılığa ne denli önem vereceği herkesin malumu. Sözde "destek kredileri" ile göğsünü gere gere "tarım ve hayvancılığı canlandırıyorum" naraları atan hükümetin asıl niyetinin çiftçiyi devlete borçlandırarak kanını emmek olduğu son yaşanan örneklerle ortaya çıkıyor. Ülkede tarım ve hayvancılıkla uğraşan kesimin önemli bir kısmı devlete borçlu durumda ve bu çiftçilerin büyük bir kısmının malları hacizli. Çiftçiye uygulanan yüksek vergi ve yüksek maliyet

yüzünden çiftçi çareyi işi bırakmakta buluyor. Malatya Arguvan da bir köyde bulunan 50 evden 40'ı devlete borçlu olduğu için mallarına haciz konmuş durumda.

Devlet hayvancılığı öldürdü, buyurun cenaze namazına!

Bir de buna 1990'lı yıllarda uygulanan köy boşaltmalar eklenince durumun bu hale gelmesi gayet anlaşılır. Bu duruma bir örnek de Dersim'den verebiliriz. Dersim'in Mazgîr ilçesinde 1990 yılı başlarında ilçedeki toplam küçük baş hayvan sayısı 170 bin, büyük baş hayvan sayısı ise 80 binlerden fazlaydı. Fakat günümüzde ise bu sayı küçük baş hayvanda 5 bin 10 civarında, büyük baş hayvanda ise 4 bininin altındadır. Ayrıca Dersim'in Hozat ilçesine ise tarihinde bu sene ilk defa dışarıdan et alımı yapılıyor. Evet bu küçük örnek de hayvancılığın nasıl öldürüldüğünü gösteriyor.

Evet hayvancılığı öldürmek yetmedi bir de toprağa gömmek gerekirdi. Bunun için de 2006'da "özel güvenlik bölgesi" ve "yayla yasakları" uygulaması hayata geçirilerek hayvancılığın cenazesi de toprağa verildi. Bu politika ile büyük ve küçük baş hayvan sayısı yarı yarıya azaldı. Kimse bu gerçeklerden bahsetmiyor. Sanki sihirli bir el önüne geçilemez bir şekilde et fiyatlarını yük-

seltiyormuş gibi gösteriyor ve çare de et ithalatında aranıyor. Aslında alınan kararın uzun bir geçmişi var. Devlet, uzun zamandır bilinçli bir şekilde hayvancılığı bitirmek ve Avrupa-ABD et şirketlerine ülkemiz et piyasasını sunmak doğrultusunda hareket ediyor. Öyle ki bu yıl nelim çerçevesinde, 1980 yılında 81 milyon olan koyun, keçi, sığır sayısı bu günlerde 40 milyon altına inmiş bulunuyor. Bu bakımdan sorunun esas kaynağına dokunmadan, et ithal ederek et fiyatlarının indirilmesini alkışlayanlar, aslında ülkemizde hayvancılıkla uğraşan küçük ve orta gelirli köylüyü büyük şirketlerin ve uluslararası et tüketicilerinin kesim kancasına takılmasını alkışlıyorlar. Çünkü et ithalatı geçici bir süre için et fiyatlarını aşağı çekecek olsa da, nihayetinde bu ithalat için verilen paralar, ithalatın yapıldığı ülkelerin hayvancılığına kaynak olacak, ülkemizdeki hayvancılığa ise onulmuş bir darbe vuracaktır. Çünkü et fiyatlarının artmasının en büyük nedeni, uygulanan bu kasıtlı politikalarla ülkemizdeki hayvan sayısının ve et üretim miktarının azaltılmasıdır. Bu politikalara bir son verilmediği sürece, ne halkın sofrasında et olacaktır, ne de hayvancılıkla uğraşan orta ve küçük gelirli köylünün belirlenecektir!

Çamalan'ın direnişine destek büyüyor

ANKARA- TEKEL işçileriyle dayanışmak için 4 Şubat'ta yapılan 1 günlük greve katıldığı için işten atılan Aynur Çamalan ve Gebze'de sağlık sorunları nedeniyle 8 ay önce işten çıkarılan işçiler, TÜBİTAK Genel Merkezi önünde basın açıklaması yaptılar. Aralarında Demokratik Haklar Federasyonu'nun da bulunduğu Ankara Direnişteki İşçi ve Emekçilerle Dayanışma Platformu, direnişe destek için bir yürüyüş düzenledi. TÜBİTAK önünde açıklama yapan Aynur Çamalan, TEKEL direnişine destek verdiği için işten atıldığını hatırlatarak ayrıca sağlık sorunları bahane gösterilerek işten atılan Hanifi Cücen, Murat Şanlı, Akın Atası, Ahmet Uzun, Mahmut Kelbat ve Hayrettin Yılmaz'ın da aynı zihniyet tarafından işten çıkarıldığını belirtti. Çamalan, "Bizler evimizde yan gelip yatarak hasta olmadık. Bizler terimizin son damlasına kadar sömürülerek hasta olduk." dedi.

Sendika-patron kol kola

Çamalan "1980 sonrası sendikaların hızla devletleştirilmesi, sendika ağlarının palazlanması ve sosyal diyalogcu anlayışın ortaya koyulmasıyla işçi hakkını savunması gereken sendikaların ve konfederasyonların, patronlarla kol kola girerek sınıf mücadelesini bir kenara bırakmaları, sendikalar hukuk bürosu haline dönuştürdü." dedi. TÜBİTAK'tan atılan işçilere Tez Koop-İş Sendikası'nın sadece hukuki destek vereceğini beyan ettiğini belirten Çamalan, şunları dile getirdi: "Yapılan eylemi fiilen hiçbir gün desteklememiştir. Başta Tez Koop-İş Sendikası olmak üzere, Türk-İş'i ve tüm sendikaları sınıf mücadelesinin parçası olmaya ve var olan direnişleri sahiplenmeye, yani kendi varlık sebebi olan işçilerin yanında olmaya çağırıyoruz."

Platformdan Çamalan'a destek yürüyüşü

Ankara Direnişteki İşçi ve Emekçilerle Dayanışma Platformu bir yürüyüş düzenleyerek Çamalan'ın direnişine destek verdi. Yürüyüş sonrası platform adına yapılan açıklamada egemenlerin işçi ve emekçilere yönelik çok yönlü saldırılarda bulunduğu belirtilerek, "Bu saldırılara karşı verilen direnişler egemenleri korkutmaktadır. Bu yüzden ki TEKEL direnişine ilk gününden itibaren destek veren ve 4 Şubat dayanışma grevine katılan Aynur Çamalan, TÜBİTAK yönetimi tarafından işten çıkarılmıştır. Korkuları o kadar büyük ki, TEKEL eylemine destek veren 24 liseli öğrenci tasdiknameleri verilerek okuldan atılmış ve TEKEL direnişindeki 123 işçiye bir dizi suçlamayla davalar açılmıştır." denildi. Açıklama, "Aynur Çamalan başlattığı direniş Gebze TÜBİTAK'ta 8 ay önce işten atılan 6 işçiye de yol gösterici olmuş ve TÜBİTAK direnişi daha da büyümüştür. Bugün daha da büyüyen TÜBİTAK direnişinin yanında olduğumuzu, tüm baskı ve zorluklara rağmen TÜBİTAK direnişinin kazanacağını haykırmaya geldik." sözleri ile sona erdirildi.

Kot kuşlama bir can daha aldı

İSTANBUL- Kot kuşlama atölyelerinde üç kuruş maaşa, korunmasız bir şekilde çalıştırılan ve silikozis hastalığına yakalanan işçiler bir yaşamlarını kaybetmeye devam ediyor. Kot kuşlamada çalışan Murat Aydın da silikozisin pençesinden kurtulamadı. 10 yıl boyunca kot kuşlamada çalışan üç çocuk babası Aydın, 23 Nisan 2010'da yaşamını yitirdi. 2002'den bu yana 45 işçinin yaşamını yitirdiği kot taşlama işinde, ülkemizde, 10 bin kişi çalışıyor. Üretim yerlerinde önlem alınmadan çalıştırılan işçilerin yakalandıkları silikozis hastalığından kurtulma imkanları ise yok. Bu güne kadar

600 işçide teşhis edilen hastalığa yaklaşık 5 bin kişinin daha yakalandığı tahmin ediliyor.

Hükümet kuşlama işçileri ile ilgili kimi düzenlemeler yapıp onlara yardımcı olacağı gibi açıklamalarda bulunsa da bugüne kadar atılan doğru düzgün bir adım yok. Hastalığa yakalanan işçiler artık kurtulamayacaklarının farkındalar, istedikleri tek şey ise en azından geride kalan ailelerine sosyal güvence sağlanması. Devletin bu yönlü de bir adım atacağı bir hayli meçhul dururken silikozis hastaları her gün ölüme biraz daha yaklaşmanın acısı ile sıralarını bekliyor...

Maden işçileri ocağa girmede

ZONGULDAK- Maaşlarını alamayan 140 maden işçisi iş başı yapmadı. Zonguldak'ta, Türkiye Taşkömürü Kurumu'na (TTK) bağlı Üzülmüz Müessese Müdürlüğü'ndeki maden ocağında taşeron firmaya bağlı çalışan işçiler gece vardiyası için ocağa girmede. Maaşlarını almak için eylem yapan işçiler ocak önünde toplanarak maaş ödemelerinin düzenlenmesini istedikler. İşçiler adına ocak önünde açıklama yapan 7 yıllık maden işçisi Yılmaz Ayaş, "Bu ayın 15'ine kadar

maaşlarımızı vereceklerini söylediler. Bugüne kadar bekledik ama vermediler. Benim bin 900 lira alacağım var. Bütün arkadaşlarımız aynı durumda. Zaten normalde de maaşlarımızı düzenli almıyoruz. 2 ayda, 3 ayda bir maaş alabiliyoruz." dedi. Bir yıl içinde beşinci iş bırakma eylemlerini gerçekleştirdiklerini belirten işçiler, "Şirket, TTK'dan parasını alıyor. Ama bize paramızı vermiyor. çocuklarımız okula gidiyor. Bu şekilde evimize bakamıyoruz." dedi.

Böyle olur işsiz babası olan çocukların 23 Nisan'ı

İSTANBUL- İşten atılan ve 15 Mart'tan beridir direnen İSKİ işçileri çocukları ile birlikte 23 Nisan'da eylem yaptı. Çocuk "bayramı"nda sokağa çıkan işçiler ve çocukları "Böyle olur işsiz babası olan çocukların 23 Nisan'ı" dedi. İşlerini geri almak için Aksaray'daki İSKİ Bölge Müdürlüğü önünde toplanan işçiler, "Babalar işsiz, çocuklar aç" pankartı açtı.

İşçi çocukları ise taleplerini balonlara yazarak, "Babama iş verin" dedi. Eylemde İSKİ işçileri adına açıklamayı Adnan Kondak yaptı. İşlerini geri istediklerini belirten Kondak, "Çocuklarımıza işsizliği mi ve çaresizliğimizi hissettirmemek için 'işsiz babanın çocuğunun bayramı da bu kadar olur deyip' bu gün çocuklarımızla buraya geldik." dedi.

İSKİ'de yaşanan işçi kıyımında 500 kişinin işten atılmasının hükümet ve tüm yetkililer tarafından umursanmadığını, gündeme alınmadığını ifade eden Kondak, işçilerin istatistikî bir rakam olarak görüldüğünü dile getirdi. "Biz istatistikî bir sayı değiliz biz insanız, biz bu ülke vatandaşlarıyız ve işimizi istiyoruz" diyen Kondak, taşeron işçiye ikinci sınıf

insan muamelesi yapıldığını söyledi. Kondak açıklamayı, "23 Nisan'da daha güzel şeylerden bahsetmeyi istedik ama şuan bizim söyleyebileceğimiz tek şey babalar işsiz çocuklar aç" sözleri ile bitirdi. Eylem, çocukların taleplerinin yazılı olduğu balonları gökyüzüne bırakması ile sonlandırıldı.

Kadınlar Siirt'te yaşananları ve devlet korumasını protesto etti

Siirt'te meydana gelen tecavüz olayı kadınlar tarafından protesto edildi. Batman, Şırnak, Van ve Ankara'da kadınlar Siirt'te yaşanan tecavüz olaylarına tepki gösterirken, devletin olaya yaklaşım ve suçun içerisinde yer alan polis, asker, memur ve zengin kişilere yönelik korumacı tavrını kınadı.

BDP il binası önünde bir araya gelen Batman Kadın Meclisi üyeleri buradan Gülüstan Caddesi'ne bir yürüyüş gerçekleştirdiler. BDP Batman il eşbaşkanları Saadet Becerikli ve Şehmus Aslan, Belediye Başkanvekili Serhat Temel, demokratik kitle örgütü temsilcilerinin de katıldığı yürüyüşte 'Ne siyasi soykırım, ne taciz, ne tecavüz yıldırılmaz bizleri' pankartı açıldı. Sık sık "Namusa me azadiya me ye", "Tecavüzcüleri istemiyoruz" ve "Jin jiyan azadi" sloganlarının atıldığı yürüyüşün ardından Bahar Kültür Merkezi çalışanı Berçem Altun basın açıklamasını gerçekleştirdi. Saldırını insanlık dışı, utanç verici bir

vahşet olarak değerlendiren Altun, "İlköğretim çağındaki kız öğrencilerin yoksulluklarını, ailelerinin çaresizliğini fırsat bilen 100'ün üzerindeki kişinin tecavüzüne uğramış olmaları ve aralarında Siirt'in tanınmış ailelerinin, esnafının, resmi görevlilerinin bulunması, olayın iki yıla yakın bir zamandır bilinmesine karşın seyirci kalınması ile tanınmış aileleri ya da resmi görevliler korumaya çalışılmıştır. Bunları koruyanlar bu insanlık suçuna ortaklardır." dedi. Silopi Kent Kadın Meclisi aynı amaçla BDP ilçe binası önünde basın açıklaması yaptı. Çok sayıda kadının katıldığı açıklamada, 'Tecavüzcüler gizlenmeden bir an önce yargılsın' pankartı açıldı. "Taciz ve tecavüze hayır" ve "Tecavüzü koruyan zihniyet yargılsın" dövizlerini taşıyan kadınlar sık sık, "Kadına uzanan eller kırılın" sloganları attı.

Van'da İHD öncülüğünde biraya gelen BDP Kadın Meclisi, Göç Der, Van Barış Anaları İnisiyatifi, TUHAY-

DER, MEYA-DER, ÖV-DER, MAZLUM-DER ve KURDİ-DER yönetici ve üyeleri "Emeğine ve onuruna sahip çık insanca yaşa" pankartı açarak Sanat Sokağı'na kadar yürüdü. Burada açıklama yapan İHD şube yöneticisi Pınar Atalay Tahrana, "Bu tecavüz devletin kirli yüzünü dışa vurmuştur. Tecavüzceler arasında asker ve polisin yanı sıra Siirt'in tanınmış ailelerine mensup esnafın olduğu da ortaya çıktı. İstismara maruz kalan kız çocukların ise avukat tutacak gücü bile bulunmayan çok yoksul ailelerden geliyor olmaları bir tesadüf değildir. Çatışmaların, şiddetin zorunlu göçün çaresizleştirdiği insanlar bu kez de ikiye bölünmüş bir ahlak anlayışının çarpıklaştırdığı ve insani bir değerden nasibini almamış bir topluluğun işlediği suça maruz kalmıştır." dedi.

İnsanlığınız batsın

Ankara Kadın Platformu ise Yüksel Caddesi'nde

toplanoarak bir eylem gerçekleştirdi. Kadınlar, "Aliye Kavaf, Nimet Çubukçu istifa", "AKP elini çocuklarımızdan çek", "Erkek, devlet şiddetine son", "Tecavüze, tacize karşı isyan", "Yaşasın kadın dayanışması" sloganlarıyla suçluların cezalandırılmasını ve sorumluların istifa etmesini istediler.

Platform adına açıklama yapan Çağrı Yurttaş, erkek ve devlet şiddetinin buna benzer sıkı dayanışma örneğinin defalarca görüldüğünü ifade ederek Üzmez olayını hatırlattı. Yurttaş, iki kardeşin Siirt'te iki yıl boyunca 100 erkek tarafından cinsel istismara maruz kalmasına devletin göz yumduğunu belirterek devlet kurumlarının, esnafın, şeyhlerin, parti başkanlarının bir cemaat anlayışı ile tecavüze ortak olduğunu vurguladı. Sorumluların yargılanması gerektiğini söyleyen Yurttaş, tecavüzcülerin korunmasına izin vermeyeceklerinin altını çizdi.

Sistem çürütüyor; tecavüz yaygınlaşıyor!

Egemen sistem sosyal, iktisadi ve kültürel saldırıları ile insanlığının yaşamını kirlleterek çürütmeye devam ediyor. Ülkemizde yaygınlaşan gasplar, cinayetler, uyuşturucu bağımlılığı, tecavüzler... Her gün, gazetelerin üçüncü sayfalarından onlarca örnek çıkarılabilir bunun için.

Son günlerde, üçüncü sayfalar tecavüz haberleriyle doldu! Memleketin dört bir yanından, daha küçük yaştaki kız çocuklarımıza tecavüz edildiği haberleri gelmeye başladı. Egemen sistemin yarattığı karanlık, bir anda, en açık haliyle ortaya seriliyordu sanki! Toplumun önemli bir kesiminin ve özellikle de gençlerinin içine düştüğü çürüme, akıl almaz boyutlara ulaşmıştı!

Siirt Valisi: "Boşver! Gösteri yapacaklarına, fuhuş yaparlar!"

Siirt'te yaşları 14-16 arasında değişen 7 kız çocuğuna yüzlerce kişi tecavüz etti! Tecavüz edenler arasında, askerler, polisler, öğrenciler ve Siirt'in işveren ve esnafları da vardı. Olay çürümüşlüğü boyutunu açığa çıkarırken, olaya karışanların kimliği ise, çürümenin nerelere kadar uzandığını gösterdi. Üstelik, kız çocuklarının yaşadığı mahallenin muhtarının söyledikleri de gayet ilgi çekici. Valilik'e, konuyla ilgili defalarca dilekçe veren muhtar, Vali'nin "Boşver! Gösteri yapmasınlar, fuhuş yaparlar" sözleriyle karşılaştı. Tecavüz olayından sonra, durumu teşhir ve proteste etmek için yürüyüş yapan kadınlar ise, polis tarafından engellendi. Hakim sınıfların dönem sözcüsü Tayyip Erdoğan ise, devletin "tecavüzcü" kimliğinin açığa çıkmasından duyduğu endişeyle, olaya yoğun ilgi gösteren medyaya yüklendi: "Yahu susun artık!"

RTÜK devletin kirli çamaşırlarını gizlemeye çalışıyor

Bu devleti tanıyoruz! Hem de yakından tanıyoruz! Kuzey Kürdistan'da daha önce genelervler açanların, gençlerin eline uyuşturucu

verip, "Dağa çıkacağınıza, alın bunu kullanın" diyenlerin, barları, pavyonları yaygınlaştıranların kimler olduğunu gayet iyi biliyoruz. Bu yüzden, Siirt Valisi'nin bu sözleri, hiç de şaşırtmıyor bizi. Hatta, tecavüze dahil olan asker, polis gibi isimlerden dolayı olduğundan emin olduğumuz "yayın yasağı"na da hiç şaşırmıyoruz. RTÜK'ün getirdiği yayın yasağı için "Siirt'in adı kirlenmesin" gibi gerekçeler uydurulsa da, gerçek gerekçenin devletin kirli çamaşırlarını gizleme gayesi olduğunu gayet iyi biliyoruz.

Sadece Siirt mi? Adı kirlenecekse, bu memleketin dört bir yanında, insan onurunu dumura uğratan egemen sistemin adı kirlenmelidir! Aynı egemen sistem, bunu sadece ülkemizde değil, dünyanın dört bir yanında yapıyor. Avusturya'da, evinin altındaki mahzene kızını hapsedip, yıllarca "seks oyunları"na malzeme yapan, hatta kendi çocuğundan çocuk yapan o yaratığı halen hatırlarız. Güya "demokrasi ve insan hakları beşiği" olan Avrupa ve ABD'de uyuşturucu maddelerin hangi yoğunlukta kullanıldığı ise, hepimizin malumu.

26 dakikada bir cinsel suç işleniyor!

Ülkemizin bu konudaki sicilî de hayli kabanık. İstatistikleri, devletin kendisinden almak dahi, durumun vahametini açığa çıkarıyor. Üstelik, gerçekler bu istatistiklerin de hayli üstünde! Adalet Bakanlığı Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü'nün 2009 verilerine göre, bir yıl içinde 14.337 cinsel suç işlendi. Bu suçların mağdur sayısı ise, 20.282... Yani bu ülkede, 26 dakikada bir kişi cinsel suç mağduru oluyor! Araştırmaya göre, cinsel istismarların yüzde doksandan fazla, mağdurun yakın çevresi tarafından gerçekleştiriliyor. Ülkemizde cinsel tacize uğrayanların yüzde 11'i 0-5; yüzde 15'i 6-15; yüzde 13'ü 12-17; yüzde 1'i ise 24-29 yaşları arasında... Ayrıca cinsel istismar suçlarına uygulanan hapis cezaları da dikkat çekici. Ülkemizde küçük çocuklar "örgüt üyesi" oldukları iddiasıyla tutuklanıp, yaşamın dışına itilirken;

çocuklara tecavüz edenler, tutuklama tedbi-riyle dahi durdurulmuyor; toplumdaki zerrekadar yalıtılmadan, adeta korunuyor! Şimdi de sadece son birkaç haftada yaşananlardan bir kolaj yapmaya çalışalım. Sadece yaşanan taciz ve tecavüz olayları dahi, egemen sistemin yarattığı "pisliği" ortaya koyuyor. Üstelik bunlar, yalnızca küçük çocuklara yapılan taciz ve tecavüzler... Ayrıca bunların dışında, sadece Nisan ayında 21 kadının öldürüldüğü gerçeği duruyor.

Son 10 günün çocuk istismarı bilançosu!

30 Nisan: Kayseri'deki bir Yatılı İlköğretim Bölge Okulu'nda, öğretmenin öğrencilerine tecavüz ettiği ortaya çıktı. Tecavüzü kanıtlamak isteyen öğrenciler, olayı gizli kameraya çekerek basına haber verdiler.

29 Nisan: Çorum'da bir Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenin, öğrencileri olan 15 yaşındaki E.G. ile 16 yaşındaki E.Y.'ye tecavüz ettiği açığa çıktı! Öğretmen 5 yıl hapse mahkum edildi. Tecavüzcü sapığın ayrıca, İslamcı bir kurum olan Ensar Vakfı'nın eski Çorum Şube Başkanı olduğu ortaya çıktı.

26 Nisan: Edirne'nin Uzunköprü ilçesinde yaşayan 53 yaşındaki R.B., 13 yaşındaki kızına 8 yıl boyunca tecavüz etti. Bataklığın dibine gömülen R.B., kızından doğup 17 yaşına gelen kızında da tecavüz etmeye başladı. R.B.'nin kızından doğan kızının okulda intihara kalkışması üzerine öğretmenlerinin soruşturmasıyla olay açığa çıktı!

26 Nisan: Siirt'in Pervari ilçesinde YİBO öğrencisi olan, yaşları 13-14 arasında değişen 7 erkek çocuk, tehditle getirttikleri 2-3 yaşlarındaki iki çocuğa tecavüz etti! İki çocuktan biri öldürken, diğeri ise ölmek üzereyken bulundu.

24 Nisan: Bursa'da annesi abisi tarafından bıçaklanarak öldürülen ve kendisi ise sürekli babasının tecavüzüne uğrayan genç kadın, çatıdan atlayarak intihar girişiminde bulundu.

23 Nisan: Maraş'ta 14 yaşındaki ilköğretim öğrencisine tecavüz eden evli iki kişi gözaltı-

na alındı. Bursa'da ise, dört kız çocuğuna tecavüz ettiği için hakim karşısına çıkan emekli öğretmen, kendisini "Ben kimseyi taciz etmedim. Onlara tost yapıp su verdim." diyerek savundu.

20 Nisan: Aydın'ın Nazilli ilçesindeki bir öğretmen, öğrencilerine sözlü cinsel tacizde bulunduğu iddiasıyla tutuklandı. Uşak Eşme İlçe Milli Eğitim Müdürü'nün görev yeri, YİBO'daki bazı kız öğrencilere cinsel tacizde bulunduğu için değiştirildi. Antalya Korkute- li'nde ise, yanında sekreter olarak çalışan kız çocuğuna tecavüz eden T.P. 12 yıl hapse mahkum edildi.

17 Nisan: Bursa'da hamile olan ablasına yardımcı giden 12 yaşındaki kız çocuğunu taciz ettiği iddia edilen eniştesi tutuklandı. Bursa İnegöl'de tacize uğrayan ilköğretim öğrencisi ise tabancayla intihar etti.

Çözüm yeni insanı yaratmak!

Gün geçtikçe daha fazla çürüyen, daha fazla kirlenen, daha fazla "sapıklaşan" insanlardan bahsediyoruz. Durum gerçekten çok vahim. Söylemek, anlatmak yetmez, yetmeyecek. Bu durumu, mümkün olduğunca yüksek sesle teşhir etmeli; sorumluları açığa çıkarmalıyız. Ayrıca, çözüm üretmeli, adres göstermeliyiz.

Sorunun kaynağı konusunda net olmak gerekir. Sorunun kaynağı, ne cezai yaptırımların yetersizliği, ne de eğitimsizlik olarak gösterilip, geçilemez. İnsanları eğitimsiz bırakan da, bilinçlerine yoz kültürü aşılayan da, onların "sapıklaştırıp" çürüten ve apolitize eden de egemen sistemin kendisidir. O halde, değiştirilmesi gereken de egemen sistemin kendisidir.

Egemen sistemin yarattığı insan, onun yaratmak zorunda olduğu insandır. Bu sistemden, bundan başkası beklenemezdi. O halde, "başka bir insan", başka bir bilinci ve başka yaşam koşullarını, "yeni"yi yaratacak bir sistem için mücadele etmek zorundayız. Yeni insanı yaratmanın, gerçek yenilenmenin, gerçek kurtuluşun yegane yolu budur. Taciz, tecavüzlerin ortadan kalkmasının yegane yolu da budur!

Oğlunun katilinden de fazla ceza

Polis tarafından öldürülen Baran Tursun'un ailesinin hak arama mücadelesi devam ediyor. Tursun ailesi Baran'ı öldüren ve öldürtenlerden hesap sorarken aileye yönelik baskıları da artıyor. Ailenin tüm fertleri hakkında çeşitli nedenlerle dava açıldı. Oğlunun kurban gittiği cinayetin aydınlatılmasını isteyen anne Berrin Tursun hakkında ise cinayeti işleyenlerden daha fazla hapis istendi. Baran'ı öldüren polise sadece 25 ay hapis cezası verilirken, anneye 41 ay hapis istendi.

Cinayeti işleyen polislerin yargılanması süresince davaya dikkat çekmek ve cinayeti işleyen polisin gerektiği cezayı alması için kimi basın açıklaması ve eylemler yapan ailenin bu eylemleri "suç" sayıldı. Yaptıkları eylemlerde 'tehdit, hakaret ve devletin kurumlarını alenen aşağıladıkları' suçlamasıyla Tursun ailesi ve sivil toplum kuruluşları hakkında açılan dava Karşıyaka 5. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Mehmet Tursun, Tursun ailesinin avukatı Nezahat Paşa Bayraktar ve müdafii avukatı Tolga Yurdakul'un katıldığı duruşmada savcı, sanıklardan anne Berrin Tursun dışında kalanların beraatini istedi. Baba, abla, amca ve anne Tursun'un yargılandığı davada anne hakkında 41 ay hapis cezası istendi. Mehmet Tursun ise karara tepki göstererek, "Taraflı bir hakim olmanızdan ötürü, gerek bu taraflı tavrınızdan gerekse aşamalaradaki adalet ve hukuk etiğine aykırı tavrınızdan dolayı adil olmayan bir yargılamaya maruz kaldık. Sizin bu adil olmayan yargılamaya yöntemlerinizi, kararınızı ve bu davayı ileride uluslararası mahkemelere taşıyacağım. Dolayısıyla delil oluşturması açısından söylediklerimin eksiksiz yazılmasını talep ediyorum." dedi. Duruşma 17 Mayıs 2010 tarihine ertelendi.

Marksizm'in nitel gelişmesini ifade eden Leninizm evresi, Marksizm hazinesini temel olarak ve onu zenginleştirerek gündeme geldi. Marksizm'i sabit-değişmez bir reçete olarak tıpa tıp uygulamadı. Tüm temellerine sahip çıkarak, onu güne uyarlayarak, günün şartlarındaki ihtiyaçlara yanıt verecek şekilde geliştirip ilerletti. Böyle yapmasaydı ne devrim gerçekleştirilebilirdi ve ne de bilimimiz ileri aşamaya çekilebilirdi. Lenin ve Bolşevikler Marksizm bilimini, dogmatik olarak değil, "somut şartların somut tahlili" ilkesi ile somut şartlara uyarlanacak bir eylem kılavuzu olarak benimsediler. Lenin, Kautsky ve benzeri ikinci enternasyonalin ihanetçi önderlerinin birinci emperyalist paylaşım savaşında "anavatan savunması" altında kendi burjuvazilerinin yanında saf tutarak geliştirdikleri sınıf işbirlikçisi tutumlarına karşı kararlı bir şekilde mücadele ederek teşhir edip proletarya enternasyonalizmi bayrağına sıkıca sarıldı. Lenin, bilumum Menşevik oportünist kodamamlara karşı kararlı mücadele yürüterek, komünist parti niteliği hakkındaki burjuva fikre karşı yeni tipte parti inşasını-Leninist partiyi ilan etti. Böylece proletarya ve halk kitlelerinin devrimde kullanacakları biricik örgüt aracını, proletarya partisi-komünist parti niteliğinde tarif ederek, en yetenekli önderlik modeli olarak almazsa olmaz değerinde açıklayıp dünya proletaryası ve halklarının eline verdi. Aynı biçimde, "bütün halkın devleti" safasasına karşı, proletarya devleti ve diktatörlüğü fikrini parlak biçimde netleştirerek ortaya koydu. Köylülüğün devrimci rolü ve devrimdeki rolünü inkar eden Menşevik Troçkist görüşlere karşı, işçi-köylü temel ittifakı

görevi proletaryanın omuzlarına aldı. İlk proleter devlet ve iktidan kurarak dünya proletaryası ve haklarına en ihtişamlı bir armağan verip, onların ilham kaynağı ve sarsılmaz öğretmeni oldu. Özetle, bilimin geliştirilmesi veya gelişmesinin binlerce gelişme pratiğinin tecrübe toplamının yoğunluğu üzerinde mümkün olmuştur ve bu bir rastlantı ya da alelade bir şey değildir. Dahası, devrimler pratiği gibi büyük alt üst oluşların büyük öğreticiliği ile ancak bilimsel teorinin nitel aşamalar kaydettiği açıkça gözlemlenmektedir. Maoizm evresinin de esasta Büyük Proleter Kültür Devrimi ile tamamlandığını hatırlarsak, bunun bir tesadüf değil, nesnel bir gerçek ve mantıklı çizgi olduğunu söyleyebiliriz. Ideoloji ve bilimimizin mevcut nitel gelişme evrelerinin hepsi, devrim veya devrimlerin gerçekleşmesi şartlarında mümkün olmuştur. Dolayısıyla bilimsel teorinin keyfiyetle gelişmesi veya geliştirilmesinden söz edilemez. O, nesnel kanunlardan bağımsız bir olay değildir, bunun dışında ele alınamaz.

Maoizm, Marksizm-Leninizm hazinesindeki zengin dinamiklerle ve onların geliştirilmesi biçiminde mümkün oldu elbette. Mao, Marksizm-Leninizm'e üç bileşeninde nitel katkılar sunarak daha ileri seviyeye taşıdı. Özetle, zıtların birliği yasasını diyalektiğin tek yasası olarak açıklayıp berrak bir şekilde formüle ederek, "yadsımanın yadsıması" denklemine "olumluma-yadsıma-olumluma" biçiminde bilimsel zemine oturarak ve sosyalizm koşullarında antagonist çelişkilerin varlığını yalın bir biçimde tahlil ederek ML diyalektik felsefede nitel gelişmeyi temsil etti. Yeni demokratik devrim-yeni demokratik iktidar ve devlet ile halk savaşı stratejisi modelini geliştirerek, yani sıra proletarya önderliği altında yeni tipte burjuva demokratik devrimi sosyalizmin

da salt bir devrim pratiğiyle açıklamak, buna indirgemek doğru olmaz. Önderliğin ve bilimsel teorinin tayin edici rolü inkar edilemez. Devrimci teori ile devrimci pratiği karşı karşıya koyarak tartışmak, açıktan bilimsel sosyalizm teorisinden kopmaktır. Mao, "Pratik Üzerine" isimli makalesinde bu sorunu derinlikli olarak irdelleyip ortaya koydu. (Yeri gelmişken, "Pratik Üzerine" makalesi ile birlikte, "Çelişki üzerine" makalesinin de MLM felsefede son derece yetkin ve ön açıcı düzey olduğunu belirtmek gerekir.) Nasıl ki, bilim ve teorinin rolü inkar edilemez ise, öyle de devrim gibi büyük ve kapsamlı pratiğin de ideolojimizin nitel gelişmesindeki rolü yadsınıp yalıtılamaz. O halde söylemek gerekir ki, her aşama gibi Maoizm aşaması da hem pratik ve hem de teori sahasında bütünlüklü bir süreç olarak mümkün olmuştur-olabilir. Mao, yani-sömürge/yan-feodal büyük bir ülkede devrime önderlik edip gerçekleştirenken, bu tip ülkelerde ilk kez bir devrimin gerçekleşmesine ve bu tip bir yeni devrimin gerçekleştirilmesinin altına imza atıyordu. İlk kez silahlı devrim ile silahlı karşı-devrim savaşı içinde bulunarak devrim örgütlenip geliştiriliyor, önder parti-komünist parti bu silahlı savaşı içinde inşa edilerek geliştiriliyordu. Bu tip ülkelerde devrim stratejisi halk savaşı olarak formüle edilirken, bu stratejinin askeri savaş stratejisini uzun süreli savaş biçimiyle gerilla savaşı olarak biçimlendiriyordu. Mao, halk savaşı teori-pratiğiyle askeri bir deha olarak evrensel çapta kabul gördü. Devrimin kırlardan şehirleri kuşatması ve kızıl siyasi iktidarlar yoluyla iktidarın parça parça ele geçirilmesi uygulanıyordu. Ve tüm bunlar parlak bir başarıyla yürütülüp, devasa büyük bir ülkede devrim gerçekleştirilerek yeni demokratik iktidar ilan ediliyordu. Elbette bu büyük devrim pratiği Mao'yu enternasyonalist öğretmenler ML otoriteler arası-

tirme yeteneği ve silahlı devrimci savaş pratiği ile birlikte, "hem birlik hem bağımsızlık" prensibiyle devrimlerin özgünlükleri ve bağımsızlığında ısrar ederek devrimi sürdürüp, dünya proleter devriminin bir parçası olan kendi ülke devrimini gerçekleştirdi. Sosyalist toplumda sınıflar mücadelesinin antagonist niteliğini, devrimin sürdürülmesinin zorunluluğunu ve en önemlisi de sosyalist toplumdaki çelişkileri ve temel çelişmeyi ileri düzeyde tespit ederek çözmedi. Bu önemli bir halkaydı. Mao, eleştirilerine rağmen büyük ML ustalardan biri olarak değerlendirdiği Stalin'in ölümünden sonra Sovyetler Birliği'nde iktidara gelen modern revizyonizm temsilcileri kapitalist yolcu Kuruşçev-Brejnev revizyonistlerine karşı büyük bir ideolojik mücadele yürüttü. Ve komünist partisi ile proleter devleti özünden uzaklaştırarak revizyonistleştiren kapitalist yolcu karşı-devrimci çizgiyi teşhir etti. Uluslararası alanda revizyonizme karşı mücadele bayrağını üstlenerek MLM cepheyi hakkıyla temsil etti. Marsizm-Leninizm ideolojisinin "kızıl bayrağa karşı kızıl bayrakların" sallanmasıyla ters köşeye yatılmak istenmesine göğüs gererek, ML'nin kızıl bayrağını dünya çapında yükselterek Maoizm seviyesine taşıdı. Mao, yeni burjuvaziyi komünist parti içinde tespit ederek, onu arayanlara, "o tam da partinin içindedir" diyerek, "burjuva karargahları bombalayın" talimatıyla, kitleleri devrimin gerçek yapıları olarak sosyalizm şartlarında şiddet hareketine davet etti... Yepyeni bir devrim modeli olarak gerçekleştirdiği Kültür Devrimi'ni, sosyalizm koşullarında kapitalist restorasyonunu önlemek üzere dünya devrim cephesine büyük bir silah verdi. Artık komünist parti önderliği, devrimin zor ve şiddet yoluna başvurma zorunluluğu ve proleterya diktatörlüğünün zorunluluğu ilkelere yan-

orinin güvenilirliği, onun pratikten doğup pratiği yöneterek daha ileri pratiklere açtıtmasından ve orada ispatlanmasından ileri gelir. Öte yandan bilimsel teorimizdeki söz konusu nitel ilerleme veya geliştirmeler, Marksizm'in üç bileşeni olan politik-ekonomi, felsefe ve bilimsel sosyalizm alanlarında, sıradan katkılarla değil, belirgin nitel katkı ve gelişmeleri ihtiva ediyordu. Bütün bunlar yabana atılamaz elbet. Bugün MLM teorinin nitel seviyede geliştirilmesi iddiasında olanlar bu tezlerini nasıl açıklamakta ve nasıl kanıtlamaktadırlar? Gerçek ve tam bir devrim pratiğinden henüz yoksun, sosyal pratikte henüz kanıtlanmamış görüşler formülasyonu, MLM'nin yetersiz kaldığı savına dayalı sorgulamalarla kurgulanan teorik münakaşalarla! Sanırız bu, onların, yani teoriyi nitel olarak geliştirdiklerini ileri sürenlerin en zayıf yanını oluşturur. Çünkü teorilerinin bilimsel doğruluğunu kanıtlamak için, bu teorilerini sınıf mücadelesi pratiği, üretim mücadelesi aşamaları başta olmak üzere bunlardan bağımsız olmayan bilimsel deney sahasında kanıtlamakla yüz yüze oldukları gibi; teorilerini bu üç alandan sentezleyip çıkarma zorunlulukları var. Bunlar dışında nitel kategoride teori geliştirmek nesnel zemin dayanağına sahip değil, keyfiyetle tespit edilen sübjektif gerekçelere dayanır. Yeni teori ve yeni tabiki denemelerinin tam güvenilir olup kanıtlanması, ancak ve son tahlilde, pratik karşılığında tanıt ve kazanımla tam ifade bulabilir. Bu ekonomist bakış açısı değil, öznel düşüncenin maddi dünya gerçeğiyle uyum kurarak nesnel gerçeğe dönüşmesini talep eden devrimci diyalektik ve tarihi materyalist görüş açısidir. Marksizm'in Leninizm ve Maoizm seviyelerine kadarki gelişmesinde somut olduğu gibi, MLM'nin gelişmesi de kaçınılmazdır. Yani, MLM geliştiremez şeklinde anti-bilimsel idealist bir savunu olamaz. Bu bağlamda geliştirme savları ya da geliştirildiği söylenen tezler, peşin hükümle reddedilemeyeceği gibi, doğru olabilir; fakat fikirlerin sinandığı ve geçer karne aldığı yegane yer yine de pratiğin ta kendisidir. Pratikte kanıtlanmamış ve pratiğe uygulanmayan ya da uygulanamayan görüşlerden kuşku duymak bilimsel şüpheci mantığın kullandığı tabii haktır. Gerçeği aramamızın temel bir yolu bilimsel şüpheciliktir; salt güven ve mutlak itaat, bilimde yer almaz. Bilimin beyin gözü kapalı değil, daima açıktır. Soru sormaktan uzak durmaz. O halde "geçer akçe" şudur: MLM'nin günümüz şartlarında yetersiz kalan ve dolayısıyla da eskiyen yanları nelerdir ve yerine yeni koyulan öge nedir; bunlar neden-sonuçları ve dayanakları ile birlikte duru biçimde ve sade olarak ortaya konmak durumundadır. Bu kadan MLM'nin geliştirildiği ya da geliştirilme ihtiyacında olduğunu kanıtlamaya henüz yetmez. Gerekli ıknanın sağlanabilmesi için başa, pratiğe dönmemiz gerekecek. Yani, iddialarımızı (henüz kanıtlanmamış tezler iddiadır ancak) toplumsal-sosyal pratikten seçip teorileştirmemiz gerekecek ki, bu pratiklerin defaatlarla yaşanan bir sistematikte doğrulanmış olması lazım gelir. Dahası, toplumsal pratiğin örnekler tekrarıyla doğruladığı zihni formülasyonları yeniden toplumsal pratiğe sokarak ora sınavına tabi tutmamız gerekecek ki, bu genellikle toplumsal bir devrime tekabül eder. Zira münakaşa ettiğimiz şey, tek tek bilim dalları ya da bunların herhangi biri değil, evrensel-ana bilim ve ideolojidir; felsefe ve diyalektikten çatısızdır. Yaşamdıan bağımsız olmayan bilimde gelişmeler sürekli ve kaçınılmazdır. Ancak bu gelişmeler birikimi genel ve nitel bir sıçramaya varmış mıdır, bu apayrı bir sualdir. Her gelişmenin büyük nitel aşama olarak atfedilemeyeceği açıktır. Bu noktada itınayı elden bırakmak, devrim pratiklerini negatif yönden etkileyeceği gibi, ezilen dünya halklarının elindeki devrimci silahı ters tutmaya götürülebilir. Ideolojimiz karşısındaki büyük sorumluluğumuz buradan kaynaklanır. Devrimci kaygılardan uzak olarak MLM ile aşıktan hesaplaşan cephe de vardır. Revizyonist taktiğe uygun olarak bazen örtülü de gelse, bu cephenin açtığı bayrak genellikle saklanamayacak kadar yırtık bir paçavradır. Her vesileyle sınırtır. Sınıf mücadelesinin tüm çetinliği, niyetler meselesinden öteye, tamamen nesnel kanunların gelişimine uygun akış gereği, proletarya ve halkların devrim davası karşısında ihanet sapaklarının gelişimi ve sorumsuz doğumların gerçekleştiğine de şahit olmuştur-olmaktadır-olacaktır da. MLM aşamanın bir bütün kapandığını, "eski tip devrimciliğin" artık geçerli olmadığını, günümüzde devrimci ilke ve ölçülerin büsbütün farklılaştığını, devrimin şart olmadığını, proletarya diktatörlüğünün "burjuva bir bela" olup geçersizlikle eskidiğini, sınıf çelişkilerinin silikleştiğini ve benzeri öne sürerek zirvalardan yasallık ve düzen içiğe yatak seren revizyonist-reformist tasfiyecilik ile neo-liberal uzuv olan sivil toplumlucula buluşması bilumum anlayışların MLM'yi geliştirme iddiası ise, tamamen güünç ve gayn ciddi olmakla birlikte, tartışılmaya değmeyecek kadar zavallıdır. Ancak tüm bunlar yaşanırken, bizler, hiçbir şey yokmuşçasına, içerden bihaber dışarda kapı önünde oturan birey misali umarsız ve rahat olmayız. Siyasi mücadele esasına bağlı olarak ve bundan koparmadan ideolojik ve teorik mücadele vermek durumundayız. Yeniliği şartları baskılanmasıyla da olsa devrimci çığı arayışları doğru, fakat yenilgi psikolojisiyle devrimci çıkış geliştirmek mümkün değildir.

ni öne çıkarak ve halkın dostlarını doğru tanımlarken, bu derin kavrayışla devrimi gerçekleştirdi. Ve daha birçok temel sorunda Lenin'in keskin bir bilinç oluşturun temsil ettiğini söylemek doğru olacaktır. Lenin'in revizyonizm, reformizm, sendikalizm ve anarşizm gibi sapmalarla oldukça köklü hesaplaşmalara girdiğini, başanlı bir meydan okuyuşla Marksist teoriyi savunup geliştirdiğini haklı olarak söylemek yerinde olacaktır. Burada Leninizm evresinin yakalanmasında ya da Leninizm'in gelişmesinde ideolojik ve teorik mücadele nitel gelişmeyi, bilimsel sosyalizm teorisinde de somutladı. "Önce kızıl, sonra uzman", "önce insan, sonra teknik" önermeleriyle, tek taraflı teknolojik gelişme ve uzmanlaşmaya karşı çıkarak, dengeli ekonomik gelişme politikasıyla, yani tek yanlı olarak ağır sanayiye dayalı gelişmeyi eşitsiz bularak halkın günlük yaşam ihtiyaçlarını karşılayan üretimi ve büyük sanayinin tek yanlı gelişmesine karşılık olarak küçük sanayi ve üretiminde dengeli olarak geliştirilmesini öngörerek, politik-ekonomide de ML'ye nitel katkı sunarak sosyalist ekonomipolitliği geliştirdi. "İnsanın savaştaiki bilinçli dinamik rolüne" dikkat çekti. Son tahlilde, sosyalizmde antagonist sınıf çelişkilerinin bir tezahürü olarak, kapitalist yolcu modern revizyonist yeni burjuvazinin iktidarı ele geçirme tehdidini karşı, proletarya diktatörlüğü koşulları altında gerçekleştirdiği Büyük Proleter Kültür Devrimi atılımıyla ML'nin Maoizm aşamasına ulaşması doruk noktasına vardı. Kısacası, 1949 Çin yeni Demokratik Devrimi ve 1966 Büyük Proleter Kültür Devrimi süreçleri, ML ideoloji ve biliminin nitel gelişme kaydederken Maoizm evresine ulaşmasını, tersinden de pratikle eşgüdümlü gelişen ML teorisi, ilgili devrim süreçlerine yön vererek nitel gelişmesini doruğa vardiıp iç içe olgunlaştırdı. Kuşkusuz ki, Marksist teori kendiliğinden pratikle ya da salt pratiğe dayalı olarak tek yanlı nitel gelişmelerle kaydetmedi, bilakis teoriyle pratiğin birliğine dayalı olarak gelişti. Mao, özellikle, belli koşullarda üst yapının belirleyici olduğunu ileri sürerek, bilimin maddi yaşam üzerindeki/teorinin pratik üzerindeki rolüne dikkat çekti. Dolayısıyla, Maoizm'in ya da Marksist devrimci teorisinin nitel gelişme aşamalarını, yalnızca veya teoriden soyutlanmış tarz-

na sokarak, MLM kuramının yetkin bir ustası olarak tarihe geçiriyordu. Proletaryanın bu tip ülkeler devrimine nasıl önderlik yapacağını, bura devrimlerinin niteliğinin ne olduğunu, devrimin temel ve önder gücü, temel ittifakı ve itici güçleri, halkın devrimci birleşik cephesi silahlı ile ordunun niteliği ve devrimde bunların komünist partisi ile birlikte oynadığı rol, halk arasındaki çelişkilerin çözüm metodu, devrimin dostları ve düşmanları, iki çizgi mücadelesi, eleştirii/öz-eleştiri mekanizmalarının kullanılması, kitlelerden kitlelere politikası, temel örgütlenme ilkesi olarak demokratik merkezizyetçilik ilkesi ile bunun altında ademi merkezizyetçilik uygulaması prensibi gibi daha birçok temel sorunda oldukça gelişkin bir seviyeye ortaya koydu Mao. Emperyalizm ve atom bombasının kağıttan kaplan olduğunu açıklayarak, gerçek kahramanın halk kitleleri olduğuna haklı olarak vurgu yaptı. Ülke devriminin başarısında dünya halklarının desteğine büyük önem vererek proletarya enternasyonalizmine tam değer verdi. Ve bu bilinçle diğer ülke devrimci iktidar ve hareketlerini enternasyonalist desteği esirgemedi. Dünya devrim cephesinin menfaatlerini kollayan enternasyonalist bir çizgi izledi. Somut enternasyonal görevi, her parçadaki komünistlerin kendi ülke devrimlerini gerçekleştirme biçiminde açıkladı. Emperyalizmin gerilettilip yıkılmasını, onun zayıf karını durumunda olan sömürge/yan-sömürge yan-feodal ülke devrimlerinin gerçekleştirilmesiyle açıkladı ve emperyalist zincirini öncelikle buralardan parçalanacağını ileri sürdü. Devrim merkezinin dünyanın kırları olduğunu açıklayarak, Avrupa merkezi görüş açısını açıkça mahkum etti. Aynı biçimde özü sınıf işbirlikçisi olan üç dünyacı görüşü ve Lenin-Stalin'den sonra bir kez daha revizyonist üretici güçler teorisini mahkum etti. Mao, Komüntern ve Stalin'in hatalı telkinlerine karşın, MLM'nin canlı ruhunu kavrayıp pratikleş-

na, proletarya diktatörlüğü koşullarında devrimin sürdürülmesi ilkesi de eklenmiş oldu. Biçimde farklılıklar gösterse de öзде proleter olan sınıf devrimi ve iktidarı ile sınıfsız toplum ve sınırsız bir dünya amacı uğruna tayin edilen ana doğrultu ortak karakter oldu. Açıktan bir sınıf partisi olma beyanı ve proleter sınıf çıkarları esasına dayalı bir iktidarı gerici sınıflardan zapt edilme suretiyle kurulacağı, bunun gerici sınıflara baskı ve halk kitlelerini demokrasi anlamına geleceğini saklamadan deklare etme tutumu her aşamada ortak harçtır. Ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkı ilkesi ve bütün uluslara tam hak eşitliği prensibi her dönem ortak bir payda oldu. Marksizm'in nihai amaç ve ana ilkelerindeki birlik gibi, tüm aşamalarda bir başka ortak vurgu olarak, "dünyayı yorumlamak yetmez, aslolan değiştirme pratiğine girmektir" buyruğu ve Komünist Manifesto'nun "Bütün ülkelerin işçileri, ezilen halklar birleşin" şeklindeki enternasyonalist beyanı değişmezsin geçerli kaldı. ***

Dikkat çeken mesele yalnızca Marksizm biliminin tüm evrelerindeki gelişmesinin salt devrimlere denk gelen dönem ve özelliklere tesadüf etmesi değil (ki, bunun bir anlamı olmalı), ama teorinin ileri düzeyinin devrim pratiği tarafından onanması ya da devrim pratiğiyle ispat bulmasındadır da önemli olan nükte. Devrim veya devrimci pratik tarafından doğrulanmayan teorinin-nitel gelişme olarak atfedilen yeni düzeyde izah edilen teorinin, sosyal pratik tarafından doğrulanmaya muhtaç olduğunu ileri sürmek kuru vesvese değil, bilimsel kuruntudur. Geliştirildiği iddia edilen teori, eğer devrim pratiğiyle ileri niteliğini göstermemiş ise, ve eğer devrim pratiğine yü açarak ileri niteliği somut olarak ortaya koymamış ise ya da böyle bir toplumsal gelişmeye yön verip yönetmemiş ise, o halde, olguya-maddi güce dönüşmemiş olup, salt teorik formülasyonlar ve kanıtlanmamış sentezlere dayanan teorinin nitel bir gelişmeyi ifade ettiğinden kuşku duymak son derece haklıdır. Te-

Dicle'de dikta(rek)törlük dönemi: 104 gözaltı

AMED- Dicle Üniversitesi'nde polis çıgrından çıktı! Üniversite tarafından yapılan şenlikleri protesto eden devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere saldıran çevik kuvvet ekipleri ve siyasi şubeye bağlı si-vil polisler, yüze yakın öğrenciyi darp ederek gözaltına aldı!

Dicle Üniversitesi'nde 26 Nisan'da başlayan ve beş gün süren "bahar şenliği", aralarında Demokratik Gençlik Hareketi, Devrimci Yurtsever Gençlik, Emek Gençliği ve daha pek çok gençlik örgütünün bulunduğu öğrenciler tarafından protesto edilerek, öğrenciler boykota çağırarak, üniversite şenliğinin yoz kültürü yaygınlaştırmayı amaçladığını ve Kürt kimliğini yok saymasına karşı bir yürüyüş düzenledi.

Protesto yürüyüşüne Dicle Üniversitesi öğrencileri yoğun katılım gösterirken, yürüyüş sırasında, "Dik-ta(rek)tör istemiyoruz", "Dicle özgür olacak", "Öğ-

renci iradesini tanımayan yönetim istemiyoruz", "Üniversite bizimdir, bizimle özgürleşecek" yazılı dövizler taşındı. Ayrıca, "Öğrenci iradesi hiçe sayılıyor-sa, 'şenliği' kabul etmiyoruz" yazılı pankart taşıyan öğrenciler, davul, zurna ve arbane eşliğinde yaptıkları yürüyüşte sık sık, "Rektör istifa", "Baskılar bizi yıldıramaz", "Dicle uyuma, onuruna sahip çık" sloganları attı.

Öğrencilerden sekretere: "Kimi nereden kovuyorsun!"

Açıklamanın ardından oturma eylemi yapan öğrenciler, polis tarafından sanılırken, yerleşkeye panzerler ve çevik kuvvet ekipleri getirildi. Bu sırada öğrencilerin yanına gelen Rektörlük Sekreteri, öğrencileri dağılmalara yönünde adeta tehdit etti; "20 dak-

ka içinde dağılmazsanız müdahale edilir. Zaten sayınız az." dedi. Buna tepki gösteren öğrenciler, "Burası bizim okulumuz! Kimi, nereden kovuyorsunuz!" diyerek tepki gösterdi.

Öğrencilerin demokratik eylemini hazmedemeyen ve alternatif şenliği baltalamak isteyen Polis, öğrencilere coplarla saldırdı! Öğrencileri kendi okullarından atmaya çalışan kolluk kuvvetleri, kimi gördüyse, hunharca saldırdı. Polisin saldırısı sonrasında, yüz kadar öğrenci yaka paça gözaltına alınarak, Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne götürüldü.

Dikta(rek)tör konuştu: "Bunlar marjinal bir grup!"

Polis saldırısı sonrasında Kongre Merkezi önüne gelen Dicle Üniversitesi Rektörü Ayşegül Jale Saraç'ın

açıklamalarıyla dikkat çekiydi. Saraç, yaka paça ve darp edilerek gözaltına alınan öğrencilerine sahip çıkmak yerine, onların "marjinal" bir grup olduğunu söyledi. Ayrıca, polisin öğrencilere müdahale yetkisini bizzat Rektörlük'ten aldığı da, polis tarafından verilen bilgiler arasında...

Polis terörüyle gözaltına alınan 104 öğrenciden

54'ü "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet" etmekle suçlanırken, 50 öğrenci için isnat edilen suç ise, "KCK üyeliği"ydi! Öğrencilerden 96'sı serbest bırakılırken, 8 öğrenci "KCK üyesi olmak" iddiasıyla hapishaneye gönderildi. Böylece Dicle Üniversitesi'nin tutuklu öğrenci sayısı elliyi bulmuş oldu!

Eğitim hakkının ticarileştirilmesine karşı

Parasız, bilimsel, anadilde eğitim mücadelemizi büyütelim

Her fırsatta demokrasi sevdalıları kesilen, açılım şampiyonu, takiyeci AKP'nin ne kadar demokrat olduğunun kanıtlarından birisi de kuşkusuz 12 Eylül artığı YÖK'tür. Kendine müslüman AKP'nin, demokrasi-den, özgürlükten anladığı tek şey, sadece kendi sınıfsal çıkarlarıdır. Henüz ele geçirmediği dönemlerde, türban özeninde de olsa, YÖK'ün anti demokratik varlığına göndermeler yapan, onun nasıl üniversiteler üzerine karabasan gibi çıktığını anlatan AKP sözde karşı olduğu kurumu ele geçirdikten sonra ise kaldırmak bir yana daha da pervasızlaşıp ülkemiz eğitim sisteminin neo-liberal politikalar ek-seninde dönüştürülüp emperyalist-kapitalist sermayeye peşkes çekilmesine büyük bir hızla ve efendilerine sadakatle devam etti-ediyor. Yurtların ve yemekhanelerin özelleştirilmesi, burs adı altında öğrencilerin güvencesiz çalıştırılması, tekno-kentler aracılığıyla sermaye ye ucuz işgücü temin edilmesi politikalarıyla halk gençliğinin bugününü; sözleşmeli öğretmenlik, yetkin mühendislik, mesleki yeterlilik sınavı ve ücretli avukatlık vb yasa ve uygulamalar ile de bugün fakültelerde sömürdüğü halk gençliğini, yarın daha sistemli bir şekilde sömürmeyi amaçlamaktadır.

Eğitim denilen meseleyi ele alırken onu sınıfsal arka planından ayrı ele almak bizler açısından büyük bir yanılgıya yol açar. Hakim sınıflın ideolojik aygıtlarından birisi olan eğitim, sistemin devamı için olmazsa olmaz kurumlardan birisidir; zira sistem kendisini bu kurum sayesinde sürkleli yenileyerek var edebilir. Emperyalist-kapitalist bir ekonomik alt yapının şekillendirdiği eğitim de ancak bu sistemin kusursuz işlemesi için çabalar. Bugün gasp edilmeye çalışılan bir çok hak,

hiçbir zaman sistemin efendilerinin bir lütufu sonucunda oluşmamış; aksine devrimci halk gençliğinin, devrimci, demokrat, ilerici akademisyenlerin ödemiş oldukları bedeller sonucu ele geçirilmiştir. Özellikle 2. emperyalist paylaşım savaşı sonrası faşizmin büyük bir yenilgi alması, işçi köylü iktidarlığındaki Sovyetler Birliği'nin prestijinin artması ve sömürge-yarı sömürge ulusların kurtuluş mücade-leleri sonucu paniğe kapılan emperyalist-kapitalistler bu sürecin önünü almak uğruna bazı ödünler vermek zorunda kalmışlardır. Sosyal devlet denen olgu da bu sürecin ürünüdür. Kapitalistler büyük devrimci kalkışmalardan çekindikleri için belli hakları vermişlerdir. Kapitalizmin yaşadığı ikinci büyük kriz olan 75 krizine kadar böyle devam eden süreç, o dönemden sonra artık sosyal devlet yerini hızla neo-liberal politikalara bırakmaya başlamıştır. Ülkemizde 24 Ocak 1980 kararları olarak bilinen süreçten itibaren neo-liberal politikaların denetiminde sosyal devletin temelinin oyulmaya başlandığı süreç girilmiştir. O döneme kadar kamusal haklar olarak bilinen başta eğitim, sağlık gibi temel haklarımız hızla yapılan özelleştirmelerle piyasaya peşkes çekilmeye başlandı. Kamusal alanın tarifi yeniden yapılarak, imzalanan GATS gibi anlaşmalarla kamusal alan sadece askeri, yargı ve savunma olarak belirtilerek özelleştirme yolu ciddi saldırının önu açılmış oldu. Kesintisiz şekilde süren bu sürecin eğitim alanında gelip dayandığı nokta 1999'da İtalya'nın Bologna kentinde 29 ülke milli eğitim bakanının ortak açıklamasıyla başlayan BOLOGNA SÜRECİ'dir. Sürecin amacının; 2010 yılına kadar Avrupa'yı kapsayacak bir YÜKSEK ÖĞRETİM ALANI oluşturmak, bu süre içerisinde

Avrupa genelinde müfredattan not sisteminde kadar birçok konuda ortaklık sağlamak olduğu belirtilmiştir. Böylece eğitim sermayenin talepleri doğrultusunda yapılandırılıp, öğrencilerin ve öğretim üyelerinin Avrupa çapında serbestçe dolaşarak mesleklerini yapma(ma)larının önü açılacaktır. Bugün hızla devam eden bu sürece 2001 yılında dahil olan TC ile birlikte 46 ülke üyedir. OECD gibi emperyalist örgütlerle çeşitli uluslararası üniversite örgütlerinin ortak çalışmasıyla ilerletilen süreç yükseltilmiş 'kalite' ve 'standarttan' bahsetmektedir. Ekonomik kavramlar olan ve bir metayı nitelerken kullanılan bu kavramların eğitimle hiçbir alakası yoktur. Bu kavramlar bilene Bologna Süreci'nin neye hizmet ettiğini anlatmaya yeter de artar bile. İşsizliği önlemek, istihdamı arttırmak adı altında daha fazla işsizlik yaratarak reformlar yapılmaktadır. Zira esnek ve güvencesiz çalışmayla istediği ucuz iş gücünü alıp istemediğini almayacak çünkü tümü aynı düzeyde ve kalifiye eleman olarak hazır olacak. Yıllarca bilimsel, özerk üniversite müdelesi veren ve üniversite yönetiminde yer almak isteyen öğrencilere yapmadığını bırakmayan 12 Eylül artığı YÖK, bugün üniversite yönetimlerine sermaye temsilcilerini almakta ve kol kola, müfredattan birçok şeye kadar çeşitli kararlar almaktadır. Sürecin kilit önermelerinden birisi de eğitimin 'kişisel bir ihtiyaç' olarak tarif edilmesi ve her ihtiyacın karşılanmasında olduğu gibi eğitimin ve bilginin elde edilmesi karşılığında da bir para tutanın olması gerektiğini söyleyerek eğitimi de bir piyasa unsuru kabul edilmesi. Piyasalaştırıldıktan sonra bilgilendirme veya eğitim

süreci de kısa tutulmayarak çok geniş bir zamana yayılıyor, adına Yaşam Boyu Eğitim dedikleri, öğrenciler ve emekçiler için anlamı daha fazla masraf ve sömürü olan bu sürecin sermaye için yagane amacı rekabetin artırılıp esnek ve güvencesiz çalışmanın dayatılmasıdır. Diploma denkliği adı altında öğrenci ve akademisyen hareketliliği sağlanarak, kıta çapında yaratılan ucuz iş gücünden yararlanmak için öğrencileri, akademisyenleri ve emekçileri vahşi rekabet ortamına sürükleyerek sömüreceklerdir. Başlangıcında 2010'da tamamlanması amaçlanan; fakat sürece dahil edilmeyen öğrenci ve akademisyenlerin özellikle Fransa, Almanya, Yunanistan, Avusturya gibi ülkelerde ciddi muhalefeti sonucu bugün bu süreç 2020 yılına kadar uzatılmak zorunda kalmıştır. Halk gençliği başta olmak üzere, tüm emek cephesine yönelik kapsamlı bir saldırı olan bu süreç yaratılan muhalafet sonucu egemenleri tedirgin etmiş ve süreci 2020'ye sarkıtmalarına yol açmıştır. Her ne kadar süreç sarkması ciddi bir kazanım olarak nitelendirilmese de bizlere öğrettiği en önemli ders örgütlü mücadelenin gücüdür.

Halk gençliğini geleceksizleştirme, kendine ve emeğine yabancılaştırma amacını güden bu sürece karşı biz Türkiye-Kuzey Kürdistan halk gençliğinin omuzlarına yüklenen yük ve sorumluluk her zamankinden daha fazladır. Bugün halk gençliği olarak görev ve sorumluluklarımızın bilincinde hareket ederek emperyalizmin bu oyununu teşhir etmeli ve 'PARASIZ, BİLİMSEL, ANADİLDE EĞİTİM' şiarımızı gür bir sesle dosta düşmana haykırmalıyız. Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri mücadelemiz.

Özgür Dicle Bahar Şenliği'nde, özgürlüğün coşkusu yerleşkeye yayılacak!

AMED- Dicle Üniversitesi öğrencilerinin düzenlediği alternatif "Özgür Dicle Bahar Şenliği" başladı! Şenlik boyunca Dicle öğrencileri çeşitli müzik gruplarını dinledi, panellere katıldı sorunlarını tartıştı.

Dicle Üniversitesi öğrencilerinin, üniversite yönetiminin yaptığı ve öğrenci iradesini hiçe sayan, yoz kültürü taşıyan şenliklerine karşı hazırladığı "Özgür Dicle Öğrenci Şenliği" yapılan panelle başladı. Öğrenciler panel öncesinde şenliğin açılış halayını çekerken, yapılan panelde BDP Batman Milletvekili Ayla Akat Ata ve Barış Grubu üyesi Mustafa Ayhan konuştu.

Panelden önce konuşan Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği temsilcisi, Kürt illerindeki üniversitelerde devletin politik yöneliminin uygulanması amaçlı Rektörlere genelge gönderildiğini söyleyerek, Dicle Üniversitesi şenliklerinin bu genelge doğrultusunda yapıldığını belirtti.

"104 gözaltıya rağmen, kararlı duruşumuzu gösterdik!"

DÜÖDER temsilcisi, konuşmasına şöyle devam etti: "Biz devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler olarak, bu şenliklere katılmayacağımızı ve kendi alternatif şenliklerimizi düzenleyeceğimizi duyurmuştuk. Şenliklere katılmayıp sermaye, 104 arkadaşımızın gözaltısıyla geldi. Ama biz öğrenciler sistemin oyunlarına gelmeyerek kararlı duruşumuzu gösterdik."

DÜÖDER temsilcisinin konuşmasının ardından, panelde ilk sözü alan Ayla Akat Ata, konuşmasına kendi çocukluğundan bahsederek başladı.

Dicle Üniversitesi'nde yaşananlara da değinen Ata, şunları söyledi: "Biz tektipleştirmeye çalışanları istediği noktaya çekilememeliyiz. Gençler toplumsal muhalefetin en dinamik gücüdür. Onlar, yaptıkları demokratik eylemlerle bu muhalefetlerini ortaya koyacaklar. Sizler bu muhalefeti ortaya koydunuz. Ve geçen hafta bu üniversitede yaşananlar, ötekileştirme mantığının en son yansıması oldu." Ata'dan sonra söz alan Barış Grubu üyesi Mustafa Ayhan ise, demokrasinin tarihsel gelişimine ilişkin bir sunum yaptı.

İkinci gün konserlerle devam etti

Alternatif şenliğin ikinci gününde, Cevdet Bağca ve Koma Zarokan (Çocuk Korosu) konserlerinin yanı sıra, tiyatro gösterimi vardı.

Dicleliler doyayaşı eğlenirken, bir taraftan da "Baskılar bizi yıldıramaz", "Polis defol, üniversiteler bizimdir" sloganlarını haykırdılar. Ayrıca Dicle Üniversitesi'nin katledilen öğrencileri Aydın Erdem, Mahsum Karaoğlu ve İlyas Aktaş da, şenlik alanına asılan posterleri ve öğrencilerin attığı "Şehid namırım" sloganlarıyla anılıyor.

Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği'nin organize ettiği şenliğe, Demokratik Gençlik Hareketi'nin yanı sıra, Emek Gençliği ve SGD de katılarak destek veriyor.

Şenliğin son gününde Koma Hemdem, Koma Nujiyan, Koma Pel ve Mehmet Atlı'yı dinleyecek, halaylar çekecek, tiyatro izleyecek.

Ayla Akat Ata, gazetemize konuştu

BDP Batman Milletvekili Ayla Akat Ata, Özgür Dicle Bahar Şenlikleri sırasında, Dicle Üniversitesi'nde yaşananlara ilişkin gazetemize konuştu. Ayla Akat Ata, şunları söyledi: "Çok doğrudur ki, üniversite yönetim kademeleri ve öğrenciler dönem dönem karşı karşıya gelebilmektedirler. Yönetimlerin almış olduğu kararlarda, özellikle de üniversite gençliğini ilgilendiren konularda, üniversite gençliğini söz, karar ve yetki sahibi olarak görmemesi, toplumun değişik kesimlerinin de vicdanını rahatsız edecek ve üniversitede neler yaşandığı konusunda kamuoyunun duyarlılığını da beraberinde getirecektir. Yönetimin yapması gereken, üniversite gençliğini ilgilendiren konularda, gençlik yokmuş gibi davranmak yerine, gençliği üniversitenin varoluşu gerekçesi olarak görmektir. Aksi halde tektipleştirme mantığı, yaşadığı her alanda, nasıl toplumsal barışı tehdit etmişse, üniversitelerde de yaşandığında her alanda nasıl toplumsal barışı tehdit etmişse, gençliğin muhalefet ettiği her alanda da toplumsal barışı tehdit edecektir."

Katmandu Maoistlerin ayak sesleri ile sarsılıyor

Maoistlerin çağrısı ile başkent Katmandu'da sokaklara çıkan yüz bini aşkın kişi, hükümetin ve cumhurbaşkanının istifa etmesini ve Maoistler önderliğinde yeni bir hükümetin kurulmasını istedi.

1 Mayıs günü gerçekleştirilen devasa eylemde, kent bir boydan bir boya çekiş oraklı kızıl bayraklara büründü. Eylemde yapılan konuşmalarda, hükümetten çekilmelerinden sonra kurulan hükümetin başı anlaşması çerçevesinde yapılması gereken yeni anayasayı hazırlamada başarısız kaldığı vurgulanarak, hükümetin istifası istendi. Maoistler dışında 22 partiden oluşan mevcut hükümet ise, hükümette Maoistlere yer vermeye hazır olduklarını, ancak yeni kabine oluşturulmasını Maoistlere bırakmayı kabul etmeyeceklerini söylüyor.

Maoistler süresiz grev ilan ettiler
Nepal Birleşik Komünist Partisi (Maoist), hükümeti istifaya zorlayarak devrimci süreci ilerletmek hedefiyle başkent Katmandu'da süresiz grev ilan etti. Geniş bir katılımı gerçekleşen grevin ilk gününde ulaşım ve kamu hizmetleri durma noktasına gelirken, özel işletmelerde de üretim büyük oranda yapılamadı.

Bhattarai: Hükümet istifa edene kadar grevi sürdüreceğiz
NBKP(Maoist)'in üst düzey liderlerinden Dr. Baburam Bhattarai; halkın söz sahibi olduğu bir yönetimin kurulması ve halkçı-demokratik bir anayasının hazırlanması için süresiz grevin bir zorunluluk olduğunu söyledi. Bhattarai ayrıca; partisinin

ülke genelinde başlattığı grevin yıkıcı gücünün mevcut hükümeti saf dışı edeceğini ve bir ulusal birlik hükümetinin kurulmasının önünü açacağını sözlerine ekledi. Yabancı güçlerin kuklası olan mevcut hükümetin, halkın Maoist parti öncülüğündeki mücadelesi karşısında çok fazla direnemeceğini ve tarihe gömüleceğini ifade eden Bhattarai, gerici Nepal Ordusu'nun tehdit niteliğindeki açıklamalarının da mevcut hükümeti ve iktidarı koruyamayacağını altını çizdi.

Maoistler, Nepal Ordusu üyelerini tutukladı

Maoistler, başkent Katmandu yakınlarında, kendilerine ilişkin istihbarat faaliyeti yürüten gerici Nepal Ordusu mensubu askerleri tutukladığını

duyurdu. Ülkedeki 7 büyük siyasi parti ile yapılan barış antlaşmasının maddelerinden birisinin de, tarafların birbirlerine ilişkin istihbarat faaliyeti yürütmeyeceklerine yönelik hüküm olduğu hatırlatan Maoistler, söz konusu askerlerin bu hükmü çiğnedikleri için tutuklandıklarını duyurdular. Tutuklamaların ardından bir açıklama yapan gerici Nepal Ordusu ise, "Sabrımız zorlanmasın" tehditinde bulunarak, antlaşmayı ihlal etmiş olmalarını görmezden geldi. Benzer bir tutuklamanın yaşanması halinde, askerlerini Maoistlerden almak için askeri operasyon düzenlemekten çekilmeyeceğini açıklayan Nepal Ordusu'na Maoistlerin yanıtı sert oldu: Tarihi bir hata yapmış olursunuz!

Avrupa Birliği'nin maskesi düşüyor

Ekonomisi çatırdayan Avrupa Birliği üyesi ülkelerde, emekçilerin ayak sesleri yükseliyor. Emekçilerin haklarının kırıldığı Yunanistan, Fransa ve Portekiz'de çalışanlar; birbirinin ardı sıra gerçekleştirdikleri grev ve eylemlerle haklarını savunuyor.

Yunanistan'da 24 saatlik grev hayatı durdurdu

Yunanistan'da kamu çalışanlarının, "hükümetin bütçe açığının kapatılması yolunda uygulamaya koyduğu ekonomik reformları" ve IMF ile ilişki geliştirmesini protesto etmek amacıyla 22 Nisan günü başlattıkları 24 saatlik grev, ülkede hayatı durma noktasına getirdi. Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu'nun (ADEDY) çağrısıyla başlatılan greve; öğretmenler, devlet hastaneleri doktorları, postane, vergi daireleri, sosyal sigortalar kurumu, yargı, altyapı, kültür, eğitim, ekonomi, deniz ticaret, içişleri, tarım ve sağlık bakanlıkları çalışanları, gümrük memurları, jeologlar ve hapishanelerde görevli personellerin katıldığı açıklandı. Öte yandan Mücadeleci İşçi Kolları Birliği'nin (PAME) dün başladığı 48 saatlik grev ve liman çalışanlarının da katılımıyla, deniz ulaşımı büyük oranda aksadı. Bu arada ADEDY'den yapılan açıklamada, "kamu çalışanlarının mücadelelerinin devam edeceği ve krizin bedelini çalışanların ödemeyeceği" belirtildi. PAME ile ADEDY'nin kent merkezindeki Klathmonos ve Sindagma meydanlarında düzenledikleri iki ayrı gösteri nedeniyle trafik durma noktasına geldi. Kitle ile polis arasında yer yer küçük çaplı arbedeler çıktı. Öte yandan İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (GSEE) da gelecek günlerde, ADEDY ile koordineli olarak genel grev yapmaya hazırlandığı açıklandı.

Yeni bir grev doğru

Yunan hükümetinin IMF'nin yardım mekanizmasını onaylaması işçi ve memurların protestolarıyla karşılaşılıyor. Şimdiden "IMF DEFOL" sloganları duvarları ve pankartları süslemeye başladı. Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu Atina'da ve Selanik'te mitingler düzenledi. Yunanistan'ın, kredi almak için IMF'ye başvuru yapmasının, işçilerin haklarına karşı yeni saldırıların habercisi olduğuna işaret eden konfederasyon, halk karşıtı önlemlere karşı mücadelenin yükseltileceğini duyurdu.

Portekiz'in "baş belası"

Portekiz devletinin, ekonomik sıkıntılarının yükünü emekçilere fatura ederek kemer sıkma politikalarını dayatması üzerine posta çalışanlarının başlattıkları grev devam ederken, bu kez toplu taşıma işçileri greve başladıklarını duyurdular. Sendikalar tarafından yapılan açıklamalarda, çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve maaşlarına zam yapılması talebi ile 16 toplu taşıma şirketinden 20 bin işçinin 3 günlük greve gittiği belirtildi. Makinistlerin ve şehir içi otobüsleri çalışanlarının yüzde 80'ine yakınının katıldığı grev, ülkede ulaşımı büyük oranda etkiledi. Toplu taşıma işçilerinin haklarını korumak ve insanca bir çalışma koşulu, insanca bir ücret için gittikleri grevi "baş belası" olarak niteleyen Devlet Bakanı Carlos Correia da Fonseca, işçilerin taleplerini kabul etmeyeceklerini söyledi. Kriz nedeniyle bu talepleri kabul etmelerinin mümkün olmadığını öne süren bakan, "tüm halkın" kemer sıkması gerektiğini savunurken, işçilerin omuzlarına basarak yükselenlerin kemer sıkma politikasının dışında kaldığını ifade ediyordu.

Fransa çiftçisi de ekmeğini kormanın derdinde

Fransa'da çiftçiler, yaşadıkları ekonomik sorunlara dikkat çekmek amacıyla Paris sokaklarında boy gösterdi. Çiftçiler gösteride, "Çiftçilik yoksa, yemek de yok", "Fransa, çiftçilerinle gurur duy" ve "Sarkozy çalış, çiftçiden çalma" yazılı pankartlar taşıdı. Eyleme katılan Didier Frezin, "Bütün çiftçiler Paris'e eylem yapmaya geldiler. Gelirlerinin düşük olması nedeniyle ve de tarım ürünlerinin fiyatlarının çok düşmüş olmasından dolayı tarımcılar kazanamıyor. Bu yüzden yaşamak ve yatırım yapmak için yeterli kazancımız olmuyor." şeklinde konuştu. Traktörlerle gösteriye katılan Antoine Boileau da, "Biz dünya piyasasındayız. Devletin ilgi göstermesi gerekir. Özellikle de çiftçiliğe ekonomik olarak katkıda bulunmaları lazım. Devletin bizim tarımsal ürünlerimizi işletebilmemiz için de desteği gerekiyor. Tahıllarımızı ve ürünlerimizi stoklayamıyoruz. Devlet, bize verdiği vaatleri yerine getirmiyor." dedi. Fransa'da yüzde 7.5'luk oranla bütçe açığı Avrupa Birliği normlarının yaklaşık iki katında seyrederken çiftçilere doğrudan yardım konusu hükümetin gündeminde bulunmuyor. Fransa, Avrupa Birliği'nin "Ortak Tarım Politikası" çerçevesinde ayırdığı 40 milyar Euro'luk fonun yüzde 20'sini tek başına kullanıyor.

Yunanistan'da ekonomik iflasın faturası halka kesildi

Yunanistan, Avrupa Birliği ve IMF ile 3 yıl için 110 milyar Euro'luk borç paketi üzerine uzlaştı. Borç karşılığında AB ve IMF'ye verilen taahhütler halka zor günler yaşatacak.

"Önceliğimiz iflas etmemek!"

Başbakan Yorgo Papandreu, önceliklerinin iflas etmemek olduğunu belirterek, Yunanistan halkının "büyük fedakarlıklar" yapması gerektiğini söyledi. AB maliye bakanlarının onayladığı kredi ile ilgili Avrupa Komisyonu Başkanı Jose Manuel Barroso, Yunanistan'a borç verilmesi kararını destekledi ve Atina'nın yürürlüğe koyma taahhüdünde bulunduğu kemer sıkma politikasını güvenilir olarak niteledi. Kurtarma paketinin 3 yıllık dönemde 120 milyar Euro'yu bulması bekleniyor. Yunan hükümeti, buna karşılık vergi artışı, emeklilik fonları ve kamu ödemelerinde daha büyük kesinti vaadinde bulundu.

İşte Yunanistan halkını bekleyen acı fatura

Yunan hükümetinin AB-IMF'den alacağı kredi karşılığında almayı kararlaştırdığı tedbirler şunlar: Devlet sektöründe çalışanların ve emeklilerin maaşlarına üç yıl zam yapılmayacak. Devlet sektöründe iki maaş ikramiyenin yerine, aylık geliri 3 bin Euro'nun altında olanlara üç taksitte toplam 1000 Euro ödenecek. Hem devlet, hem de özel sektörden emeklilere ise maaşlarının 2 bin 500 Euro'nun altında olması şartıyla toplam 800 Euro ikramiye ödenecek. Daha önce yüzde 20 oranında düşürülen devlet sektörü çalışanlarının ek ödemeleri yeniden yüzde 8 oranında düşürüldü. KIT çalışanlarının maaşlarına yüzde 3 indirim geldi. İki ay önce yüzde 10 arttırılan KDV oranı yeniden aynı oranda arttırıldı. Benzine, sigara ve içkiye yeniden yüzde 10 zam yapıldı. Geçen yıl 0.87 cent olan benzinin litresi yeni zamlarla yaklaşık 1.60 Euro'ya ulaşacak. Lüks tüketim mallarındaki vergi yüzde 34'den yüzde 37'ye çıkarıldı. Açık sınırında olan dar gelirli bir defaya mahsus yapılan 150-200 Euro'luk yardım artık ödenmeyecek. 2011'den itibaren emeklilik yaşı yükseltilecek. Özel sektörde işten kovulma durumunda ödenen tazminat miktarı düşürülecek. Özel sektörde asgari ücret, daha düşük olacak şekilde yeniden belirlenecek. 2010 için öngörülen devlet yatırımları 500 milyon Euro azaltılacak.

Fatura halka, paralar bankalara

AB-IMF'nin borç paketi çerçevesinde Yunanistan'a üç yıl için verilecek 110 milyar Euro'luk paranın 10 milyar Euro'su Yunan bankalarına ayrılacak. Yunanistan Maliye Bakanı Yardımcısı Philippos Sachinidis, 110 milyar Euro'luk borç paketinin, ülkede üç yıl sürmesi beklenen ekonomik kriz döneminde etkilenebilecek Yunan bankalarına 10 milyar Euro tutarındaki desteği de kapsayacağını söyledi. Sachinidis, devlet televizyonunda yaptığı açıklamada, 10 milyar Euro'nun "istikrar fonu" olarak rezerve edileceğini iddia etti.

Yasa ilk meyvelerini verdi

Yasaya ilişkin tartışmaların alevlendiği bir sırada ABD'nin güney doğusundaki birçok eyalette düzenlenen operasyonlarda 600'e yakın kişi gözaltına alınmıştı. Polis gözaltına alınanların Amerika topraklarında çeşitli suçlardan mahkum olan "kaçaklar"dan oluştuğunu bildirmişti. 554 erkek ve 55 kadının gözaltına alındığı operasyonlar Florida, Georgia, Alabama, Louisiana, Mississippi, Arkansas, Kuzey Karolina, Güney Karolina, Tennessee ve ABD'ye bağlı, işçilerinde bağımsız özerk bölge olan Porto Rico'da yürütüldü.

ABD atakta, göçmenler ayakta

ABD'de Arizona ve diğer bölgelerde onbinlerce kişi, kaçak göçmenler üzerindeki baskılarını ağırlaştırılmasını protesto etmek ve "Arizona Yasası"nın iptal edilmesi için 2 Mayıs günü büyük bir eylem düzenledi.

Arizona yasasına karşı Los Angeles'ta gün ortası itibarıyla 60 bin kişi yürüyüşe katılırken, bunlar arasında şarkıcı Gloria Estefan da yer aldı. Bir kamyon-da kurulan platformda kitleye hitap eden Kübalı göçmen şarkıcı, "Biz iyi insanlarız" diyerek, "Bu ülkeye çok şey verdik ve bu ülke de bize çok şey verdi" ifadelerini kullandı. Shakira ve Ricky Martin gibi diğer Latin Amerika kökenli şarkıcıların da yeni yasa-

yı protesto etmek için katıldıkları eylemde, Los Angeles merkezine ulaşıldığında kitenin sayısı 100 bine yaklaştı. Organizatörlerden Mexican American Political Association isimli derneğin başkanı Nativo Lopez, Arizona yasasının "tüm işçilere, göçmenlere, kadınlara, gençlere, sendikacılara ve sempatizanlara" tepkilerini dile getirmeleri için zemin yarattığını kaydetti. Meksika, Bolivya, Brezilya, Costa Rica, Ekvator, Salvador, Dominik Cumhuriyeti, Peru ve Guatemala gibi çok sayıda Latin Amerika ülkesi, eylemleri sahiplendiğini açıklayarak, katılım için halka çağrı yapmıştı.

Göçmenlere yönelik çok ciddi sınırlamalar getiren ve sınır dışı uygulamalarını çok daha fazla artırmayı öngörülen yasaya karşı örgütlenen kitleseylemler istenilen hedefe ulaşamasa da ülkede geniş bir etki uyandırdı. Eylemlerin ardından bir açıklama yapan eyalet valiliği, tepkileri yatıştırma umuduyla yasa metninde kısmi bir takım düzenlemeler yaptı. Bölgesel Kongre'de bir süre önce kabul edilen yasa, eyalet içerisinde illegal olarak oturduğundan şüphelenilen herkesi, kim olursa olsun sorgulama ve tutuklama yetkisi veriyor. Bu tasarının, ülkede göçmenlere dönük polisin ve sağcı-ırkçıların saldırılarını arttırılmasının önünü açacağı belirtiliyor.

Zenginlerle yoksulların savaşı

Dantewada olayı (Maoistlerin, bölge halkına ve kendilerine saldırmak üzere çıkan Hindistan ordusunu pusuya düşürerek 76 askeri öldürdüğü çatışma kast ediliyor) yaşanmadan önce, "Yol-daşlarla Yürümek" isimli uzun bir yazı kaleme almıştınız. Bu olayın yaşanmasının ardından, halen Maoistlere sempatinizi koruyor musunuz? Aslında Dantewada öncesi ve sonrası şeklinde bir ayrımla meseleye yaklaşmak tuhaf bir yöntem olur. Çünkü biliyorsunuz, bu tür şiddet eylemleri uzun yıllardır aralıksız sürüyor. Dahası, bu; çok sayıda güvenlik gücünün Maoistler tarafından öldürüldüğü ilk olay da değil. Bu konu hakkında yazılar yazdım ve 2005-2007 yılları arasında yaşanan benzer olayları da sık sık kaleme aldım. Biliyorsunuz, bir yanda Maoistlerin tamamen imha edilmesini isteyenler bulunuyor, öte yanda ise CRPF (Hindistan'daki askeri bir birim) mensuplarının öldürülmesini alkışlayanlar. Ancak esas sorun bu değil. Kanımca, yaşanan bu büyük trajediye daha derinlikli ve bütünlüklü bakmak gerekiyor. Çünkü şu anda devam eden savaş, sistemli bir şekilde halkın birbirini hedef almasına doğru sürükleniyor. Savaş giderek; zenginlerin, yoksulların en yoksullarına karşı bir başka yoksul kesimi ileri sürdüğü bir savaş haline geliyor. Evet, ölen CRPF mensupları kurban oldular, ama onlar, sistemin yapısal şiddetinin kurbanı oldular. Onlar sadece piyon olarak kullanıldılar.

Devlet, ne zaman bir bölgede okul, yol, köprü vb inşa etse bunların Maoistler tarafından tahrip edildiğini, imha edildiğini, Maoistlerin ülkenin gelişmesine engel olduklarını ve bu nedenle Maoistlerin imhası için bu hareketin başlatıldığını söylüyor. Durum böyle iken, sizce bu şiddet döngüsü devletin geri çekilmesi ile kiralacak mı? Devletin bu söyleminin doğruluğunu görmek için turnosol deneyi yapmamıza olanak veren şeyler var. Maoistlerin olmadığı, etkilerinin çok düşük olduğu az gelişmiş, yoksul insanların yaşadığı bölgeler yok mu, bu bölgelerde okullar, hastaneler var mı, insanlar açlık çekmiyor mu? Yani mesele devletin tarif ettiği gibi değil. Maoistlerin etkin oldukları bölgelerde bir okula girdiğinizde, okulun devlet güçleri tarafından kışla olarak kullanıldığını görürsünüz. Okul olduğu söylenen bu yerlerin çoğu, aslında askeri kışlalar, karakollar olarak kurulmuştur ve kamuflaj amacıyla bu böyle yapılmıştır. İşte Maoistler tarafından havaya uçurulduğu söylenen okullar, askerler tarafından kışla-karakol olarak kullanılan bu yerlerdir... Dolayısıyla Maoistlerin, ülkenin gelişmesine karşı olduklarını söylemek biraz saçma bir şey.

Yazınızda, "Onlara şiddetin gereksizliğine dair bir şeyler söylemek istedim. Ama ne yapmalarını önerebildirdim ki? Mahkemeye gitmeleri, miting ve yürüyüşler düzenlemeleri ve açık gereğine gitmeleri gibi güçlüç şeyler mi? Savundukları şeyi yapmak için hangi partiye oy verecek-

lerdi, hangi demokratik kuruma başvuracaklardı? Gördüğünüz gibi, şiddeti bırakmalarını söylemek beyhude olacaktı." diyorsunuz. Devleti, şiddet uyguladığını söyleyerek eleştiriyor, mahkum ediyorsunuz. Pekiyi, ama ya Maoistler, onlar şiddet uygulamıyorlar mı? Böyle yaparak ve yazarak aslında onların şiddetini romantikleştirmiş, kabul edilebilir hale getirmiş olmuyor musunuz?

Böyle söylerseniz; 10 yılı aşkın süredir şiddetten kaçınmak ve şiddete başvurmayan hareketlerle yürümek üzerine yazılar yazan bana haksız bir suçlama yapmış olursunuz. Ama Maoistlerin etkin olduğu alanlara gittiğimde, şiddete başvurmayan hakaretlerin buralarda işe yarayacağını, sonuç alamayacağını gördüm. Bazı başka yerlerde barışçıl mücadele biçimlerine başvuruyorlar. Ama o ormanlık bölgeler, o kırsal alanlarda şiddetsiz-barışçıl bir hareketle yanıt alabilmeniz çok zor. Orada Gandhi gibi şiddetten uzak bir hareket tarzı izlemeyi savunmak, bir tiyatro oynamaktan başka bir şey değil. Ama Gandhi'nin yaptığı şey için izleyici lazım. Ama ormanların içinde, kırsal kesimde hiç bir izleyicinin olmadığı bu yerlerde, gecenin bir yarısı binlerce polis ve asker gelip köylerini sardığında ne yapmalılar? Zaten aç olan insanlar, açlık grevi mi yapmalılar? Zaten yoksul olan insanlar, hiç parası olmayan insanlar, vergileri, yiyecekleri ve yabancı malları boykot mu etmeliler?

Onların hiç bir şeyleri yok. Ben, bu ormanlarda, şiddetin, bir karşı şiddet olarak savunulduğunu ve uygulandığını gördüm. Şiddetin, orada bir direniş yöntemi olarak kullanıldığını gördüm. Ve itiraf etmeliyim ki, bu şiddet döngüsünü bitirmek adına o ormanlık alanlara her gün binlerce polis ve askerin gönderilmesiyle bu döngü daha da büyüyor ve bu, korkunç bir şey. Bu, hangi topluma uygulanırsa uygulansın korkunç bir şey. Ben, burada, bu söylediklerimde ve savunduklarımda bir romantizm, bir romantikleştirme olduğunu düşünmüyorum. Ancak ben romantizme de karşı değilim. Örneğin; ben, bu yoksul insanların, her gün binlerce ve binlerce silahlı gücünü üstlerine gönderen devlete karşı direnmelerini inanılmaz buluyorum. Sormak istiyorum; bu kadar paramiliter güç, ellerinde AK-47 silahları ve bombaları ile bu ormanlık alanlarda yaşayan insanlara karşı ne yapıyor?

Ama Maoistler de AK-47 silahlarına sahipler. Patlayıcı bombalara da... Evet, ama onlar, bunları kendilerine saldıran polislerden ve askerlerden aldılar.

Mart ayında, Amerika'da katıldığınız bir konferansta, Hindistan'da sahte bir demokrasi olduğunu söylediniz. Hindistan demokrasisi, Maoistlere teslim olmadığı, direndiği için mi sahte bir demokrasi?

Hayır, kesinlikle bundan ötürü değil. Ben, Hindistan'da, orta ve üst sınıflara hizmet eden, ge-

ri kalanları görmeyen bir demokrasi olduğunu inanıyorum.

Ama bu, sahte bir demokrasi, öyle mi? Evet, çünkü sözünü ettiğim bu demokrasi, halk kitlelerine hizmet etmiyor ve tam da bu yüzden sahte bir demokrasi. İç boşaltılmış anlam-sız-boş kurumlara sahipsiniz, yoksul halkın olmadığı-söz söyleyemediği kurumlara sahipsiniz. Demokrasinin kurumları-araçları olan seçimlere bakın, yargıya bakın, medyaya bakın, hakimlere bakın... Çok tehlikeli bir sistem yapısına sahipsiniz. Eğer siz, halkın ezici çoğunluğunu –yoksul olanları- giderek artan bir şekilde dışlarsanız, demokrasi denen şeyi kendiniz için işletirseniz, bu sahte bir demokrasi olur. Bu yüzden Hindistan demokrasisinin sahte olduğunu söylüyorum. Eğer Greater Kailash'ın (HSBC bankasının da hissedarı olduğu Hindistan'ın en büyük bankalarından birisi) olduğu yerden bakarsanız, evet Hindistan'da gerçekten harika bir demokrasi var. Ama eğer Dantewada'dan (Hindistan'ın yoksul bir bölgesi) bakarsan, uygulanan şey kesinlikle demokrasi değil. Unutmayın ki siz, ormanlık alandan çıkıp Salwa Judum (Hindistan'daki kontr-gerilla gücü) kamplarına gelmeyen halkı terörist ilan eden bir başbakana sahipsiniz. Siz buna demokrasi mi diyorsunuz?

Sizin bu konudaki çözüm yolunuz nedir? Operation Green Hunt adı verilen harekate ilişkin üç şey söylemek istiyorum. Öncelikle hükümet, Adivasi halkının yaşadığı bölgeye dönük planlarının ne olduğunu açıklayarak durdurmalı. Topraklarından göç etmeye zorlanmış binlerce insan rehabilite edilmeli. Silahlı güçler geri çekilmeli...

Her ülke, kalkınmak için maden kaynaklarını kullanır ve ülkemizin kalkınmaya, gelişmeye ihtiyacı var. Siz, tüm bu projelerin iptal edilmesini mi savunuyorsunuz?

Maden kaynaklarının ve sanayisinin özelleştirilmesi sonucu neler yaşandığını gördünüz. Maden kaynaklarının özelleştirilmesinin, ülkenin gelişmesini ve zenginleşmesini sağlayacağına dair hatalı bir yaklaşım var. Ama telif haklarına baktığınızda, hükümetin, 5 bin ton demir cevherinden sadece 27 rupee kar ettiğini göreceksiniz. Üstelik ekolojimizi-doğamızı da onlara kurban ediyoruz. Dolayısıyla bu projelerin büyüme sağladığına dair söylemler bir efsane, gerçek değil!

Maoistler, Kabir Suman ve bazı başka adların yanında sizin adınızı da arabuluculuk yapabilecekler arasında saydı. Ama siz bunu kabul etmediniz. Neden korkuyorsunuz? Neden bunu yapmadınız?

Kendimden korkuyorum. Bunlar, benim yapabileceğim şeyler değil. Kendime güvenmiyorum. Bir basketbol oyuncusu iseniz, bir yüzücü olamazsınız. Bu iş çok iyi yapabilecek insanlar

var, ama ben onlardan birisi olmadığımı düşünüyorum. Ama sanırım yanıt vermemiz gereken bir soru var: Maoist derken kimi kastediyorsunuz? Operation Green Hunt kimi hedefliyor? Çünkü bir kesim; Maoistleri bir yana, yerli halkı bir yana koyuyor. Diğer bir kesim ise Maoistlerin yerli halkı temsil ettiğini savunuyor. Gerçekte hangisi doğrudur? Aslında o bölgedeki Maoistlerin yüzde 99'u, o bölgenin yerlisi. Ama tüm yerliler Maoist değil. Bununla birlikte hali hazırda binlerce insan kendisini resmen Maoist olarak ilan ediyor ve bu sayı giderek artıyor. Maoistlerin kadın örgütü içinde yer alan 90 bin kadın var. 10 bin kişi kültür örgütlerinde. Yani tüm bu insanlar süpürülüp atılacak mı?

Chattisgarh Özel Kuvvetler Bürosu, sizin Maoistlere destek verip vermediğinizi araştırıyor. Başlatılan bu soruşturmadan, aleyhinize açılan davadan, kimi kesimlerin gösterdiği tepkiden endişeye kapılıyor musunuz?

Açıkçası endişe etmediğimi söyleyemem. Ama ben, onların peşinden gittikleri, soruşturma açtıkları ilk kişi değilim. Bence bunu yapıyorlar, çünkü saldırıların yoğunlaşmaktaki istiyorlar ve bu nedenle insanların bu savaş hakkında konuşmasını, taraf tutmasını istemiyorlar. Korkarım ki önümüzdeki günlerde, ülkemizin en yoksul insanların hedef alan daha büyük saldırılara şahit olacağız. Üstelik, bu savaşlarının etrafına bir tiyatro kordonu çekerek, hükümetin tutumundan farklı düşünen insanları bu gerçekten uzak tutmaya, susturmaya çalışıyorlar.

Bir izleyici bana, "16 yaşında birisini silahla gördüğümde korkuyorum, üzüler ek ağılıyorum. Neden Arundhati Roy, bu 16 yaşındaki silahlı kıza baktığında kutluyor ve çok güzel olduğunu, çok hoş bir gülümsemeye sahip olduğunu söylüyor?" diye yazmış? Çünkü ben, CRPF üyeleri tarafından tecavüz edilmiş, ailesinin öldürülmesini izlemiş, gözleri önünde köyü yakılmış 16 yaşında bir kız gördüğümde üzüldürüm, ağlarım. Birsı çıkıp da, "Ben buna karşı savaşaacağım" dediğinde kendimi korkunç derecede kötü hissederim. Sanırım bu hale gelmek çok korkunç bir şeydir. Ama bu yapılara karşı savaşıma karar vermek, yapıları kabul ederek teslim olmaktan, boyun eğmekten daha iyidir.

Hindistan'dan ayrılp başka bir yerde yaşamayı düşündünüz mü hiç?

Kesinlikle hayır. Bana sorarsanız, bu ülkede insanlar, dünyanın hiçbir yerinde göremeyeceğiniz hayranlık uyandıran bir meydan okumanın, güzel bir örneği ortaya koyuyorlar. Çok gurur duyuyorum. Onları, burada yaptıkları şeylerden ötürü kutluyorum, selamlıyorum. CSPA beni hapse atacak olsa da, burada yaşamaya devam edeceğim ve İsviçre'de yaşamayı tercih etmeyeceğim.

Hindistan devletinin yerli Adivasi halkına ve Maoistlere karşı hazırlandığı tarihinin en büyük saldırısına karşı tepkisini gösteren Hindistanlı aydın-yazar Arundhati Roy'un, CNN-IBN televizyonu ile yaptığı söyleşiyi sizler için kısaltarak çevirdik.

Rio de Janeiro'nun varoşlarından birinde dünyaya gelen Carlos Latuff, ülkesinde ve dünyada yaşananları çizgileri ile anlatan karakterli bir çizer. Latuff siyasi karikatürleri ile yoksul halklara yaşatılan acıları taşıyor çizgilerine. Filistin'de direnen Hanzala'nın babası Naci El Ali gibi, sanatçı olmanın-olabilmenin onurlu ve mütevazi yükünü sırtlayabilmiş biri, Latuff. Karikatürleri dünyada birçok site aracılığı ile, hiç bir maddi karşılık beklemeksizin milyonların bilincine, bir Filistin'e, bir Irak'a bakabilme ve derin derin düşünebilme duyarlılığı taşıyor. Emperyalistlerin yoksul halklara yaşattığı zulmü çizgileriyle ortaya koyan Latuff, dünyadaki olaylara karşı her zaman duyarlı ve olaylara karşı yaklaşımını da çizgileri ile anlatıyor.

Ülkemizdeki TMK mağduru çocuklar, Güler Zere, 12 Eylül faşizmine ilişkin çizdiği, hepimizce tanınan karikatürleri var. Filistin'den başlayıp, Nepal'deki Maoist mücadeleye kadar her konuya değiniyor Latuff. Ağırlıkta İsrail siyonizminin Filistin topraklarında yarattığı zulmü konu alan Latuff, bu toprakların direnişini sonuna kadar desteklediğini her fırsatta söylüyor. Bu toprakların halkına yabancı kalmayarak onların sokaklarına gitmiş, halkına sarılmış! Ve o da en sonunda kazanacak olanın Filistin halkı olduğu bilinci ile kalemini sallıyor...Latuf'un İran'da yayınlanan Jame Jam gazetesi ile yaptığı röportajı sizlerle paylaşıyoruz.

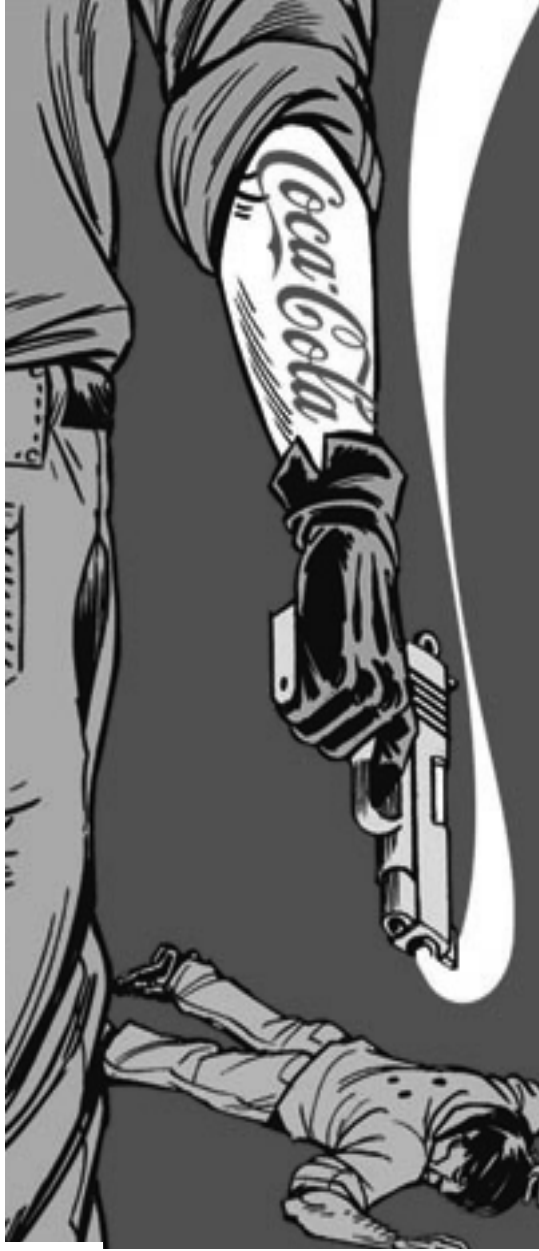
'İdeolojüyü parayla takas etmem'

Kuruş Ziyabarı: Sevgili Carlos, tüm misyonunu bağımsız, serbest gazeteciliğe adanmışın gibi duruyor. Tüm çizimlerinin web sitelerinde ücretsiz yayınlanmasından belli ki dergiler, gazeteler ve web siteleri için çizdiklerin karşılığında düzenli bir ödeme almıyorsun. Bahse değer ve karşı konulamaz ücretler karşılığında zihniyetine aykırı karikatürler çizmeye razı olur musun?

Carlos Latuff: Asla! Sadece ve sadece solcu inançlarına uygun çalışmalar yaparım. İdeolojüyü parayla takas etmem. 1990'dan beri solcu işçi birliği için çalışıyorum ve geçimimi bu şekilde sağlıyorum. Ana mecrâdaki yayın kurumları kapitalist ve emperyalist karşıtı karikatürler çizmem karşılığında ödeme yapmaz. Ancak benim karikatürler çizip, batılı ana mecrâ kurumlarından farklı bir bakış açısına sahip, Michael Moore'un "Korkunç Gerçek" dediği şeyleri ifşa eden karikatürler çizip internette bilâ-bedel yayınlanmasına izin veren "sanatçı eylemciliği" dediğim bir yönüm var. Filistinle ilgili çizimler karşılığında ödeme yapılmasını red etmiştim. Dayanışma, dolarla ölçülemez.

KZ: Siyonist çevrelerden ve İsrailli gruplardan defalarca ölüm tehditleri aldın. Bu tehditlerden ve akabinde yaşananlardan bahseder misin? Sâkin ve dingin hayatını korumak için profesyonel ve sanatçı misyonunu terk etmeyi hiç düşündün mü?

CL: 2006 yılında Likud'la (Likudnik) ilişkili bir web sitesi, hakımda, sanatım hakkında, Filistinlilere desteğim hakkında uzun bir makale yayınladı ve beni Nazi propagandaclarıyla kıyaslayarak İran propaganda makinesinin hizmetinde koşan bir ajan olarak yaftaladı. Makalenin yazarı, İsrail'in beni daha önce niçin umursamadığını anlamadığını söyleyip okuyucuları bana karşı adımlar atmaya davet etti. Dürüst olayım, tehditleri umursamam. Filistin davasının yanı sıra Brezilya'da polislin vahşiliğine karşı insan hakları örgütlerini de destekliyorum. Tek başına bu eylemcilik bile beni hayat riskine atmaktadır. Ancak dediğim gibi, umursamam. Sanatçı desteğini vermeyi sürdürüceğim, şayet benim karikatür-

CL: Aslında İran nükleer programı hakkında çıkartılan gürültü patırtının altında ABD, Avrupa ve İsrail'in Ortadoğu'da nükleer kabiliyete sahip bir ülke görme korkuları yatıyor. Bölgenin jeopolitiğini değiştirecek. Nitekim ABD hiçbir Arap ülkesine sâfı nükleer olan herhangi bir şeye sahip olma izni vermedi. Sadece nükleer santrallere değil, nükleer silahlara da sahip olabilecek, teftişlerden ve uluslararası hukuktan muaf kalabilecek tek ülke İsrail. İran sivil yahut askeri amaçlarla nükleer yetenekler geliştirecekse, mesele değil bu. ABD, Avrupa ve İsrail banşa karşı tehditlerden böylesine endişe ediyorlarsa o halde Pakistan ve Hindistan'a karşı müeyyidelerden niçin bahsetmiyorlar? Her iki ülke de uzun zamandır nükleer yarış içerisinde. Her ikisi de Washington'ın müttefiki diye mi? İsrail nükleer programı hakkında tek kelime niçin edilmiyor? Mordecai Vanunu'nun bu konu hakkında konuşması neden engelleniyor?

KZ: Eleştirmenlerinizin birçoğu, işledikleri kıyımlar ve cürümler yüzünden İsrail devletini mahkum eden karikatürlerinizin anti-semitik hissiyatı kıskırttığınızı iddia ediyorlar. İlahi bir dinin tâkipçileri diye Yahudilere karşı çıktığınız bir vaka mı bu, yoksa insanlığa karşı suç işleyen, savunmasız Filistin halkını katleden siyonistlere bir karşı çıkış mı?

CL: Dindar bir adam değilim ve karikatürlerimin hiçbirinin de Musevîlikle alıp vereceği bir şey yok. Yahudilere saldırın tek bir karikatürümü bile bulamazsınız. Benim İsrail'le ve onun destekçileriyle meselem sadece siyasidir, emperyalizm hakkındadır. Müslüman bile değilken İslamofobiye karşı Müslümanları destekliyorum zira dine karşı önyargıya rıza göstermem. İsrail'e karşı eleştiri kâbilinden algılanan her şey elbette ki Yahudilere karşı nefretle ilişkilendirilebilir. İsrail'in ırk ayrımcılığına karşı konuşmaya cüret eden herkese karşı bu numaraya başvuruluyor. Fakat anti-semitizmin yanlış kullanımını her geçen gün daha fazla sayıda sanatçı anlıyor ve siyonistlerin mesnetsiz iddialarına ve iftiralarna aldırmadan mücadeleye devam ediyorlar.

KZ: Küresel basın yayın kurumları (New York Times, Washington Post, Guardian, Los Angeles Times, BBC, Reuters, Associated Press vb) karikatürlerinizi hiç yayınladı mı? İfade özgürlüğünün öncüleri olma iddiasındaki bu tür kurumlar, kendi görüşlerine aykırı bakış açılarını yayınlamayı niçin kabul etmiyorlar?

CL: Reuters geçen yıl sanatım ve görüşlerim hakkında görünlü röportaj yapmıştı. Bazı karikatürlerim el Cezire'de, Press TV'de George Galloway programında yayınlandı fakat bınlar istisna. Fikirlerime daha ziyâde Arap medyası ilgi duyuyor. Önde gelen batılı medya kurumlarının Filistin'de, Irak'ta ve başka yerlerde halk mücadelesini destekleyen solcu bir sanatçıya ayrıcalıklı yerleri yok. Fakat öyle ya da böyle, fikirlerimin görünür olabileceği bir yer bulabiliyorum. İnternet en iyi müttefikim. Ana mecrânın reklamını yaptığı meşhur bir sanatçı olmadığım halde siz ve sizin gazetenez beni ve karikatürlerimi biliyorsunuz. İnternet, kurumsal medyanın dayattığı engelleri kırdı. 15 dakikalık şöret uğruna da tâviz vermeyeceğim. İlkelime bağlı kalmayı sürdürüleceğim.

KZ: Filistin ve tarih boyunca emperyalizmin zulmüne maruz kalmış diğer mazlum halklar sizin gibi onlara sempati besleyen vicdanlı sanatçılar bulduklarında gürekelecek ve ümitvâr olacaklardır. Sanatçı çabalarınızla Filistin halkına sunduğunuz cesaret ve mertliği kendi içinizde hissettiğiniz oldu mu?

CL: Filistinliler gibi yiğit ve yürekli bir halkı hiç görmedim. 1999'da Batı Şeria'ya yaptığım seyahatten bu yana Filistinliler hakkında karikatür çiziyorum; o tarihten bu yana da davalarına olan sempatiim yalnızca arttı. Al Hannouneh Society for Popular Culture'ın daveti üzerine Ürdün ve Lübnan'a yaptığım son seyahatten sonra da Filistinlilerle işkinin sadece siyasî olmadığını fark ettim. O halka karşı saf bir sevgim var.

KZ: Son faaliyetlerinizden bahseder misiniz? İran'daki yarışmada ödül kazanmak nasıl bir tecrübeydi? İran'a bir kez daha gelmek ve İran halkının acılarına ve yüzyüze geldikleri zorluklara şahsen dokunmak ister misiniz?

CL: Genelde yarışmalara katılmam, zira ödülleri ve tantayla ilgilenmiyorum. Sanat çalışmalarının gâyesi, egomu şişirmek değil sosyal hareketleri desteklemektir. Fakat Holokost karikatür yarışmasında Filistin'in acısı hakkında görsel yorumda bulunmak için vakitlice gelmiş bir fırsat gördüm. Dostum Mesud Tabataba tarafından Tahrân'daki ödül törenine katılmak üzere davet aldım fakat maalesef seyahatî gerçekleştiremedim. Ancak elbette bir başka şansım olduğunda İran'ı ziyaret etmekten mutluluk duyarım.

lerim dünya çapındaki siyonistleri kızdırıyor-sa doğru bir şeyler yapıyorum demektir. Ölüm beni durdurur evet ama, karikatürlerimi durduramaz. Bu yüzden de internet yoluyla ücretsiz olarak dünyada yayınlanmalarına izin veriyorum.

KZ: Dünyanın sekizinci büyük ekonomisine sahip, Amerika'nın en büyük onuncu ticarî ortağı olan bir ülkenin vatandaşısınız. Brezilya, İsrail'le normal ilişkilere de sahip. Savaş ve emperyalizm karşıtlarının hoşlanmadığı bir şey bu. Böyle bir ülkenin vatandaşı olarak, zulüm altındaki ulusların acısını derinden yakalamışsınız ve tüm kalbinizle onlara sempati besliyorsunuz. Brezilya'da hangi şartlarda büyüdünüz ve zulüm altındaki uluslara nasıl yardıma koşunuz?

CL: Rio'nun varoşlarında büyüdüm; anne ve babam, eğitim almam, mütevazî ama dürüst bir hayat yaşamam için çok çalıştı. Sekizinci büyük ekonomi olmak, Brezilya'da sıradan vatandaş için fark yaratmaz. Yoksulluk, yolsuzluk, suç, polis şiddeti devam ediyor, taşrada nüfuzlu ve güçlü toprak sahipleri var; insan dang hummasından ve sıtmadan dolayı ölüyor; ana mecrâdaki

yayın kurumları kapitalizmle bir sorunlu olmadığına, her şeyin iyi gittiğine halkı ikna etmeye çalışıyor. Üçüncü dünya ülkesi vatandaşı olarak, buradaki ve dünyanın öteki yerlerindeki durumu görmezden gelemedim. Geçen yıl Ürdün ve Lübnan'daki Filistinli mülteci kamplarındaydım; Brezilya'nın tenekce mahallelerine (favela) ne de benziyor. Yoksulluğun dilinin evrensel olduğunu fark etmek hiç de güç bir iş değildi.

KZ: Batılı ülkelerde bazı medya kurumlarıyla çalıştınız ve kendilerini özgürlük ve hoşgörünün müjdecileri olarak takdim eden ülkelerin "ifade özgürlüğü" sloganının dürüstlüğü hakkında kesin tahminlerde bulunabilirsiniz. İran'da düzenlenen Uluslararası Holokost Karikatür Yarışmasına katılmış sanatçılara fiili ve siyasî saldırılar apaçık hatırlıyorum. BM Genel Sekreteri Kofi Annan bile bu yarışmayı kınamıştı, ki öncüleri olduğunu iddia ettikleri "özgürlüğün" bir yana meylli olduğunu ispatlamaktadır. Bu konu hakkındaki fikirleriniz neler? Batılı medya kurumları gerçekten özgür mü?

CL: O yarışmada ikinciliği almamı sağlayan eserimden dolayı bugün hâlâ Holokost'u inkar etmekte suçlanıyorum. O karikatür, temerküz kampı kıyafeti içindeki Filistinli bir yaşlıyı göstermektedir, ki Nazi Holokostu'nun varlığını teyid etmekte ve de Nazi Holokostu ile Filistinlilerin acısını kıyaslamaktadır. Bu yüzden de komik bir suçlamadır. Bu yarışmanın, batının çifte standardını ifşa ettiğine inanıyorum. Peygamber Muhammed'le, İslam'la veya Müslümanlarla dalga geçip saldırmak "hiciv", "mizah" ve "ifade özgürlüğü" oluyor. İslam hakkında espriler üretmek hayli kabul edilebilir oluyor. İslamofobi ABD ve Avrupa'da özellikle de 11 Eylül sonrasında revaçta. Ancak söz konusu olan Holokost ve İsrail olduğunda aynı özgürlüğe sahip değilsiniz. Filistinlileri öldüren İsrail askerlerini çizerseniz (hakikat değil mi bu?) otomatik olarak anti-semit yaftasını yersiniz. Peygamber Muhammed karikatürleri Avrupa'da her yerde ama Holokost karikatürleri Avrupa'da hiçbir gazetede yayınlanmadı.

KZ: İran nükleer programıyla ilgili duruşunuz (İran nükleer reaktörler çalıştırarak enerji ve elektrik ihtiyacını karşılama niyetindedir. Federation of American Scientists'e göre İsrail ise 200 nükleer başlığa sahip) bölgesel denklemleri ve gelişmeleri enine boyuna bildiğinizi gösterecek denli doğru. İran, sivil nükleer programı durdurması yönünde ölümcül bir baskı altında ama İsrail nükleer programı Washington tarafından kayıtsız şartsız korunuyor. Bu konu hakkında takındığınız tavır nedir?

Gazetemiz Amed'de "Kürt ulusal sorunu ve medya" yı tartıştırdı

Gazetemizin Amed Bürosu, 23 Nisan'da, Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu Salonu'nda, 2006'da Amed Mart Serhildanı'nda yaşamını kaybeden muhabirimiz İlyas Aktaş'ın anısına, "Kürt ulusal sorunu ve medya" konulu bir panel düzenledi.

Panelle konuşmacı olarak Kürt Yazarlar Derneği Başkanı ve Azadiya Welat Gazetesi eski Yazı İşleri Müdürü İrfan Babaoğlu, Gün TV Genel Yayın Yönetmeni Diren Keser, Etkin Haber Ajansı Editörü Önder Öner, Halk İçin Devrimci Demokrasi temsilcisi Osman Oğuz ve Temel Demirel katıldı. Daha önce panele katılacağı duyurulan Dicle Haber Ajansı Editörü Tayyip Temel ise, geçirdiği bir sağlık sorunundan dolayı katılamadı.

Panel salonuna basın şehitlerinden Musa Anter, Metin Göktepe, Hrant Dink, Metin Alataş ve İlyas Aktaş'ın fotoğrafları asılırken, ayrıca, Devrimci Demokrasi imzalı, "İlyas Aktaş halen muhabirimiz" yazılı bir pankart da asıldı.

"Kürt halkı alternatif medyasını yaratıyor"

Panelin ilk konuşmacısı olan Kürt Yazarlar Derneği Başkanı İrfan Babaoğlu, "Kürt basınının tarihsel yolculuğu ve mevcut sorunların" konusunda sunum yaptı. Kürt basınının Osmanlı'nın son dönemlerinden günümüze kadar olan yolculuğunu ve bu sırada yaşadığı sorunları anlatan Babaoğlu, şunları söyledi: "Devletin kendini reorganize ettiği 12 Eylül'den sonra, Kürt sorunu da o güne kadar hiç görülmedik biçimde, insanların bilinçlerine müdahale edecek biçimde baskıyla karşılaşıyor. İşte Diyarbakır Cezaevi bunun bir örneği. Orada Kürtlük adına ne varsa, bir sinamadan geçiriliyor. Bu süreç bugüne de yansıyan bir süreçtir. Medya açısından baktığımızda ise, egemen sınıflar medyayı otuzlu yıllarda nasıl görüyorsa, şimdiki iletişim koşullarında da öyle görüyor. Ama Kürt halkı, nasıl başka sorunlarında alternatifini yaratıyorsa, medya konusunda da alternati-

fini yaratıyor."

'Kürtlerin mücadelesi Türk'lere anlatılmıyor'

Babaoğlu'ndan sonra söz alan Gün TV Genel Yayın Yönetmeni Diren Keser, "Kürtçe televizyonculuk" talebine değinirken ayrıca Gün TV'nin bu noktadaki deneyimlerini aktardı. İlyas Aktaş'ı anarak konuşmasına başlayan Keser, Medyayı, Kürt sorunuyla ilgili konuşulduğunda, ülkemizde yaşayan halkların algısını değiştirip dönüştürmede birinci rol oynayan kurum olarak değerlendirilmesi gerektiğini vurguladı. Alternatif medyanın nasıl oluşturulacağına ilişkin konuşulacak konuların başında geldiğini ifade eden Keser, Türk halkının değişmemesinin, en önemli nedeninin Türk medyası olduğunu belirtti. Alternatif medyanın önemine dikkat çeken Keser, Gün TV'nin hangi dili kullanırsa kullansın içinde alternatifliği ön plana çıkardığını ve kendilerine verilen cezaların da bu dilden kaynaklı olduğunu ifade etti. Keser'den sonra söz alan Etkin Haber Ajansı temsilcisi Önder Öner de, konuşmasına, İlyas Aktaş'a atfen yapılan bir panelde bulunmaktan mutluluk duyduğunu ifade ederek başladı.

"Generaller gazetecilere 'kalem omuza' diyor"

Konuşmasının başında Etkin Haber Ajansı (ETHA)'ndan bahseden Öner, Medyayı "anaakım medya" ve "alternatif medya" olarak ikiye ayırmak gerektiğini söyledi. Öner ardından, "Anaakım medyanın habercilik dilini tartışacaksak, bu bir savaş dilidir, diyebiliriz. Kullanılan cümleler savaş kışkırtır. Ve kullanılan unsurlar bizce psikolojik harp kodlarıdır. Çok özel merkezlerde belirlenen özgün kavramlar bu haber üretiminin içine yerleştirilmiştir. Bu, var olanı kaydedip okuyucuya sunmaktan öte, aslında, bir bilinç yaratan, bir duyguyu, düşüncüyü üreten, örgütleyen bir habercilik anlayışıdır, diyebiliriz." ifadelerini kullandı.

"Bizim ülkemizde apoletsiz medya olabilir, zordur" diyen Öner, "Kışkırtmanın dilini kullananlar, kalemleri omuzlarında taşıyorlar. Generaller 'kalem omuza' dediklerinde, onlar hazırola geçiyorlar. Bu ülkede her zaman, bir sınır ötesi operasyon yapılmadan önce veya başka bir gelişme olmadan önce, gazeteciler, yazı işleri müdürleri toplanıp, nasıl haber yapılacağını konuşur. Aslında bu da askerî hazırlığın bir parçasıdır." dedi.

"Halen İlyas'la yürütüyoruz muhabirliğimizi..."

Öner'den sonra söz alan gazetemiz temsilcisi Osman Oğuz ise, konuşmasının başında İlyas Aktaş'ı anarak, "İlyas Aktaş'ı bir kez daha saygıyla anıyoruz. Belirtmek isteriz ki, İlyas Aktaş halen takip ettiğimiz bütün haberlerde bizimle birlikte. Habercilik faaliyetimizi halen onunla birlikte yürütüyoruz." dedi. Zamanla medyanın egemen sistemin halkların bilincini yönlendirmesinin etkili aracına dönüştüğünü vurgulayan Oğuz, Egemen sistemin medyayı kullanırken, kullandığı dilden renklere kadar her bir parçayı özenle seçtiğini ifade ederek sözlerini şu şekilde sürdürdü: "Egemen sistemin bu konudaki hassasiyetini anlamak için, birkaç örnek verelim. Başta, hakim sınıfların dönem sözcüsünün 'AK Parti' ısrarını hatırlayalım. Bu hassasiyeti anlamak için güzel bir örnek. Gördüğünüz gibi AKP, 'ak' sözcüğünün halkımızda yattığı olumlu çağrışımlardan dahi, meşruiyet zeminini kuvvetlendirmek adına medet umuyor. Diğer taraftan, 'açılım' süreci başladığında, sürecin 'Kürt açılımı' olarak tanımlanmasından rahatsız olunması da hatırlayalım. AKP, süreci önce 'demokratik açılım', sonra 'milli birlik projesi' olarak tanımlamış; medyaya da bu tanımları dayatmıştı. Dayatılan bu tanımlamalar, bilinçlere 'ayar verme' operasyonu olarak tanımlanabilir. Bu türden örnekler, burjuva medyanın egemen sistemin dönemsel ve bölgesel politikalarıyla

nasıl bir uyum içinde olduğunu da ortaya koyar nitelikte."

"Egemen sistem medyayla düşmanlığı yayıyor"

Egemen sistem üzerinden yaratılan şovenizme de değinen Oğuz, "Medya üzerinden yaratılan şovenizme de kesinlikle vurmak gerekiyor. Çünkü bu şovenizmin çok önemli sonuçları oluyor. Ülkede yaşanan linç dalgaları da, son olarak Ahmet Türk'e atılan yumruk da, aslında egemen sistem eliyle medya üzerinden yaratılan bu şovenizmin de bir sonucu olarak görülebilir. Buna çok fazla örnek vermek gerektiğini düşünmüyoruz. Sadece linçlere, internette çıkan haberlerin yorumlarına ve halkın önemli bir kesiminin kafasında oluşan Kürt profiline bakmak dahi yeterlidir. Halkımızın bilinçlerine 'düşmanlık tohumları' eken, elbette ki egemen sistemin eliyle, burjuva medyanın kendisidir." dedi.

"Halkların kardeşliği, habercilik kıstaslarımızdan biri olmalı"

Oğuz, faşizm koşullarında basın faaliyetini yürütmenin sorumlulukla birleşen cesareti isteyeceğini ve devrimci basının bu cesareti sergileyerek, "otosansür'e izin vermemesi gerektiğini" söyleyerek, devrimci basının görevlerine sahip çıkması gerektiğini vurguladı. Halkların birbirlerine düşman edilmesine karşı devrimci basının "halkların kardeşliğinin teminatı" olduğunu söyleyen Oğuz, bu durumun "haber değeri kıstasları"na da eklenmesi gerektiğini ifade etti.

Oğuz, egemen sistemin kullandığı dile de değindiği bölümde, Can Yücel'in sözüne atıfta bulunarak, "Bu memlekette kime terörist, kime halk diyeceğimizi biz onlardan iyi biliriz. Bu konuda hiç tereddüt etmeyeceğiz." dedi.

'Egemen medya bilinçlerini-ze yöneltilmiş bir silahtır'

Paneldeki son konuşmacı ise, araştırmacı yazar Temel Demirel'di. Temel Demirel, İlyas Aktaş'ı ve tüm basın şehitlerini anarak başladığı konuşmasında, "Egemen medya, bilinçlerinize yöneltilmiş bir silahtır." dedi. Demirel, Kürt basınında çalıştığı günleri anlatarak, "O günlerden bugüne her şey aynıdır. Aynı zulüm devam ediyor. Niye bu zulüm devam ediyor? Bu zulümün kaynağı devam ediyor." diye konuştu. Ülkemiz medyasının durumundan bahseden Demirel, şu vurguları yaptı: "Medya aynı zamanda bir ideolojik aygıttır. Medya tercihlerimizi, aşklarımızı, işlerimizi, fikri hayatımızı etkiliyor. Bizim medyamız aynı zamanda tüccar bir medyadır. Ertuğrul Özkök mesela. Ben komünizm propagandasından, ülkeyi yıkmaktan, Kürtçülükten yargıldım; onur duyuyorum. Ama bu saygıdeğer şahsiyet, inanmayacaksınız, koyun kaçakçılığından yargılandı. Hakkında kaçakçılıktan kesinleşmiş cezası vardır bu adamın. İşte bir medya düşünün ki, bir yanı silah olsun, bir yanı ideolojik aygıt olsun, bir yanı bizi biçimlendirmek olsun, bir yanı da soyup soğana çevirmek olsun."

"Taraf yazarları kirli savaş döneminde neredeydi?"

Taraf Gazetesi'ne de değinen Demirel, sözlerini şöyle sürdürdü: "Taraf Gazetesi'nin yazarları kirli savaş zamanında neredeydi? O zor günlerde neredeydiler? Şimdi hepsi Kürt sorunu konusunda müthiş akıllar veriyorlar. Bana kimse Taraf'ın, burjuvazinin bir tarafının iyi olduğuna dair Yeni Cami tıraşı çekmesini! Burjuvazinin demokrasî olmaz!" Medyanın bir manipülasyon aracı olduğunu ifade eden Demirel, "Dünyanın her yerinde medya, devleti meşrulaştırmaya yarar." diye konuştu. Demirel, "Bu ülkede, taş atan Kürt çocuklarıyla, Filistin'de taş atan çocuklar kardeşler, demeden gazetecilik yapılamaz. Filistin'deki çocuklar taş atarken ne kadar meşru bir iş yapıyorlarsa, Kürt çocukları da taş atarken o kadar meşru bir iş yapıyorlar." Demirel'in konuşmasının ardından, panelin ikinci oturumuna geçildi. İkinci oturumda, dinleyicilerden gelen sorular üzerinden canlı tartışmalar yürütüldü. Panel soru-cevap kısmından sonra sona erdi.

Batman'da Kawa'nın özgürlük ateşi, emekçilerin isyan ateşiyle buluştu!

AMED/BATMAN- Amed, Mardin, Siirt ve Batman'dan toplanan onbinlerce emekçi, yoksullaşmaya karşı talepleriyle ulusal hak taleplerini birleştirdi! Amed'te Konukevi önünde toplanan emekçiler, buradan Batman'da yapılacak mitinge gitmek üzere otobüslere bindiler. Otobüslere binilmesinin öncesinde ise, Demokratik Haklar Federasyonu'nun yanı sıra pek çok devrimci, demokrat kurum ve sendikaların katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Batman'da halkların kardeşliği, emekçilerin birliği vurgusu

Batman'daki miting alanında adeta şenlik vardı! Onbinlerce kişi hep bir ağızdan taleplerini haykırırken, asılan pankartlarda da emek vurgusu ağırlıklıydı. Kürsünün arkasında "Newroz'la dirilen halk, 1 Mayıs'la özgürlüğe yürüyor" pankartı asılırken; alanda ise, "Halkların kardeşliği, emekçilerin birliği", "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji yek gulan", "Sendikali ol, güçlü ol", "Demokratik yaşam için faşizme, ırkçılığa, şovenizme geçit vermeyeceğiz", "Ka-

wa'nın özgürlük ateşi, emekçilerin isyan ateşiyle buluşuyor" pankartları vardı. Bunların yanı sıra, tutuklu bulunan Batman Belediye Başkanı Necdet Atalay'ın fotoğrafının bulunduğu "Baskılar bizi yıldıramaz-Ya gerçek demokrasi, ya hiç" yazılı pankart asıldı. Batman'da toplanan onbinlerce emekçi, 77 1 Mayıs'ını ise zılgıt çekerek çekerek selamladı! Batman'daki 1 Mayıs mitingine KESK ve DİSK'e bağlı birçok sendikaların yanı sıra, Demokratik Haklar Federasyonu, BDP, Partizan ve ESP de katıldı.

DHF Batman 1 Mayıs'ında...

Batman'daki 1 Mayıs'a "Emeğimize ve geleceğimize sahip çıkalım-Biji yek gulan" pankartıyla katılan DHF'liler, ayrıca, "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Ağapatron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız", "Her yer TEKEL, her yer direniş", "Zam, zulüm, işkence, işte faşizm", "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yene-mez" sloganları attılar. Miting yapılan konuşmalarla sona erdi.

Almanya ve Fransa'da 1 Mayıs coşkusu

ALMANYA- 1 Mayıs Almanya'nın Duisburg şehrinde coşkuyla kutlandı. Alman sendika ve kurumlarının yanı sıra Türkiye-Kuzey Kürdistanlı örgütlerin katılımıyla 1 Mayıs kavganın coşkusuyla kutlandı. Saat 10:30'da Hamborn meydanında toplanan kitle kortejler oluşturarak yürüyüşe geçti. ADHK, ATİK, AGİF, YEK-KOM ve Halk Cephesi'nin oluşturdğu Devrimci 1 Mayıs Bloku kitlesel ve coşkuluydu. Eylemde genel olarak işçi haklarının gaspı, işten atılmalar ve sosyal kısıtlamalara karşı konuşmalar yapıldı ve sloganlar atıldı. Ayrıca yürüyüşe MKP de üç dilde "Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankartı ile katıldı. Yürüyüş, miting alanında yapılan konuşmalar ve etkinliklerle son buldu.

ADHK ve ATİK birlikte yürüdü: FRANSA- Strasbourg'ta 1

Mayıs etkinliğine ADHK ve ATİK Strasbourg bileşenleri ortak hazırlık yaparak katılım gösterdi. Bir önceki yıla oranla Türkiye-Kuzey Kürdistanlı göçmen kitesinin katılımı dikkat çekti. ADHK ve ATİK Strasbourg bileşenleri Fransızca, Kürtçe ve Türkçe "Yaşasın 1 Mayıs" yazılı ortak pankartın arkasında oluşturdıkları kortej ile Place Bours'tan 1 Mayıs mitinginin yapılacağı Republik meydanına doğru sloganlarla yürüdüler. Yürüyüş sırasında ATİK ve ADHK, 1 Mayıs'a ilişkin kaleme aldıkları bildirileri okudular. Mitingte ayrıca MKP ve TKP/ML'nin 1 Mayıs'a dair yaptıkları açıklamalar kitleye dağıtıldı. 1 Mayıs etkinliği yürüyüşün ardından türküler eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez

ADANA- Adana'da 1 Mayıs Mimar Sinan Açıkha-va Tiyatrosu önünden toplanarak Uğur Mumcu Meydanı'na yürüyen coşkulu ve kalabalık bir kitle tarafından kutlandı.

Adana Devrimci 1 Mayıs Platformu içerisinde yer alan DHF, Kaypakaya resminin bulunduğu pankart ve yine onun arkasında "İşsizliğe, yoksullu-ğa, zamlara, sömürü ve zulme karşı yeni de-mokrasî mücadelesini yükseltelim" yazılı pan-kartı ile kortej düzenini oluşturdu. Yürüyüş bo-yunca DHF saflarında "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez", "Faşizmi döktüğü kanda bo-ğacağız", "Önderimiz İbrahim Kaypakaya", "İşçi-köylü el ele, demokratik devrime" sloganları atıldı. Ayrıca yapılan sesli ajitasyonlarda 1 Ma-yıs'ın kızılığına dikkat çekildi. Uğur Mumcu Mey-danı'nda sona eren yürüyüş sonrası tertip komi-tesi adına kürsüden bir konuşma yapıldı. Komite adına yapılan konuşmanın ardından TEKEL di-renişinde yer alan iki TEKEL işçisi de kürsüde ko-nuşma yaparak bütün emekçileri birleşmeye, örgütlenmeye çağırdı.

Yeni demokrasi mücadelesini yükseltelim

MERSİN- 9 yıllık uzun bir aradan sonra Cumhu-riyet Meydanı'nda 1 Mayıs kutlamaların yapıldı. Mersin'de bu yılki 1 Mayıs'a katılım oldukça yüksekti. DHF 'İşsizliğe, yoksulluğa, zamlara, sö-mürü ve zulme karşı yeni demokrasi mücadelesini yükseltelim' şiarıyla eylem alanındaki yeri-ni aldı. DHF kitlesi, "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "Biji Yek Gulan", "Önderimiz İbrahim Kaypakka-ya", "İşçi köylü el ele demokratik devrime" slo-ganları attı. Çeşitli demokratik kitle örgütleri, sendikalar, partilerin yanı sıra ESP, Partizan, HKM gibi devrimci kurumlar katıldığı 1 Mayıs kutlamalarında, yaklaşık 2 kilometrelik uzun bir yol alındıktan sonra eylem alanına varıldı. Kür-süden yapılan konuşmalarda günün anlam ve önemi üzerinde durularak başlandı. İşçi ve emekçi halkımızın genel sorunlarından 4C, 4B, özelleştirmeler ve işten atılmalar üzerine açıkla-malar yapıldı.

Her yer TEKEL, her yer direniş

ANKARA- Ankara'da sendikalar, siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri, devrimci siyasi yapı-lar Sıhhiye 1 Mayıs Meydanı'nı binlerce işçi-emekçiyle doldurdular. 1 Mayıs'a DHF, Aİnteri, BDSP, Devrimci Hareket, Devrimci Yolda Özgürlük, KÖZ, Partizan, YDG ve DDBS Devrimci 1 Mayıs Platformu çatısı altında katıldılar.

1 Mayıs kutlamaları için sabah saatlerinden iti-baren Ankara Tren Garı önünde toplanıldı. Kut-lamayı birlikte düzenleyen DİSK, KESK, Türk-İş, Kamu-Sen, Hak-İş ve Memur-Sen'e bağlı sendi-kalar ile siyasi partiler, devrimci ve demokratik kitle örgütleri burada kortejler oluşturduktan sonra mitingin yapılacağı Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti

DHF, Ankara Tren Garı önünde toplanarak "Em-peryalizmin sömürü düzenine karşı halkın haklı taleplerini yeni demokrasi mücadelesiyle yük-seltelim" pankartını açtı. DHF kortejinde; "Yaşa-sın 1 Mayıs, Biji yek Gulan", "Şan olsun 1 Mayıs'ı yaratanlara", "1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür", "Her yer TEKEL, her yer direniş", "Her gün kavga, her gün 1 Mayıs", "İşçi, köylü birleşin, iktidara yerleşin", "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yene-mez", "Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, işsiz-leştirmeye, yoksullaştırmaya hayır", "Eşit, para-sız, bilimsel, anadilde eğitim", "Türk, Kürt, Er-menî yaşasın halkların kardeşliği", "Biji bratıya gelan" sloganları atıldı. TÜBTAK tarafından işten atılan işçiler, Ankara Üniversiteleri Öğrencileri (DTCF, Hacettepe, ÖDTÜ, SBF), Dersimliler Kültür ve Dayanışma Derneği, Keçiören-Ovacık Halkı, Derelerin Kardeşliği Platformu, Sakarya Bar Emekçileri de 1 Mayıs'a pankart açarak katıldı. 1 Mayıs'ın Ankara çağrısında yer alan sendika konfederasyonları TÜRK-İŞ, DİSK, KESK, HAK-İŞ, Türk Kamu-Sen ve Memur-Sen yer alırken, HAK-İŞ, Türk Kamu-Sen ve Memur-Sen 1 Mayıs'a ka-tılmadı.

Ankara 1 Mayıs'ına 15 bini aşkın işçi, emekçi ka-tıldı. Ancak kürsü egemenliğini konfederasyon başkanlarının konuşmasıyla sürdüren 1 Mayıs Tertip Komitesi'nin 1 Mayıs programına uygun olmaması kitlede yoğun tepkilere yol açtı. Prog-ram konfederasyon başkanlarının uzun uzun metinlerle konuşmasıyla sürünce, kitle alanı ya-vaş yavaş terk etti. İşçilerin, emekçilerin büyük bir coşkuyla katıldığı 1 Mayıs yine sendika ağa-larının ve dar grupçu yaklaşımların kürsü ege-menliğine kurban edildi.

Antalya'da DHF coşkusu

ANTALYA- 1 Mayıs Antalyada coşkuyla, kavga sloganları ile kutlandı. DHF üyeleri "Kahrolsun emperyalizim, işgale, sö-mürgeciliğe ve şovenizme son" pankartı açarak, coşkulu bir şekilde 1 Mayıs'da işçi ve emekçi sı-nıfının saflarında tüm kızılığı ile yürüdü. Yürüyüş sırasında sık sık "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Birlik, mücadele, zafer", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganları atıldı. Yürüyüş bo-yunca ajitasyonlarla da işçi sınıfının haklı müca-delesi dinlendirildi. Miting, halaylar ve Nurettin Rençper konseri ile sonlandırıldı.

Açılımlara Aldanma, İsyan Atesini Körükle!

BALIKESİR- Balıkesir'deki 1 mayıs'a TEKEL direni-şinin etkileri damgasını vurdu. Balıkesir merkezdeki kutlamalar ise öğleden sonra gerçekleşti. Bahçelievler Mahallesi'nde toplanan devrimci kurumlar, siyasi partiler ve sendikalar 100. Yıl Caddesi'nden yürüyüşe geçti. DHF'lilerin de katıldığı eylemde Demokratik Gençlik Hareketi de "Açılımlara aldanma, isyan atesini körükle TEK-EL olalım!" pankartıyla ey-leimde yerini aldı. Yürüyüş sırasında sık sık "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Disa disa serhildan biji 1 gulan", "Direne direne kazanacağız", "Ön-derimiz İbrahim Kaypakaya" sloganları atıldı.

Pankart tahammülsüzlüğü

Kolluk güçleri alana giriş sırasında Demokratik Gençlik Hareketi'nin pankartını alana almak is-temediler. Kitlenin kararlı duruşu ve tertip komi-tesinin araya girmesiyle sorun aşıldı. Alandaki diğer kurumların alkışlarıyla sloganlar eşliğinde alana girildi. 1 Mayıs kutlamaları yapılan konuşmalar, çekilen halaylar ve folklor gösterilerinin ardından akşam saatlerinde sona erdi.

Açlığa, yoksulluğa ve işsizliğe karşı umudu birlikte büyütelim

BURSA- 1 Mayıs'ta DHF, görsellliği ve canlılığıyla göz doldururken ayrıca 1 Mayıs'a güvencesiz ve sağlıksız bir şekilde çalıştırılarak katledilen ve ardından unutturulmak istenen 19 maden işçisi-nin fotoğraflarını taşıdı. Bursa'da 1 Mayıs sendikalar, siyasi partiler, der-nekler ve aralarında Demokratik Haklar Federas-yonu'nun da bulunduğu kurumlarca coşkuyla kutlandı. "Ağaların Patronların Zulüm Saltanatına Karşı Yaşasın 1 Mayıs" pankartını açan DHF 1 Mayıs etkinliğinin yapılacağı Fomara Meydanı'na

doğru yürüyüşe geçti. Eylemde DHF'liler "Emper-yalizim kâğıttan kaplıdır", "Açlığa yoksulluğa ve işsizliğe karşı umudu birlikte büyütelim", "Türk, Kürt, Ermeni; yaşasın halkların kardeşliği", "Mustafa Kemal Paşa'da ölen 19 maden işçisini unutmamak" ve "Munzur'da, Hasankeyfte, Fırtına Vadisi'nde baraj istemiyoruz" dövizlerini taşıdı-lar. Yani sıra gençlerin, kadınların, işçilerin ve iş-sizlerin sorunlarını ve taleplerini yazdıkları pan-kart da alanda taşındı. Yürüyüş boyunca sürekli olarak "1 Mayıs şehit-leri ölümsüzdür", "Yaşasın demokratik mücade-lemiz", "İşçi, köylü, gençlik alanlarda birleştik", "TEKEL işçisi direnişin simgesi", "İşçi köylü el ele demokratik devrime" sloganları atıldı ve "Gün Doğdu", "Çavbella" ve "Özgürlük Mahkûmları" marşları da birlikte söylendi. Miting söylenen marşlar ve türkülerin ardından sona erdi.

Fabrikalarda, tarlalarda, okullarda yaşasın yeni demokrasi mücadelemiz!

DENİZLİ- Dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, aralarında DHF'nin de bulunduğu Birlik ve Kardeşlik Platfor-mu tarafından coşkuyla kutlandı. Birlik ve Kardeşlik Platformu bileşenleri 1 Mayıs mitingi öncesi belediye önünde bir araya gele-rek bir açıklama yaptı. Açıklamanın ardından kurumlar kortejler oluşturarak, mitingin yapıla-cağı Ulus Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. DHF 1 Mayıs eylemine "Fabrikalarda, tarlalarda, okul-larda yaşasın yeni demokrasi mücadelemiz" ya-zılı pankartla katılırken üyeleri sık sık "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez", "1 Mayıs kızıl-dır kızıl kalacak", "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji 1 Gu-lan", "Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son", "Ya-şasın devrimci dayanışma" sloganları attı.

Hatay'da 1 Mayıs "kardeşlik" vurgusuyla geçti

HATAY- İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanış-ma günü olan 1 Mayıs, DHF'nin de bileşeni oldu-ğu Antakya 1 Mayıs Platformu tarafından dü-zenlenen etkinliklere coşkulu bir şekilde kutlandı. Saat 13.00'da Yunus Emre Parkı'nda bir araya gelen sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler sloganlar eşliğinde Uğur Mumcu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. DHF kortejinde "İşsizliğe, yolsuzluğa, zamlara, sömürü ve zulme karşı yeni demokrasi müca-delesini yükseltelim" pankartı açılırken, "1 Mayıs kı-zıldır, kızıl kalacak", "Zam, zulüm, işkence işte fa-şizm", "Yaşasın demokratik haklar mücade-le-miz", "Enna Arabi, enna hüri" sloganlarını attı. Miting alanında yapılan konuşmaların ardından müzik gruplarının sahne aldığı 1 Mayıs mitingi çekilen halaylar ile son buldu.

Kayseri'de son yılların en kitlesel

1 Mayıs'ı yapıldı

KAYSERİ- Kayseri'de son yılların en kitlesel 1 Ma-yıs mitingi gerçekleşirken DHF'nin'de içerisinde yer aldığı devrimci 1 Mayıs Platformu alana damgasını vurdu. 1 Mayıs mitingi Kaşseri'de Avrupa Hastanesi önünde gerçekleşti. DHF, Kayseri İşçi Platformu ve ESP'nin oluşturduğu Devrimci 1 Mayıs Platfor-mu yaptığı çalışmalarla ve görselliliğiyle mitinge damgasını vurdu. DHF kortejinde "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez", "Önderimiz İbrahim Kaypakaya", "İş, sigorta, sendika, güvenceli çalışma istiyoruz", "Kürt, Türk, Ermeni yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı.

Devletin Kaypakaya ve Mao korkusu

Mitingte polis, Devrimci 1 Mayıs Platformu alana girerken yaptığı kontrol sırasında İbrahim Kay-pakkaya ve Mao Zedung flamalarını alana almak istemedi. DHF özelinde devrimci kurumlara sal-dırı politikası güden polis, kitlenin flamaları sa-hiplenmesiyle geri adım atmak zorunda kaldı. 1 Mayıs tertip komitesi içinde yer alan Türk-İş, DİSK, Türk-Kamu-Sen, Memur-Sen 1 Mayıs'a sembolik katılım bile sağlamadılar. Eyleme pro-tokol düzeyinde katılım sağlayan sendika yön-e-ticilerinin buna rağmen kürsüyü kullanmaları alandaki işçi ve emekçilerin protestosuyla karşı-landı. Devrimci 1 Mayıs Platformu, sendika ağa-larının 1 Mayıs eylemine işçi ve emekçilerin ka-tılımını engelleyici yaklaşımlarını kısa ajitasyon-larla teşhir etti. Ayrıca Kayseri Şeker Fabrika-sı'nda çalışan 60 işçinin işten atılmasının plat-form tarafından megafonla duyurulmasından sonra, bu durum alandaki emekçiler tarafından protesto edildi.

1 Mayıs Şenlik Değil Mücadele Günüdür

KOCAELİ- Kocaeli'de Devrimci 1 Mayıs Platformu, Emek ve Demokrasi Platformu, sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla 1 Mayıs coşkulu bir şekilde kutlandı. İnsan Hakları Parkı'nda yapılan kutlamalarda devrimci mücadelenin önemine dikkat çekildi. Özellikle DHF'nin "77'yi, 89'u, 90'ı, 96'yı Unutma 1 Mayıs Şenlik Değil Mücadele Günüdür!" pankar-tıyla katılması dikkat çekti. DHF yürüyüşte "Ya-şasın devrimci dayanışma", "Katil devlet hesap verecek", "Yaşasın 1 Mayıs Biji 1 Gulan", " Katil ABD Ortadoğu'dan defol" sloganları atıldı. Etkin-lik 1977 1 Mayıs'ında hayatını kaybedenler şah-sında saygı duruşunun ardından konuşmalar ve müzik dinletisi eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

örgütlü mücadele vurgusu

MALATYA- Malatya'da toplanan yüzlerce emekçi, 1 Mayıs'ta taleplerini haykırdı. Emekçilerin hep bir ağızdan, "Yaşasın ör-gütlü mücadelemiz" sloganını haykırdıkları alanda, TEKEL işçi-leri dikkat çekti. 1 Mayıs Mitingi'ne, DHF'nin yanı sıra, BDP, Par-tizan, ESP, EMEP, ÖDP ve Genç-Sen de katıldı. Malatya'da 1 Mayıs mitingi Mimar Sinan Kavşağı'nda, saat 12:30'da toplanan çeşitli sendikalar ve devrimci, demokrat kurumların buradan Milli Egemenlik Caddesi Üst Kavşağı'na doğru yürüyüşe geçmesiyle başladı. DHF üyelerinin "Yaşasın 1 Mayıs-Biji Yek Gulan" pankartıyla katıldığı 1 Mayıs Mitingi'nde, ayrıca, "Emeğimize ve geleceği-mize sahip çıkalım", "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son" yazılı dövizler taşıdı. DHF'liler sık sık, "Ağa-patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuraca-ğız", "Önderimiz İbrahim Kaypakaya", "İşçi-köylü gençlik, alanlarda birleştik", "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez" sloganları attılar. Miting, konuşmaların ardından, müzik dinle-tisi eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Sivas'ta 1 Mayıs coşkuyla kutlandı

SİVAS- Aralarında DHF'nin de bulunduğu sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri saat 11.30'da toplanarak Mevlana Miting Meydanı'na kadar yürüyerek 1 Mayıs'ı coş-kuyla kutladılar. Yürüyüş boyunca DHF kortejinde "Kürt, Türk, Ermeni yaşasın halkların kardeşliği", "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük", "Yaşasın demokratik haklar mücadelemiz" sloganları atıldı. Alanda tertip komitesinde yer alan kurumlar kısa konuşmalar yaptılar. Konuşmaların ardın-dan çekilen halaylarla miting sona erdi.

Uşak'ta 1 Mayıs'a DHF ve ÖDP damgası

UŞAK- Uşak'ta geçen sene olduğu gibi bu yıl da estirilme-k istenen şovenist dalga yüzünden ayrışmalar yaşandı. DHF ve ÖDP şovenizme karşı sendikalara karşı tepki alarak 1 Mayıs'ı ayrı kutladı. Çeşitli parti, kurum, sendikalarla yapılan toplantılarda İstiklal Marşı'nın alanda okunup okunmaması tartışıldı. DHF ve ÖDP tartışmalarda şovenist bakış açısını eleştirerek mahkûm etse de yapılan toplantılarda sınıf bakımından uzak sendikalar ve partilerin sayıca ağırlıklı olmasından kaynaklı alanda İstiklal Marşı'nın okunması kararı alındı. Alınan bu karara karşı DHF ve ÖDP 1 Mayıs için oluşturulan platformdan ayrılarak şove-nizme karşı halkların ortak mücadelesini ve kardeşliğini güç-lendirmek için 1 Mayıs'ı ayrı kutlayacağını açıkladı.

DHF şovenist 1 Mayıs kutlamalarının protesto etti

İki kurum 1 Mayıs kutlamalarının yapılacağı ve İstiklal Mar-şı'nın okunacağı İstasyon Meydanı'na girmeme kararı alarak 1 Mayıs'ı Tiritoğlu Parkı'nda kutlama kararı aldı. Bu ayrışmayla karşılanan 1 Mayıs günü, saat 15:00'da kor-tejini oluşturarak İsmet Paşa Caddesi'nde yürüyüşe geçen DHF, ÖDP ile bir araya gelerek Tiritoğlu Parkı'nı halkların kar-deşliğini ve mücadelesini taçlandıran sloganlarla, marşlarla ve halaylarıyla kavgaan bayram alanına çevirdi. Bu durum kar-şısında kitle kaygısı içine düşen diğer sendika, parti ve ku-rumlar İstiklal Marşı'nı İstasyon Meydanı'nda okuma kararını değiştirerek İsmet Paşa Caddesi'ndeki Atatürk Anıtı önünde okuma kararı aldı ve İstasyon Meydanı'nda İstiklal Marşı'nı okumayacaklarını belirttiler. İstiklal Marşını okuma kararı alan gruplar yanında saf tutan EMEP diğer sendikaların karar değiştirmesi sonucunda İstiklal Marşı bitene kadar Devrimci 1 Mayıs'ı kutlayan kurumların yanında saf tuttu. Atatürk Anıtı önünde İstiklal Marşı okuyan sendika ve partiler kortejleriyle İstasyon Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. DHF kutlamalar süresince 1 Mayıs'ın şenlik günü olmadığını, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin mücadele ve kavga günü ol-duğunu, sistemin çeşitli politikalarla 1 Mayıs'ın içini boşaltma-ya çalışarak kitlelere 1 Mayıs'la özdeşleşen mücadele ve di-rengenlik ruhunu unutturmaya çalıştığının vurgusunu yaptı. Sendika ve partilerin yürüyüşe geçmesinin ardından DHF ve ÖDP de İstasyon Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Bütün grupların İstasyon Meydanı'nda toplanmasıyla 1 Mayıs prog-ramı başladı. Çeşitli sendikaların ve partilerin yaptığı konu-şmalar sonunda müzik grubunun sahne almasıyla marşlar söylenerek, sloganlar atılarak 1 Mayıs kutlamaları sona erdi.

Çanakkale'de halkların kardeşliği şiarı yükseldi

ÇANAKKALE- 1 Mayıs mitingi DHF'nin aralarında bulunduğu devrimci-demokratik kitle örgütleri ve sendiklar tarafından coşkuyla kutlandı. Çanakkale'deki 1 Mayıs mitinginde de halk-ların kardeşliği şiarı ön plandaydı. Miting, Salı Pazarı'nda kurumların kortej düzeni alarak Cum-huriyet Meydanı'na yürümesiyle başladı. DHFŞ Türkçe, Kürtçe, Lazca "Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankartla 1 Mayıs Mitinginde yerine alırken coşkusuyla ilgi çekti. DHF üyeleri "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan", "TEKEL işçisi direnişin simgesi", "İşçi, köylü, gençlik alanlarda birleştik" sloganları attı. Alana geldiğinde ise DHF üyelerinin oluşturduğu müzik gru-bu Bahara Çağrı sahne aldı. Söylediği marş ve türkülerle kitleyi coşturan Bahara Çağrı, halkın büyük beğenisini kazandı. Kürtçe parçaların söylenme-sini engelleyen sendikaların tutumuna karşılık tepki gösteri-lirken sık sık Kürtçe sloganları atıldı. Etkinlik Bahara Çağrı Grubu'nun türküleriyle, marşlarıyla ve çekilen halaylarla son buldu.

Taksim'de Devrimci Direnişin 1 Mayıs Coşkusu

İSTANBUL- Taksim'de toplanan on binlerce kişi 1977 Kanlı 1 Mayıs'ında şehit düşenleri saygıyla anarak, şenlik değil kavgaya geldik dediler. Devletin tüm kışkırtmalarına ve 1 Mayıs'ın içini boşaltan politikalarına rağmen 2010 1 Mayıs'ı militanca direnişleri öne çıkan TEKEL ve diğer direnişteki işçilerin kürsü işgali ile ve yine tasfiyeciliğe karşı Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenlerinin devrim davasındaki devrimci ısrarının güne damgasını vurmaya başladı. DHF, Halk Cephesi, Partizan, BDSP, Odak, Kaldıraç, Emek ve Özgürlük Cephesi, Proleterce Devrimci Duruş, Devrimci Proletarya ve Yeni Dünya İçin Çağrı devleti teşhir ederken, "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak" dediler.

İlk eylem TEKEL işçilerinden: "Hamdullah Uysal ölümsüzdür!"
TEKEL işçileri saat 06.30 sıralarında Taksim Meydanı'na girerek, direnişlerinde şehit düşen arkadaşları Hamdullah Uysal için anma eylemi yaptı. TEKEL'deki direniş sürecinde yaşamını yitiren Sam-sun TEKEL işçisi Hamdullah Uysal'ı anan işçiler "Hamdullah Uysal ölümsüzdür!" pankartını açtılar.

Devrimci 1 Mayıs Plaformu'nun yarattığı coşku
Taksim Meydanı'nda yapılan 1 Mayıs mitingine, Devrimci 1 Mayıs Platformu kitleselliği ve coşku-suyla damgasını vurdu. Taksim Meydanı'na üç koldan yapılan yürüyüşe ulaşıldı. Üç koldan Tak-sime yürünürken en coşkulu kol devrimci 1 Mayıs Platformu'nun yer aldığı Şişli kolu idi. Şişli Kolu: Şişli'de iki kol mevcuttu. Birinci kola DİSK öncülüğ edenler diğer kolda ise KESK yer aldı. DİSK'in bulunduğu kolda TMMOB, BİT-DER (Bilişim

ve İletişim Emekçileri Derneği), ABF (Alevi Bektaşî Federasyonu), PSAKD (Pirsultan Abdal Kültür Der-neği), Koçgiriçler Girişimi, DEDEF (Dersim Dernek-leri Federasyonu), Divriği Kültür Merkezi, EHP ve Mücadele Birliği yer aldı. Bu bileşenlerin ardından Devrimci 1 Mayıs Platformu yürüdü. 1 Mayıs'ın en coşkulu ve kitlesel yürüyüş korteji-ni oluşturan Şişli yönünde Devrimci 1 Mayıs Pat-formu bileşenleri (DHF, Partizan, Halk Cephesi, Ba-ğimsız Devrimci Sınıf Platformu, Odak, Kaldıraç, Proleterce Devrimci Duruş, Devrimci Proletarya ve Yeni Dünya İçin Çağrı) 1 Mayıs'a damgasını vurdu.

77'yi, 89'u, 90'ı, 96'yı unutmaz; 1 Mayıs şenlik değil mücadele günüdür
Devrimci 1 Mayıs Platformu içerisinde yer alan DHF, 1 Mayıs'ın tarihsel niteliğine atfen "1 Mayıs şenlik değil mücadele günüdür" şiarıyla hem dev-letin yarattığı tasfiyecî dalgaya karşı hem de re-formizmin bataklığında çırpanan sendika bürokrasi-si ile reformist yapılara ve onların, kitlelerin bi-lincinde yaratmak istediği kafa karışıklığına karşı cevap verdi.

En önde komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın resminin yer aldığı bir pankart ile proletarya en-ternasyonalizminin simgesi haline gelen işçinin avuçlarında tuttuğu 1 Mayıs yazılı dünya resmini taşıyan DHF, ana pankart olarak da "77'yi 89'u 90'ı 96'yı unutmaz! 1 Mayıs şenlik değil mücadele günüdür!" yazılı şiarı öne çıkardı. Ardından ise dün-yada ve ülkemizde geçmişten günümüze kadar yeni dünya özlemi ve kavgası içerisinde şehit düş-en başta Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao ol-mak üzere Ho Şi Minh, Mahir Çayan, Deniz Geçmiş,

Nazım Hikmet, Yılmaz Güney, Viktor Jara, Hasan Hüseyin, Hasret Gültekin gibi devrimcilerin ve de-mokrat sanatçıların yanı sıra devlet tarafından katledilen Ceylan Önkol, Engin Ceber'in fotoğrafla-rının bulunduğu dövizler taşındı. Yürüyüş boyunca ayrıca ses aracından sesli ajı-tasyon yapan DHF üyeleri, 1 Mayıs katliamlarının esas sorumlusunun devlet olduğunu, ülkemizde devletin faşist niteliğini gözler önüne serdiğini ve özellikle son dönemlerde "demokratik açılım" ve "çalıştay" gibi uygulamalarla halkımızın baskı altı-na alınmak istediğine dikkat çekerken, TEKEL, İS-Kİ, Marmaray, Esenyurt ve İtfaiye işçilerinin direni-şine vurgu yaparak "Örgütlü bir halkı hiç bir kuv-vet yenemez" şiarı ile kitlelere seslendi. "Kotalar kaldırıl-sın, toprak işleyene dağıtıl-sın", "Milli baskı ve zulüme son-Uluslara ve azınlıklara tam hak eşitliği" pankartlarını açan DHF'nin yanı sıra Demokratik Gençlik Hareketi "Fabrikalarda, tarlalarda okullarda yaşasın yeni demokrasi mü-cadelemiz"; Demokratik Kadın Hareketi ise kadı-nın mücadeledeki yerini sembolize eden pankar-tını açtı. DHF kortejinde eylem boyunca "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Zafer direnen emekçinin olacak", "Direne direne kazanacağız", "Birlik, mü-cadele, zafer", "Biji Yek Gulan", "Önderimiz İbra-him Kaypakkaya", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürü-ye son", "F tipi iste istemiyoruz", "F tipi üniversite istemiyoruz", "Çerde, dışarda hücreleri parçala", "örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez" slogan-ları haykırıldı.

'Kahrolsun sendika ağaları'
Taksim Meydanı'nda toplanan kitleye seslenmek için kürsüye çıkan Türk-İş Genel Başkanı Mustafa

Kumlu, TEKEL, İtfaiye, Esenyurt ve İSKİ işçileri tara-fından protesto edildi. "Kahrolsun sendika ağala-rı", "Satılmış sendika istemiyoruz!", "Kumlu isti-fa!" sloganları atan işçiler kürsüye çıkarak konuş-ma hakkı istediler. Kürsüden haklarını alan işçiler, ardından Mustafa Kumlu'nun konuşmasını engel-leyerek, Kumlu'yu 1 Mayıs alanından kovdular. Kürsüyü işgal eden işçiler adına konuşma yapan TEKEL işçileri, sendikaların 26 Mayıs'ta iş bırakma kararına uymasını istediler ayrıca direniş boyunca Türk-İş yöneticilerinin bürokratik tutumu da teş-hir edildi. 2 Nisan'da hükümet ve Türk-İş'in anlaştığını söyleyen Cevizli TEKEL işçisi Metin Aslan, 2 Haziran'da Ankara'ya giderek işçilerin aidaatlarıyla alınan Türk-İş binasına gireceklerini sözlerine ek-le-di. Kürsünün asıl sahiplerinin sendika ağaları ol-madığına dikkat çeken Aslan, kürsünün gerçek sahiplerinin militanca direnen işçileri olduğunu belirterek, "Hak verilmez alınır, zafer sokakta ka-zanılır" dedi.

Kaypakkaya'dan Çayan'dan Doğan'dan Dink'e...

İlk konuşmayı ise KESK Genel Başkanı Evren yap-tı. Adalet için, barış için, özgürlük için yürek ve sa-bırla yıllar sonra bir kez daha bu alanda bulunma-larından duydukları gururu ifade ederek konuş-masına başlayan Evren, devrimci önderleri de an-dığı konuşmasını şu şekilde sürdürdü: "Bugün bu-rada bizlerle olamayan, ancak yaşamlarını hatırla-mak hepimizin boynunun borcu olan devrimci önderleri anıyorum. Köylülerin mücadelesini yük-selten ve ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypak-kaya'yı saygıyla anıyorum. İdam sehpasına gül-lümseyerek çıkan Deniz'i, Yusuf'u, Hüseyin'i se-lamlıyorum. Kendilerini Türkiye halklarının kurtu-luşuna adanay Hüseyin Cevahir'i, Ulaş'ı yiğit dev-rimci Mahir Çayan'ı saygıyla selamlıyorum. Kürt halkının özgürlük mücadelesine kendini adayan Mazlum Doğan'ı saygıyla anıyorum. Kemal Türk-leri'yi saygıyla anıyorum. 77'de katledilen 37 emek-çiye selam olsun. Arkasına bakmadan giden Yıl-maz Güney'e, faşizme inat yüreğimizde yaşaya-cak olan Hrant'a selam olsun..."

Grup Yorum ve Devrimci 1 Mayıs Platformu

Mitingde sahne alan Grup Yorum türkü ve marş-larıyla kitleyi coştururken ayrıca 1 Mayıs platfor-munun ortak metnini kürsüden okudu. Sendikal bürokrasinin yıllardır 1 Mayıs'ın yürütmesine da-hil etmediği yaklaşık otuz civarında devrimci-de-mokratik kurumun imzasının olduğu 1 Mayıs Plat-formu'nun ortak metnini okudu. Metinde 1 Mayıs alanını kazananların devrimciler olduğu vurgulan-dı. Metinde, "Bugün, 32 yıldır sokak sokak dövü-şerek, bedeller ödeyerek dişimize tınağımızla sö-kereke kazandığımız 1 Mayıs alanında, Tak-sim'deyiz. Din, dil, ırk ayırmaksızın bütün dünya-nın işçilerinin, bütün ezilen halkların tek bir yum-ruk, tek bir yürek olduğu bu görkemli birlik ve mücadele gününde, hepimizi coşkuyla selamlıyo-ruz. 1977'den bu yana omuz omuza, yürek yüre-ğe yürüttüğümüz bu büyük kavgaya emeği ge-çen herkesin ve bütün şehitlerimizin özündeyi say-gıyla eğiliyoruz." sözlerine yer verildi.

DHF: Kurtuluş Devrimde

İZMİR- 1 Mayıs İzmir'de coşkuyla kutlanırken, DHF görselliğiyle ve "Kurtuluş Demokratik Halk İktida-rında" şiarıyla alana damga vuran kurumlar arasın-daydı. Kurumlar 11.00 gibi üç koldan Gündoğdu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Türk-İş ve oda-lar Alsancak'tan, DİSK, BDP ve SDP gibi partiler de Basmane'den yürüdüler. DHF, Partizan, BDSP, Alın-teri, Devrimci Hareket, Emek ve Özgürlük Platfor-mu'nun da içinde yer aldığı Emek ve Mücadele Platformu KESK ile beraber Konak Meydanı'ndan yürüdü. Devrimcilerin ortak hareket ettiği bu kol 1 Mayıs'a rengini veren tek koldu.

Özgürlük mücadeleye kazanılır:
"İşsizliğe ve yoksulluğa karşı yeni demokrasi mü-cadelesini yükselt" şiarıyla yürüyüşte yerini alan DHF korteji görselliği ve coşkusıyla dikkat çekti. "Kazanmanın yolu kavgadan geçer, özgürlük mü-cadeleye kazanılır" diyerek TEKEL işçilerinin mü-cadelesini dillerinde baraklaştıran DHF'liler "TEKEL, İtfaiye, Esenyurt, Samatya, Marmaray direniyor". "Zafer direnen emekçinin olacak", "İşçi köylü el ele demokratik devrime", " 1, 2, 3, daha fazla TEKEL, daha fazla direniş", "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez", "Yaşasın demokratik haklar mücade-le-miz" vb sloganları haykırıldı.

Kurtuluş Demokratik Halk İktida-rında: Emperyalizme, faşizme, feodalizme ve her türden gericiğe karşı halkların haklı savaşını haykıran DHF'liler faşist Kemalist diktatörlüğün emekçilere hiçbir şey veremeyeceğini, ondan umut beklemenin denize düşenin yılanı sarılması gibi olacağının altını çizdiler. "Bozuk düzende sağ-lam çark olmaz" diyerek gerçek kurtuluşun de-mokratik halk iktidarında olduğunu haykırarak kit-leleri devrim mücadelesine omuz vermeye, örgüt-lenmeye çağırdı. Alanda 'Enternasyonal'le başlayan etkinlikte sendi-kal bürokrasi kürsüye hakim olurken, etkinlik çeki-len halayların ardından sona erdi.

Dersim'de şiddetli yağışa rağmen 1 Mayıs coşkuyla kutlandı

DERSİM- Dersim Sendikalar Platformu'nun organi-ze ettiği 1 Mayıs mitingi, saat 11.00'de sendikala-rın Tunceli Devlet Hastanesi önünde toplanması ile başladı. Devlet Hastanesi önünde toplanan sendikalar buradan bir yürüyüş gerçekleştirerek Kışla Meydanı'na yürüdüler. "Yaşasın 1 Mayıs" ve "Krizi biz yaratmadık, bedelini biz ödemeyeceğiz" yazılı pankartla yürüyüş Dersim Sendikalar Plat-formu, yürüyüş boyunca "Zafer direnen emekçi-nin olacak", "Yaşasın 1 Mayıs", "Taksim'e selam, direniş devam" sloganları attı. Demokratik Haklar Federasyonu ise, Dersim De-mokratik Haklar Derneği'nin önünde bir araya geldi. Burada bir araya gelen kitle, saat 11.00'de "Ağaların patronların zulüm saltanatına karşı, ya-şasın 1 Mayıs" pankartı ile yürüyüşe geçti. Ayrıca Demokratik Gençlik Hareketi de "Fabrikalarda, tarlalarda, okullarda yaşasın yeni demokrasi mü-cadelemiz" pankartı ile yürüdü. Yürüyüş boyunca "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji 1 Gulan", "Yaşasın halkların kardeşliği", "1 Mayıs kızıldır, kı-

zıl kalacak", "Yaşasın demokratik haklar mücade-lemiz", "Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez" sloganlarını atan DHF üyeleri, Kışla Meydanı'na geldi. Burada 1 Mayıs tertip komitesi adına yapı-lan konuşmada 1 Mayıs'ın tarihi önemine vurgu yapılarak, son çıkan kanun yasalarla emekçilerin hak-larının gasp edildiği ve bu yasaların kölelik yasa-ları olduğunu vurgulanarak emekçilerin de bu köle-lilik yasalarına karşı mücadelesinin her geçen gün büyüdüğünün altı çizildi.

DHF: "Direnen işçilerin pratiği kurtuluşun yolunu gösteriyor."
Yoğun yağış nedeniyle kurumlar konuşma yap-mazken, DHF de mitinge bir mesaj gönderdi. DHF mesajında "Tarihiye, kültürüne, emeğine ve gele-ceğine sahip çıkan örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez. Egemenler açık ve katliamlarla ölü-lü tarihlerinden güç alıyorlar. Bizler ise Pir Sultanlar-dan, Bedrettinlerden, Denizlerden, Mahirlerden, Mazlum Doğanlardan, İbrahim Kaypakkayalardan

alıyoruz gücümüzü. Biz halkız ve haklıyız. Açılım yalanlarıyla halka saldıran egemenler karşısında Türkü-Kürdü-Alevisi-Sünni'siyle omuz omuza mü-cadele eden TEKEL işçilerinin pratiği, kurtuluşun yolunu tarif ederken, bozuk düzende sağlam çark olmayacağını da bir kez daha gösterdi." dedi.

Hozat, 1 Mayıs'ı coşkuyla kutladı
Cumhuriyet Caddesi Remar önünde bir araya ge-len DHF, BDP, PARTİZAN, Eğitim-Sen, SES, Genel-İş Sendikası üyeleri sloganlar eşliğinde Cumhuriyet Meydanı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi. DHF'nin "Yaşasın 1 Mayıs-Biji yek Gulan" yazılı pankartıyla ve flamalarla katıldığı yürüyüşte sık sık "1Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Yaşasın sınıf dayanışması", "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji 1 Gulan" sloganları atıldı. Yoğun sağanak yağışa rağmen katılımın güçlü ol-duğu yürüyüş sonrası Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan kitle "1 Mayıs'ı kızılaştırınlar şahsında dünya halklarının özgür yarınlarnı fethetme mü-cadelesinde yaşamını yitirenler" adına saygı duru-

şunda bulundu. Saygı duruşunun ardından yoğun yağış nedeniyle kitle Belediye Düşün Salonu'nda sürdürülen et-kinlikte sendikalar adına Nurettin Aslan bir açıkla-ma yaparak 1 Mayıs'ın işçi sınıfının mücadelesin-deki tarihsel önemine dikkat çekti. BDP, Partizan'ın ardından DHF adına açıklamayı Kazım Doğan yaptı. Fabrikalarda, tarlalarda eme-ğin var edildiği her alanda egemenlere karşı son-suz bir isyanın olduğunu belirten Doğan, egemen-lerin, yalnızca emeğe ve emekçiye saldırılarla yet-inmediğini, doğaya da yöneldiklerini belirtti. Do-ğan, bütün ezilen kesimleri, yeni demokrasi mü-cadelesine davet ederek, "İşçi, emekçi, köylü yi-ğnılarına karşı yürütülen hak gasplarına, doğayı emperyalist tekellerin hizmetine sunan anlaşma-lara karşı sesimizi daha da yükseltmeye çağırıyo-ruz. Bu yüzden yine haykırıyoruz; biz kazanaca-ğız, halk kazanacak, halkın örgütlü gücü kazana-cak!" dedi. Etkinlikte Grup Umuda Türkü ve Kibar Aslan söylediği ezgilerle salonda coşku yarattı.

